

ČETRTEK, 15. JANUAR 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 10.05)

2. Prevoz živali (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor v zvezi s prevozom živali (O-0134/2008 - B6-0496/2008), ki ga v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja postavlja gospod Parish.

Neil Parish, avtor. – Gospod predsednik, danes bi rad postavil vprašanje za ustni odgovor – ne le v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, ampak tudi v imenu Medskupine za dobro počutje živali –, saj verjamem, da je v Evropski uniji kmetijstvo zelo močno. Vendar pa moramo, če želimo imeti močno kmetijstvo, imeti tudi močno politiko za dobro počutje živali, saj verjamem, da je prihodnost kmetijstva Evropske unije zelo odvisna od visokokakovostnih proizvodov in zelo dobrih standardov, ki skrbijo za dobro počutje živali. Na ta način lahko na pozitiven način promoviramo svoje proizvode in ravno zato prevoz živali ni le motiv, ampak tudi nujnost, če želimo imeti ustrezno zakonodajo.

Danes želim z več vidikov osvetliti dejstvo, da zakonodajo že imamo. Lahko razpravljamo o tem, ali je to dovolj ali ne, vendar pa je v tem trenutku najpomembneje preveriti obstoječo zakonodajo in se popolnoma prepričati, da jo države članice izvajajo, saj vemo, da na primer v nekaterih državah prihaja do težav med vlado, ki uveljavi zakonodajo, in lokalnimi organi oblasti, ki jo morajo izvajati. Nato se pojavijo problemi. Na koncu pa vedno nastradajo živali.

Lahko bi izpostavil marsikatero stvar, posebno pozornost pa si zasluži prevoz konj, saj imamo v Evropi z njim velike težave. Veliko konj na koncu svojega delovnega življenja konča v salamah v Italiji, do tja pa vsekakor ne potujejo v najboljših možnih pogojih. Spremljali smo precejšnje število teh vozil na poti skozi države članice Evropske unije, kjer se predpisi niso spoštovali, tovornjaki se niso ustavljali ob ustreznih časih, vozila niso bila ustreznega tipa in niso imela ustreznega prezračevanja in napajanja z vodo – ne smemo dovoliti, da se to nadaljuje.

Velikokrat se izpostavljam in Komisiji predlagam, naj ne zvišuje stroškov, vendar pa bi za tiste primere prevoza živali v zakol, ko so stroški višji, ker mora biti delo dobro opravljeno, ker morajo biti vozila ustrezna in ker ne smejo biti preobremenjena, rekel, da je kar prav, da so višji! Namreč, v mnogih primerih bi lahko bile živali za zakol, namesto da prepotujejo velike razdalje, zaklane že v državi članici, od koder bi nato prevažali zamrznjeno meso. Na tem področju imamo še veliko dela.

Rad bi tudi povedal, da nam je gospod Kyprianou, prejšnji komisar Generalnega direktorata za varno hrano in zdravje ter zaščito potrošnikov (DG SANCO), v času opravljanja te funkcije zatrdil, da bo zagotovil ustrezno izvajanje obstoječe zakonodaje, poleg tega pa tudi preučil situacijo ob koncu svojega mandata. Konec tega parlamentarnega zasedanja in tudi sedanje sestave Komisije se nam zelo hitro približuje, zato bi pozval gospo Vassiliou, ki je zelo uspešna naslednica gospoda Kyprianoua, da izpolni to zavezo, saj je prevoz živali ena od tistih stvari, ki jih moramo obravnavati z vso resnostjo.

Čeprav smo to doslej izpostavili že velikokrat, vseeno poudarjam, da smo civilizirana družba, ki se v mnogih pogledih sodi po tem, kako ravna ne le z ljudmi, ampak tudi z živalmi. Zato, kot sem že dejal, tega ne morem dovolj poudariti.

Zadnji poudarek dajem konkretnemu vprašanju za ustni odgovor in tudi dejstvu, da je Uredba o prevozu živali v veljavi od leta 2007. Komisija bi torej morala že prejeti prva letna poročila držav članic o njenem izvajanju. Ali nam Komisija lahko poroča, katere države članice so predložile poročila? Ali je Komisija že izvedla predhodno analizo poročil, v skladu s katero bi lahko predstavila nekaj pomanjkljivosti in težav ter tudi večjih dosežkov pri izvajanju zakonodaje? Ali bo Komisija pripravila poročilo o postopkih izvajanja uredbe v državah članicah? Takšna analiza je glede na načrtovano revizijo Uredbe o prevozu živali nujna. Komisar, prosim za odgovore na ta vprašanja.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, popolnoma se strinjam z mnenjem gospoda Parisha, da je način, kako ravnamo z živalmi, vključno z govedom, vprašanje, ki zadeva tako etiko kot civilizacijo. Komisija se zaveda, da lahko prevoz živali za komercialne namene le-tem povzroča veliko trpljenja. Trpljenju so zlasti izpostavljene tako imenovane živali nizke vrednosti, kot so na primer tiste, ki gredo v zakol. Izvajanje zakonov na področju dolgih prevozov ni zadovoljivo. V preteklih mesecih je Komisija prejela poročila o primerih krutosti do živali. Komisija še vedno podpira najboljše možnosti, ki so nam na voljo za izboljšanje razmer. Končni cilj je učinkovitejše izvajanje zakonodaje EU in posledično tudi bolj zdrave živali ter dostojnejši življenjski pogoji teh živali. Študija, ki jo je opravilo skupno raziskovalno središče, je pokazala, da bi novi in učinkovitejši sistemi kontrole, kot je na primer spremljanje prevoza s pomočjo satelitskih sistemov pozicioniranja, pripomogli k izboljšanju razmer in omogočili preglednejše izvajanje predpisov. Uporaba teh novih tehnologij bi tudi pripomogla k zmanjšanju administrativnega bremena organov oblasti in organizacij na ravni posamezne države.

Še pred zaključkom tega mandata namerava Komisija predlagati nove standarde, ki bi temeljili na izsledkih znanstvenih raziskav o času prevoza, številu prevažanih živali in številu naloženih živali na posamezno vozilo. Komisija ocenjuje izvajanje prava EU na podlagi poročil, ki jih predložijo države članice v skladu z obstoječimi predpisi EU. Informacije iz teh poročil se kombinirajo z rezultati pregledov na kraju samem, ki jih opravijo veterinarski izvedenci v državah članicah. Rezultati teh pregledov, ki jih opravijo strokovnjaki Komisije, se objavijo na spletni strani Komisije. Poleg tega se ocenjujejo tudi podatki iz objavljenih poročil mednarodnih nevladnih organizacij, ki so dejavne na tem področju.

Večina držav članic je Komisiji že predložila poročila o prevozu živali v letu 2007. Ob koncu leta 2008 nismo še prejeli poročil Cipra, Litve, Malte, Bolgarije in Luksemburga. Komisija jih je opomnila o neizpolnjeni obveznosti, razmere pa bomo podrobno preučili. Vendar pa Uredba (ES) št. 1/2005 od Komisije ne zahteva, da pripravi poročilo o napredku pri izvajanju uredbe v državah članicah. Komisija se strinja, da je izvedljivost ključni vidik katerega koli predlaganega zakona. Zaradi tega Komisija posebno pozornost posveča analizi poročil držav članic in morebitni spremembi predpisov Skupnosti na tem področju v prihodnje.

Struan Stevenson, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, najprej si pogledajmo ozadje zadeve. Obvezna osemurna časovna omejitev pri prevozu živali je bila dogovorjena decembra 2004 in je v vseh 27 državah članicah stopila v veljavo januarja 2007, s posebnimi odstopanji, ki veljajo za daljše prevoze, za katere je mogoče dokazati, da so se standardi glede vozil izboljšali in da vozila živalim omogočajo napajanje z vodo, nadzorovanje temperature in ustrezno prezračevanje, ter pri katerih so predvideni pogosti postanki.

Posebna odstopanja so bila tudi dovoljena za oddaljena podeželska območja in otoke, kot so na primer v mojem volilnem okrožju Orkneyjski in Shetlandski otoki, kjer se daljšim prevozom ni mogoče izogniti. Za takšne primere so bila predvidena posebna nastlana vozila z dostopom do vode, ki živalim omogočajo dokaj udoben prevoz. Poleg tega je bila uvedena popolna prepoved prevozov nekaterih živali, kot so teleta, stara manj kot 10 dni, in jagnjeta, stara manj kot en teden.

Z dobršno mero zadovoljstva poročam, da so bili ti predpisi strogo upoštevani, zlasti v državah, kot je Škotska, kjer si vztrajno prizadevamo vzdrževati najvišje ravni dobre prakse v vsej EU. Zaskrbljen pa sem zaradi poročil, ki navajajo, kot nam je povedal Neil Parish, da se ti predpisi v ostalih delih EU ne upoštevajo, še posebej v nekaterih državah članicah v južnem Sredozemlju in v nekaterih novih vzhodnoevropskih pridruženih državah, in to zlasti, kot je poudaril tudi Neil Parish, pri prevozu konj za zakol.

Nevladne organizacije, ki skrbijo za dobro počutje živali, dobivajo nove in nove dokaze o grozljivem trpinčenju konj in včasih tudi goveda, ki so med dolgim prevozom izpostavljeni žgoči vročini, brez dostopa do vode in brez ustreznega prezračevanja ter postankov za počitek, poleg tega pa so tovornjaki tudi prenapolnjeni. Z vsakim dnem, ki ga preživijo v tovornjaku, se živali izčrpujejo in so vedno bolj dehidrirane, nekatere tudi podležejo vročinskemu udaru in sopejo in hlatajo za zrakom, v najslabšem primeru pa poginejo. To prakso je potrebno ustaviti, vse države članice pa morajo strogo upoštevati predpise.

Podpiram pogoje, ki jih je Neil Parish danes postavil v svojem vprašanju za ustni odgovor, saj želi preveriti, v kolikšni meri se ti ukrepi izvajajo. Upam, da nam bo Komisija končno lahko posredovala te informacije in nam zagotovila, da izvaja vse potrebno za zagotovitev strogega upoštevanja osemurne omejitve prevoza živali, z ustreznimi odstopanji, ki sem jih prej omenil, ter za zaustavitev krutih kršitev veljavnih predpisov EU, ki smo jim še vedno priča.

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za nekatere države je glede na njihov geografski položaj – kot je omenil že gospod Stevenson – ter njihovo ozemlje in obseg trgovinskih tokov prevoz živali posebnega pomena.

Komisar, obravnavati želim dve specifični vprašanji. Prvič, še vedno je videti, da se Komisija srečuje s težavami pri analiziranju situacije po vsem ozemlju Skupnosti. Čeprav bi v skladu z veljavno zakonodajo države članice morale – kot smo videli – vsako leto oddati poročilo o inšpekcijskih pregledih, ki so jih opravile v preteklem letu, pa predpisi ne določajo najmanjšega števila teh pregledov, prav tako pa statistična osnova tudi ni poenotena. Zaradi tega je primerjanje podatkov, ki jih poročajo različne države, nemogoče. Komisar, menim, da bi v dobro vseh, ki jih to vprašanje zadeva, to situacijo morali urediti takoj, ko je mogoče.

Drugo vprašanje mi prav tako vzbuja skrb. V svojem govoru ste živali, ki se prevažajo za zakol, označili kot živali nizke vrednosti. Komisar, nikakor se ne strinjam z vami. Osebno menim, da so te živali visoke ekonomske vrednosti in prepričana sem, da se industrija strinja z mano. Ker je to res tako in ker ima njihovo meso visoko ekonomsko vrednost, so ustrezni prevozniki pogoji nujni, ne glede na cilj njihovega prevoza – tudi če je to klavnica – in ne glede na prepotovano razdaljo. Z drugimi besedami, pomembna oziroma najpomembnejša skrb je, da se tem živalim omogoči ustrezne razmere med prevozom.

Zato vam polagam na srce, da v predlaganih spremembah predpisov, s katerimi se Komisija ukvarja, upoštevate povedano. Vemo, da se bo reforma poleg novih tehnologij ukvarjala tudi s spremembami glede omejitve časa prevoza – kot smo že prej omenili – ter najvišje in najnižje temperature pri prevozu živali.

Ponovno vas pozivam, komisar, in pozivam tudi Komisijo, naj pred spreminjanjem osnovnih zadev vse predlagane spremembe utemelji z neizpodbitnimi znanstvenimi dognanji. Poleg tega pozivam, da se – vsaj dokler nimamo na voljo trdne znanstvene osnove, ki je pri nekaterih vprašanjih dejansko še nimamo – skušamo izogniti temu, da bi predlagane spremembe obstoječih predpisov potihem vključevali v poročila, ki nimajo nič opraviti s prevozom – govorim o zaščiti živali v času zakola, torej o poročilu, ki ga trenutno obravnavamo. Menim, da bi morali v zadevah tako velikega pomena in teže vsi – Komisija in Parlament – položiti karte na mizo.

Anne E. Jensen, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospod predsednik, komisar, naj povem, da sem nekoliko razočarana, da po štirih letih od Komisije še vedno nismo dobili predloga, kako poostri zakonodajo na področju prevoza živali. Gospod Kyprianou je pokazal dobre namene in je konstruktivno sodeloval s Parlamentom, enako sedaj velja tudi za gospo Vassiliou. Vendar, kdaj bo predlog pripravljen? To je nekaj, kar me resnično zanima. Pomembno je, da dosežemo ustrezno izvajanje zakonodaje. Pomembno je tudi zagotoviti omejitev časa prevoza klavnih živali na osem ur. Vendar pa bi morali iti še dlje. Ni dovolj le govoriti o časovnih omejitvah. Raziskave so pokazale, da je lahko že ena ura preveč, če žival ni dovolj močna za prevoz; daljše poti so primerne le, če je žival močna in zdrava in se prevaža v ustreznih pogojih. Verjetno bomo še naprej prevažali plemenske živali na velikih razdaljah in v zvezi s tem je Parlament seveda predlagal pilotni projekt za počivališča, kjer si morajo živali po 24 urah odpočiti. Zanima me, kako napreduje ta projekt počivališč. Seveda je namen projekta združiti upravljavce kontrolnih postaj, veterinarskih organov, raziskovalcev in organizacij, ki skrbijo za dobro počutje živali, da bi lahko opredelili dobro prakso na tem področju. Takšen projekt je zelo težko postaviti na noge, vendar pa je vredno poskusiti, saj je pomembno, da se znanje in izsledki raziskav na področju dobrega počutja živali med prevozom odrazijo tako v zakonodaji kot tudi v praksi.

Janusz Wojciechowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, gospod Parish nas je upravičeno spomnil na dejstvo, ki smo ga tu že večkrat obravnavali, in sicer, da način ravnanja z živalmi kaže na to, kako „kulturni“ in civilizirani smo. Prevoz živali je še vedno zaznamovan z veliko trpljenja. Nekaj izboljšav so prinesli višji standardi na področju prevoza živali, vendar pa ti ukrepi še vedno ne zadenejo bistva.

Menim, da je ustrezna rešitev, ki je bila predlagana že dolgo časa nazaj, da dolžino prevoza živali omejimo na osem ur, celoten čas, ki ga živali preživijo med prevozom in v klavnicah, pa na dvanajst ur. Ta predlog skušamo uveljaviti v okviru trenutnega oblikovanja uredbe o zaščiti živali v času zakola.

Spoštovani gospe in gospodje! Zagovarjanje humanih ukrepov je ena plat medalje, vendar pa obstaja še druga plat, in sicer finančni argument (ki je za nekatere ljudi privlačnejši). Gre za to, da ti dolgi prevozi zvišujejo stroške, ki jih na koncu nosijo potrošniki. Oceniti bi morali te stroške in jih uporabiti kot argument, da bi po več letih razprav končno postavili omejitve pri prevozu živali in zmanjšali njihovo trpljenje.

Carl Schlyter, v imenu skupine Verts/ALE. – (SV) Gospod predsednik, razvitost civilizacije se sodi po tem, kako ravna z najbolj neobgljenimi živimi bitji, ki v njej živijo. Glede na to, kako ravnamo z živalmi, smo še vedno barbari.

Spomnim se časa, ko je Švedska vstopila v EU, kmalu bo petnajst let tega. Veliko razprav pred našo vključitvijo se je vrtelo okrog prevoza živali. To je bilo področje, ki smo ga morali izboljšati. Nato je prišla prva direktiva

v letu 2005. Pogoji za živali pa se niso izboljšali, namesto tega so nam takrat dejali, da se bo spremljanje začelo *od zdaj naprej*, da bodo sistemi GPS uvedeni *od zdaj naprej*, da se bodo vozniki usposabljali *od zdaj naprej* in da bodo tovornjaki boljši *od zdaj naprej*. Pet držav se ni niti toliko potrudilo, da bi oddale poročilo. Zahtevam, da Komisija tem državam takoj izreče denarno kazen. Kaj pa ostalih 22 držav, koliko pregledov so te opravile? Kako so upoštevale predpise? Ali sistem deluje? Žal je odgovor v mnogih primerih negativen.

Gospod Kyprianou nam je tudi obljubil, da se bo vrnil sem pred koncem svojega mandata, če bi bilo potrebno – in je potrebno – in če obstaja javno mnenje – in javno mnenje obstaja! Veliko novih držav članic je majhnih in morda ni potrebe po 24-urnem prevozu, ki mu sledi še en 24-urni prevoz. Nova direktiva o zakolu bo omogočala mobilne klavnice, kar bo zmanjšalo potrebo po prevozih.

Pregledati moramo tudi pogoje, v katerih so živali med prevozom. Koliko je takih med nami, ki bi jim bilo všeč, če bi štiri krave ali deset ovc ležalo v njihovi zakonski postelji 24 ur? Tako tesno so živali naložene med prevozom. In pomislite, piščancem na vrhnji polici v tovornjaku nihče ni prepovedal spuščati iztrebkov na piščance, ki imajo še to smolo, da ležijo pod njimi. Kdo bi se želel prevažati v takih pogojih? Vabim vse kmetijske ministre v EU, da se z mano zapeljejo od Stockholma do Bruslja v enakih pogojih kot živali. Me prav zanima, koliko bi jih vabilo sprejelo. Morda bi raje spremenili zakonodajo.

Govorimo o stroških. Najvišji strošek je tisti, ki ga zaradi dolgih prevozov plača okolje. Drug strošek je tudi trpljenje živali zaradi dolgih prevozov. Poleg tega pa dolgi prevozi na koncu pomenijo slabšo kakovost mesa. Gre za zelo realen upad vrednosti. Žival, ki je izpostavljena stresu, daje meso, ki je precej slabše kakovosti, in trpljenje na ta način negativno deluje na celotno prehranjevalno verigo. Pomislimo na kmeta, ki je vložil veliko svojega truda in denarja v vzrejo kakovostne živali, kar se nato v zadnjem obdobju njenega življenja izniči.

Potrebujemo nov predlog, in to še pred volitvami. Ne predstavljam si, kako bomo lahko vodili volilno kampanjo, če od Komisije nimamo niti predloga, ki bi nakazal, da bomo končno izboljšali pogoje za živali.

Jens Holm, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, izhodišče te razprave je seveda dejstvo, da so živali čuteča bitja. Živali občutijo bolečino, stres in trpljenje na enak način kot ljudje. Ko oblikujemo zakonodajo, moramo imeti to pred očmi. Trenutno pa tega ne počnemo.

Znotraj meja EU se prevaža vedno več živali. To je neposredna posledica notranjega trga. Notranji trg vodi v specializacijo. Živali se redijo na enem mestu, v zakol gredo nekam drugam, njihovo meso pa se prevaža na tretje mesto. Države članice pa ne smejo prepovedati prevoza živali, da bi zaščitile dobro počutje živali. To je povsem nesprejemljivo. Neka švedska študija je ugotavljala skupno število živali, ki se prevažajo znotraj EU, prek nacionalnih meja. Za EU-15 so ugotovili, da se med državami članicami vsako leto prevaža 22 milijonov štirinožnih živali, kot so prašiči, konji in krave, in 500 milijard živali, ki jih uvrščamo med perutnino, prevoz pa poteka v vse smeri. Te številke so veljale v času, ko je EU sestavljalo 15 držav članic. Lahko si samo predstavljate številke za 27 držav članic. Te bodo seveda veliko višje.

Komisijo želim vprašati, kdaj bomo dobili novo direktivo o prevozu živali. Gospod Kyprianou je kakopak obljubil, da bo nova direktiva pripravljena v tem parlamentarnem mandatu. Nam Komisija lahko obljubi to, za kar si v Evropskem parlamentu prizadevamo – omejitev prevoza živali na največ osem ur? Obenem bi tudi gospodu Špidli želel postaviti nekaj vprašanj. Pravite, da pet držav članic ni oddalo poročil, kar je naravnost nezaslišano. Kaj pa vi, v Komisiji, storite s temi poročili držav članic? Jih analizirate na kakršen koli način? V Parlamentu pričakujemo analizo oziroma poročilo Komisije, ki naj povzame stanje in jasno nakaže ukrepe, ki bodo omogočili spremembo pogojev pri prevozu živali. Torej, kdaj bomo dobili direktivo, ki bo predpisovala osemurno omejitev, in ali lahko dobimo analizo poročil držav članic?

Godfrey Bloom, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, to je fascinantno kot zmeraj. Nobene ironije ni v tej dvorani. Eden naših največjih problemov, zlasti v Združenem kraljestvu, je strašansko nesmiseln plaz pravil in predpisov, ki so jih klavnice dobile pred desetimi leti in so povzročili zaprtje več kot 1 000 klavnic v Združenem kraljestvu in s tem bistveno podaljšanje časa prevoza živali.

Moj svak je mesar. Je lastnik klavnice v Yorkshiru in enkrat se je zgodilo – to je bilo objavljeno tudi v reviji *Private Eye* –, da je klavnico obiskal veterinar, ki je nadzoroval veterinarja, ki je nadzoroval inšpektorja za meso, ki je nadzoroval dva klavca! To je ta nesmisel, ki ga dobiš, če imaš opraviti s pravili in predpisi te organizacije. Problem predstavlja čas prevoza. Ker so se klavnice ena za drugo zaprle, se sedaj iz Bridlingtona v mojem volilnem okrožju prašiči, ovce in govedo prevažajo čez celotno Anglijo v Manchester. S tem bi se morali ukvarjati.

Seveda govorim tudi o prevozu konj. Moj kolega Nigel Farage mi pravi, da so v Evropski uniji države, kjer imajo konje za hrano! Ker sem Anglež, se mi zdi skrajno neverjetno, da ljudje jedo svoje konje. Anglež ne bi nikoli mogel pojesti svojega konja, ravno tako kot ne bi mogel pojesti svojega psa ali svojih otrok, ampak predpostavljam, da to še bolj očitno kaže na veliko kulturno razliko med nami in drugimi državami Unije.

(Smeh)

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, zasledovanje tega cilja morda ne bo preprosto! Naj povem, da nimam nobenih težav z učinkovitimi in ustreznimi predpisi na področju dobrega počutja živali, zaskrbljen pa sem, da se spuščamo v neko rutino, kjer bomo tako močno zategnili zanko okoli vratu našega kmetijstva, da bo njegovo normalno delovanje postalo nemogoče. Znake tega vidim v posvetovanjih Komisije na temo ponovne preučitve najdaljšega dovoljenega časa prevoza živali in števila naloženih živali med prevozom.

Naj vas spomnim tudi na to, da Komisija v uredbi iz leta 2005 ni uspela doseči svojega. Vendar pa – še manj kot dve leti od njene uveljavitve – ponovno poskuša odpraviti možnost ponovitve osemurnega prevoza. Povedati moram, da ima to za moje volilno okrožje, Severno Irsko, uničujoče posledice, saj moramo, če želimo izvažati živali – kar tudi počnemo –, živali prevažati prek morja in, če imamo na voljo samo enkrat po osem ur, je to za nas popolnoma neustrezno in popolnoma nesprejemljivo.

Rad bi spomnil Parlament, da se taki zahtevni pogoji ne morejo niti primerjati z ogromnimi razdaljami, na katerih se živali prevažajo v Južni Ameriki, od koder tako navdušeno uvažamo! Torej, ponovno velja, da bi svoje lastne kmete kaznovali, pri tem pa bi nam bilo malo mar za uvožene živali.

Reči moram, da bi se morali končno znebiti te obsedenosti, ki ni nič drugega kot rezanje veje, na kateri sedimo.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, to je še ena tema, pri kateri se med razpravo po eni strani zelo hitro pokažejo močna čustva, po drugi strani pa tudi surova realnost. Rada bi se še posebej zahvalila predsedniku našega Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, gospodu Parishu, da je postavil to vprašanje. To je pomembno vprašanje – ne zato, da lahko izražamo občutke, ampak zato, da Komisiji postavimo naslednja zelo konkretna vprašanja. Kaj se je zgodilo? Kako lahko ta dogajanja preverimo? Imate kakšen dokaz in, če ga imate, katerega? Kakšne številke imate na voljo?

Omenili ste nekaj števil, komisar, vendar pa sem trdno prepričana, da med državami članicami obstajajo razlike, ki presegajo golo dejstvo, da so nekatere države članice poročila oddale, druge pa ne. Kakšno je stanje na področju izvajanja? Kako se nadzorujejo dolgi prevozi? Kako se nadzorujejo v posameznih državah članicah?

Drugo problematično področje, ki zahteva takojšnjo razpravo, so problemi, ki so nastali zaradi tega, ker smo kmetijstvo opredelili zgolj kot gospodarsko področje in izenačili določene stvari, ki bi jih morali obravnavati kot različne. Na primer, kakšno dodatno poklicno izobraževanje na področju prevoznitva bi morali usposobljeni kmetje še opraviti? Kako naj bi bilo to organizirano in kdo bi izvajal takšno izobraževanje? Kje naj bi kmetje pokazali svoje znanje za pridobitev kvalifikacij?

Naj ponovim: kmetje so usposobljeni za ravnanje z živalmi, prevozniki pa zaposlujejo voznike, ki po možnosti v svojem življenju še nikoli niso imeli opravka z živalmi. To sta dve različni stvari, ki ju ne smemo izenačevati, do neke mere pa smo doslej počeli ravno to.

Druga zadeva, ki povzroča velike težave, pa je naslednja. Ko kmetje prevažajo svoja lastna teleta, tak prevoz ne sme biti daljši od 50 km. Dovolite mi, da vam na tej točki rečem, da moramo prednostno obravnavati način, s katerim bi lahko pomagali manjšim klavnicam, da poslujejo gospodarno in s tem zmanjšajo potrebo po dodatnih prevozih.

Kajti kmetje lahko svoje lastne živali prevažajo do 50 km, vendar pa imajo težave, če prevažajo še sosedovo žival. Tudi o tem bi morali razmisliti. Je omejitev dolžine poti 50 km ustrezna ali bi morda ob tem poiskali tudi vzrok za to, kar se je zgodilo s klavnicami? Ko kmetje prevažajo konje za prostočasno dejavnost, ni nobenih težav in uredba ne velja, če pa jih prevažajo na trg, uredba velja in morajo izpolniti zahteve. Ta vprašanja bi morali obravnavati in nanje odgovoriti v nadaljnjih razpravah.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Vprašanje prevoza živali in njihovega dobrega počutja je eno od tistih vprašanj, na katero, kot je že gospod Parish lepo povedal in tudi drugi, je treba gledati z vidika civilizacije. Omejiti trpljenje živali v največji možni meri je naša etična obveza, ki je del naše kulturne dediščine,

kljub očitnemu paradoksu, da želimo poskrbeti za njihovo dobro počutje v obdobju, ki je za mnoge zadnje v njihovem življenju.

Po drugi strani pa ne smemo pozabiti, da ceno, ki jo moramo plačati za izvajanje zahtevnih in finančno dragih trenutno veljavnih predpisov, predstavljajo problemi, ki izkrivljajo konkurenco in močno vplivajo na razvoj podeželja v nekaterih regijah Evropske unije.

Tiste regije in države članice, ki ne morejo dobavljati določenih vrst živali iz svojih lastnih trgov in so bolj oddaljene od proizvodnih središč, kot je tudi moja država, imajo sedaj več težav s konkurenčnostjo v svojih industrijah, ki so povezane z zakolom in predelavo mesa, medtem ko imajo regije in države članice s tovrstnimi presežki večjo prednost, saj je sedaj njim lažje prodajati že predelane izdelke, ki prinašajo tudi druge prednosti, kot sta zaposlovanje in dodana vrednost.

Glede na to, da je ta zakonodaja v veljavi že dve leti, je popolnoma upravičeno zahtevati, da Komisija pripravi kar se da obsežno oceno, ne samo o specifičnih vprašanjih glede doslednega izvajanja predpisov o prevozu, ampak tudi o gospodarskih in družbenih posledicah za regije in države članice z nizkimi proizvodnimi zmogljivostmi za nekatere vrste živali, ki so v prehrani ljudi pomembne.

Zato menim, da bi Komisija morala na ta vprašanja odgovoriti kar se da hitro, objektivno in celovito.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) Prek Slovenije gredo obsežni mednarodni transporti živih živali, z večine vzhoda Evrope proti Italiji. Po izkušnjah naših veterinarskih oblasti je veljavna evropska zakonodaja sicer obsežna, a nekako okorna in zapletena za izvajanje.

Največji problem so pri nas inšpekcije, kajti po odpravi notranjih evropskih meja je težko preverjati, ali so se vozniki tovornjakov v resnici ustavili na določenih počivališčih ali ne. Omeniti moram, da zaradi majhnosti ozemlja Slovenija ni obvezna imeti lastnih počivališč. Torej imamo dogovore z Madžarsko in z Italijo. Nujno bi potrebovali enotno rešitev, ki bi jo tudi enotno uveljavili.

Upoštevajoč porazno sliko transporta živali na dolgih prevozi po evropskih cestah, bi bilo revizijo uredbe iz leta 2005 treba vzeti kot priložnost za zvišanje standardov dobrega počutja živali. Transport je tesno povezan z ravnanjem z živalmi pred zakolom in strinjam se s kolegi, ki menijo, da ni razlogov za dovoljevanje prevozov, daljših od osmih ur.

Zavzemam se torej za določitev striktne zgornje meje trajanja prevoza, podpiram pa tudi predlog za uvedbo mobilnih klavnic.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, uredba o zaščiti živali med prevozom je izjemno pomembna in te vrste informacij so ključne. Na tej točki je treba poudariti, da za velik delež uvoženega mesa, ki ga zaužijejo državljani Evropske unije, ne veljajo podobni predpisi. Ta uredba je ena od razumnejših uredb o reji in zakolu živali.

Zavedam se, da velike prehranske korporacije pogosto ne upoštevajo niti delavskih pravic, kaj šele, da bi ustrezno ravnale z živalmi. In ravno v velikih korporacijah se dogajajo najhujše oblike trpinčenja živali. Ta problem se redko pojavlja v majhnih ali srednje velikih podjetjih. Edina rešitev je v tem, da poostriamo policijski nadzor in mejne kontrole ter objavimo imena podjetij, ki kršijo pravice živali, da bi se jim potrošniki lahko izognili.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospod predsednik, zelo pomembno je, da se živalim med prevozom zagotovi varnost in prepreči nepotrebno trpljenje. Uporabila sem ta izraz, ker se živali večinoma bojijo motoriziranega prevoza. Zato je pomembno, da ga omejimo na najmanjšo možno mero, kjer je mogoče.

Ko postavljamo pravila glede varnosti živali in preprečevanja njihovega trpljenja, se običajno osredotočimo na čas in razdaljo. To je normalno, vendar pa je v primeru Irske to preveč poenostavljeno, saj ne smemo pozabiti, da je otoška država, ki je tudi velika izvoznica živali. Pri prečkanju morja, ki nas loči od celine in naših trgov, časovne omejitve in razdalja ne morejo biti absolutno merilo. Slišali smo priporočilo o osmih urah, vendar pa je za vkrcanje živali na ladje in prevoz prek morja potrebno več kot osem ur. Sredi Rokavskega preliva nimamo možnosti spustiti živali na pašo.

Zato bi vam predlagala, da pogledamo tudi pogoje prevoza živali, zlasti v primeru Irske, ne samo čas in razdaljo.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Gospod predsednik, čeprav je Uredba o prevozu živali v veljavi že od januarja 2007, ni videti, da bi jo države članice sistematično izvajale, saj vse niti ne oddajajo zahtevanih letnih poročil.

Celovita analiza je zato problematična, saj velik delež potrebnih informacij glede sredstev, namenjenih izvajanju inšpekcijskih pregledov, ni na voljo. Kot članico več združenj za zaščito živali in Medskupine za dobro počutje in zaščito živali me to vprašanje še posebej zanima.

Združenja so se več desetletij požrtvovalno trudila, vse do leta 2007, ko smo na tem področju končno uveljavili direktive, pri izvajanju katerih pa lahko sedaj pri državah članicah opazimo določeno mero ohlapnosti. Upam si celo trditi, da gre za nepripravljenost ukrepanja, saj, kot vemo, izvajanje kontrol in inšpekcijskih pregledov le ni tako zahtevno. Vemo, kje so klavnice, vemo, kje se redijo živali, in poznamo poti, po katerih se prevažajo živali, zato ne vem, v čem je problem!

Menim, da je pomembno, da države članice danes, v tem času, ko se javnost povsem upravičeno zanima za dobro počutje živali na kmetiji, v klavnici in med prevozom, spoštujejo ta stališča.

Ker sem dobila to priložnost, da nekaj povem, bi želela dodati še to, da moramo pri prevozu živali, ne glede na dolžino prevoza, nujno upoštevati lokalne podnebne pogoje. Prevoz, ki traja nekaj ur spomladi na Nizozemskem, je čisto nekaj drugega kot enako dolg prevoz sredi poletja v državi, kot je na primer Grčija. Ali ne bi bilo v takih primerih bolje, da se prevozi obvezno opravljajo ponoči?

Zelo bom hvaležna, če boste ta predlog obravnavali enkrat v prihodnosti.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, z vidika zakonodaje je ta uredba o zaščiti živali med prevozom sorazmerno nova, saj je stopila v veljavo šele januarja 2007. Čeprav sem prepričana, da si vsi želimo, da bi že od prvega dne vsi vestno izpolnjevali številne zahteve uredbe, pa bi bil pravi čudež, če bi bilo to res tako, saj je uredba zelo podrobna in postavlja visoke zahteve državam članicam in nosilcem dejavnosti, kar je tudi prav.

Pozdravljam današnje vprašanje za ustni odgovor, ki ga je postavil Neil Parish, predsednik Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, saj želimo preveriti, ali uredba sploh deluje. Vendar pa želimo najprej izvedeti, da se izvaja, saj nam ni vseeno, kako se živali prevažajo znotraj Evropske unije.

Države, ena od njih je tudi Irska, ki se ponaša z velikim živinorejskim sektorjem, so opravile veliko dela, da se je uredba izvajala že od prvega dne, tako znotraj samega sektorja kot tudi s strani tistih, ki nadzorujejo – Ministrstvo za kmetijstvo in drugi organi oblasti. Pooblaščen nosilci dejavnosti so vložili visoke zneske denarja v nadgradnjo prevoznikov in v izpolnjevanje zahtev uredbe na področju izobraževanja in usposobljenosti. Omeniti moram še to, da ravno ta mesec na Irskem potekajo številni izobraževalni tečaji za voznike vozil za prevoz goveda, ovc, koz, prašičev, konjev in perutnine – o tem je govorila tudi gospa Jeggle – in morda bi enako morale storiti tudi druge države članice.

Zanimivo je to, da uredba velja samo za prevoz, ki se ga opravi v povezavi z gospodarsko dejavnostjo. Skrbi me, da zanemarjamo dobro počutje domačih živali, saj sem že srečala ljudi, ki mislijo, da znajo skrbeti za živali, a to počnejo popolnoma narobe, po drugi strani pa so zelo pogosto prav ti ljudje tisti, ki vztrajajo na posebnih predpisih za kmetovanje in gospodarsko dejavnost. Temu bi se tudi morali posvetiti.

Verjamem, da imajo uveljavljeni prevozniki živali licenco in so pooblaščen ter da spoštujejo najboljše standarde na področju dobrega počutja živali – saj je to v njihovem interesu: žival morajo pripeljati v dobrem stanju, da izpolnijo potrebe tistih, ki kupujejo. Težava nastane pri nereguliranem sektorju, kjer se ta pravila nekaterih ljudi sploh ne dotaknejo, in na to se moramo nujno osredotočiti. Kdo so ti ljudje, ki delujejo izven okvirov, in kako jih lahko ulovimo ter jim ukinemo posel?

V zvezi s časovnimi omejitvami in osemurnim pravilom naj povem, da velik problem pri uvajanju te uredbe nastaja zaradi tega, ker mnoge države članice, vključno z Irsko, vedo, da je potrebno živali prevažati dlje časa, ampak vedo tudi to, kako pri tem ustrezno poskrbeti za živali. Zato se ne strinjam s tistimi, ki želijo skrajšati časovno omejitev, se pa strinjam, da moramo zagotoviti, da dobro počutje živali ostane prednost.

Kar zadeva konje pa si pogosto rečem, da si želim biti čistokrven konj, saj le-ti potujejo v prvem razredu. Očitno ljudje dobro skrbijo za živali z visoko ekonomsko vrednostjo, a me v tej gospodarski recesiji, ki jo trenutno doživljamo, skrbi tudi dobro počutje konjev, in pika. Zato pravim: nič več pravil. Morda imamo že preveč pravil, ki dušijo sektor, ki jih vestno izpolnjuje. Pravila naj veljajo za vse, tisti, ki jih ne spoštujejo, pa naj izstopijo iz sistema.

Robert Evans (PSE). – Gospod predsednik, želel bi čestitati gospodu Parishu, da je izpostavil to temo. Kljub vsem političnim razlikam med nama in ne glede na njegove očitne človeške pomanjkljivosti menim, da je v

tej zadevi zelo razumen in ga podpiram. Ta uredba mora uspeti in mora veljati vsepovsod, ne glede na to pa imam kar nekaj zadržkov in se ne strinjam z nekaterimi kolegi, ki so govorili danes zjutraj.

Gospod Stevenson je dejal, da so dolgi prevozi neizogibni, jaz pa pravim, da ni tako. Gospa Jensen je govorila o 24-urnem prevozu – ni nujno. Gospod Allister, kmetijska industrija mora izprašati samo sebe. Kot civilizirana družba moramo celostno obravnavati vprašanje, namen in idejo dolgega prevoza živali, ki jih nameravamo ubiti. Če bi jedel meso, bi se vprašal, kako lahko trpljenje živali, za katerega vemo vsi, dehidracija in stres med prevozom ter – pri naših severnoirskih in južnoirskih kolegi – tudi pomorskim prevozom izboljšajo kakovost končnega izdelka.

V tem ne vidim nobenega ekonomskega smisla. To nima niti humanitarnega smisla. Zato podpiram popolno prepoved prevoza živali, saj bi to po mojem mnenju podprlo tudi gospodarstvo na podeželju. S tem bi spodbudili razvoj lokalnih proizvajalcev, to so seveda majhna in srednje velika podjetja, kot je nekdo že omenil, in omogočili, da se prehrabeni izdelki porabljajo čim bližje kraja proizvodnje.

Če se to ne zgodi – in vem, da se ne bo v bližnji prihodnosti –, menim, da je potrebno uveljaviti to, kar imamo v tem trenutku na voljo, torej uredbo, zato pozivam Komisijo, da vse razpoložljive službe po vsej Evropi – če je treba, tudi policiste na avtocestah – uporabi za ustavljanje tovornjakov in preverjanje, ali izpolnjujejo vse zahteve zakonodaje.

Fiona Hall (ALDE). – Gospod predsednik, ali je Komisija že preučila vpliv, ki ga ima neustrezno izvajanje predpisov na področju dobrega počutja živali na zdravje ljudi? Prevoz, zlasti na velike razdalje in v prenatrpanem vozilu, povzroča stres, ta pa povečuje občutljivost za bolezni. To zlasti velja za konje, saj znanstvene raziskave kažejo, da konji zaradi prevoza izgubljajo na teži. To pomeni, da izločajo precej več, kot v običajnih razmerah, in to zelo poveča možnost širjenja bolezni. Veliko živali, ki jih prevažamo, gre v zakol – vsako leto je v EU 320 milijonov takih živali –, zato je tveganje, da v prehranjevalno verigo vstopi neka bolezen, kot je na primer salmonela, precej višje.

Upoštevač zelo nizko raven izvajanja veljavnih predpisov in stres, ki ga povzročajo dolgi prevozi, tudi z uporabo ustreznih počivališč, zlasti v primeru konjev, sprašujem, ali namerava Komisija predlagati dokončno potrjeno in z znanstvenimi izsledki podkrepljeno omejitev trajanja prevoza, kjer je to potrebno? To bi pripomoglo k boljši skrbi za dobro počutje živali in tudi za zdravje človeka.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, komisar, problem prevoza živali je zelo pereč, zato je dobro, da Parlament ponovno obravnava to vprašanje. Kar je manj pozitivno, pa je dejstvo, da uredbe ne izvajamo učinkovito.

Pozdravljam dejstvo, da se v naši današnji razpravi v precejšnji meri posvečamo prevozu konj. To je dobrodošlo, ne samo zato, ker sem rejec konj, ampak zato, ker na tem področju ne upoštevamo standardov. Rad bi ob tej priložnosti povedal, da konji razumejo ljudi. In čeprav nas konji vedno razumejo, mi njih ne. Konji ravno tako kot ljudje občutijo zaskrbljenost in strah ter ljudem zaupajo. Spomnim se dogodka, ko naš zelo bolan konj veterinarjem na kliniki ni dovolil, da bi z njim karkoli počeli v odsotnosti moje hčere. Šele ko je tja prišla moja hči, je dovolil, da z njim storijo, kar želijo. Enostavno – zaupal ji je. Tako kot tudi ljudje ne zaupamo vedno zdravnikom, tudi ta konj ni zaupal veterinarjem, ampak samo nekomu, ki ga je poznal. Zato menim, da ljudje dejansko ne razumemo konjev, ko so prestrašeni ali ko se branijo. Ljudje jih imamo takrat za neposlušne. Lastnik konja udari. Konj pa ve, zakaj je njegov lastnik jezen, in tudi ve, kako se mu podrediti. Zato sem hvaležen vsem poslancem EP, ki so sposobni na ta problem gledati s pozitivnega zornega kota in upoštevajo, da gre za živa bitja, ter to vprašanje obravnavajo z določeno mero humanosti.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, v Parlamentu ponovno obravnavamo prevoz živali in ponovno bomo sprejeli dvojno rešitev. Prvič, veljavna zakonodaja precej zaostaja za ambicijami Parlamenta, kot jih je navedel v poročilu moj predhodnik Albert Jan Maat, ki je po mojem mnenju pravilno potegnil ločnico med živalmi za zakol in drugim govedom. Ukrepi so bili izvedeni na področju usposabljanja voznikov, boljših pogojev prevoza in uporabe sistemov GPS, vendar pa to nikakor ni dovolj.

Drugič, nadzorovanje še vedno ostaja Ahilova peta te zakonodaje. Nadzor na evropski ravni je zaenkrat samo želja, saj večinoma poteka na nacionalni ravni. Zato se je nujno dogovoriti o čezmejnem obravnavanju pritožb in zbiranju dokazov. Prav tako bi želela, da Urad za prehrano in veterinarstvo okrepi svojo nadzorno funkcijo. Moj predlog spremembe, da bi v proračunskem postopku temu namenili več denarja, je med drugimi zavrnila tudi Evropska komisija. Tudi sedaj se Evropska komisija sklicuje na nacionalna poročila, ki jih bo ocenila na papirju. Bi si Evropska komisija raje umila roke pri tej zadevi kot zagotovila dejansko

vseevropsko nadzorovanje in spremljanje, *ad hoc* inšpekcijske preglede evropskih inšpektorjev in evropski nadzor?

Druge izboljšave veljavne zakonodaje, ki bi jih morali opraviti, so naslednje: večje število bolje opremljenih počivališč znotraj Evropske unije in izven nje, primernejši klimatski pogoji za različne živalske vrste in, končno, uveljavitev obvezne uporabe satelitskih sistemov z osrednjo bazo podatkov, ki je dostopna samo pooblaščenim osebam.

Kljub nepopolnemu evropskemu pregledu nad dejanskim izvajanjem te zakonodaje pa seveda tudi mi tu pa tam slišimo govorice, na primer iz Avstrije, kjer je lokalni inšpektor poročal o tem, da je videl veliko praznih tovornjakov, ki so vozili proti Poljski in Češki, ne pa tudi polnih tovornjakov, ki se vračajo v smeri proti južni Evropi. Ali to pomeni, da polni tovornjaki raje naredijo ovinek okrog Avstrije in se s tem izognejo tamkajšnjemu strožjemu nadzoru v primerjavi s sosednjimi državami? To je zame pokazatelj, da se zakonodaja v državah članicah zelo različno izvaja.

Drug problem je vloga veterinarjev, ki morajo prevoz odobriti. Komisar, ponekod so ti veterinarji postali stroji za žigosanje. Gotovo nihče od njih pri zdravi pameti ne bi odobril načrta prevoza konj iz Romunije v južno Italijo, ki traja 24 ur. Za zadnjih 500 km takega prevoza bi v skladu z načrtom potrebovali samo 2,5 ur. Človek se nehote vpraša, ali se bodo te živali prevažale v ferariju.

Nazadnje, sedaj se mladiči, zlasti pasji, prevažajo prek cele Evrope, ne da bi zanje veljala kakršnakoli zakonodaja. Zato pozivam Evropsko komisijo, da se posveti tudi temu vprašanju.

V Parlamentu smo naredili svojo domačo nalogo; sedaj pa od Komisije pričakujemo predloge, in to še pred evropskimi volitvami.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Gospod predsednik, tako kot tudi nekateri drugi kolegi se bom osredotočila na prevoz konj. Obstajajo v nebo vpijoči dokazi, da se predpisi EU, s katerimi naj bi zagotovili dobro počutje konj med dolgimi prevozi, ne spoštujejo, kar posledično pomeni nehumane pogoje in nepotrebno trpljenje. Ponekod so konji natovorjeni kot sardine v jeklenih tovornjaki, kjer se temperatura lahko povzdigne tudi prek 40 °C. V nekaterih primerih se konji nato prevažajo tisoče milj brez hrane in vode ter utrpijo poškodbe ali celo poginejo.

Ali ima Komisija na voljo podatke, koliko kršitev Uredbe (ES) št. 1/2005 so države članice obravnavale na sodišču, odkar je uredba stopila v veljavo 5. januarja 2007, in ali bodo stopili v veljavo predpisi EU o usklajenem nadzoru vozil GPS? Ali lahko posamezniki na kakršen koli način dostopamo do podatkov, ki so pripravljeni na podlagi sledenja prevozom živali v državah članicah? Vem, da Komisija ima dostop do njih, posamezniki pa ne. Prosim za odgovore na ta tri specifična vprašanja.

Den Dover (PPE-DE). – Gospod predsednik, z velikim veseljem bom spregovoril na današnji tako pomembni razpravi, saj bi rad poudaril, da je za severozahodno Anglijo prevoz živih živali izrednega pomena. Kot je povedal že predsednik Odbora za kmetijstvo, si tudi mi želimo, da bi šle živali neposredno v zakol in bi se nato njihovo meso prevažalo drugam za predelavo, če je prevoz mesa potreben; vendar pa imamo na severozahodu države veliko konjev, ovc in goveda – in zato tudi veliko prevozov živali.

Poslanec nacionalnega parlamenta sem že 18 let. Ta problem se vleče že zelo dolgo in moji volivci so me vedno znova opozarjali nanj. Priznam, da se v zadnjih desetih ali dvajsetih letih razmere niso kaj dosti izboljšale.

Vesel sem, da je to vprašanje ponovno v središču razprave. Prvo leto izvajanja je bilo leto 2007, poročila pa je bilo treba oddati do junija 2008, priznam pa, da s programom zaostajamo. Poslušal sem govor komisarja – da bo proučil prednosti satelitskega nadzora. To je dobra zamisel. Vendar pa apeliram na komisarja, da je v uredbi veliko podrobnejših kontrol, ki so popolnoma upravičene – na primer primernost živali za prevoz, prevozniške prakse, prevozna sredstva, zabojniki za pomorski promet, trajanje celotnega prevoza, obdobja počitka, prostorske določbe –, to pa so zadeve, ki jih prek satelita ni mogoče preveriti. Za to so potrebni podrobni inšpekcijski pregledi in iz tega se je treba kaj naučiti.

Dovolim si upati, da bo v njegovih končnih pripombah tudi datum, do katerega pričakuje, da bo pripravil in vložil svoje predloge in zaključke v tej zgodnji fazi izvajanja uredbe, saj velja, da prej, kot je nekaj storjeno za izboljšanje razmer, bolje je.

Grozljivo je, da morajo živali v svojih poslednjih dneh življenja pretrpeti še dolg prevoz. Potrošniki želijo, enako kot pri pridobivanju jajc kokoši v prosti reji, da smo humani, in so pripravljeni plačati več za takšno meso, ker želijo, da dobro poskrbimo za te živali, ki so tako pomembne in dragocene v naši prehrani.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, komisar, gospodu Parishu se zahvaljujem za to razpravo.

Zagotavljanje dobrega počutja živali je zelo pomembna zadeva. Komisija mora zagotoviti izvajanje in dosledno spremljanje Uredbe o prevozu živali po vsej Evropi.

Zakonodaja EU na področju prevoza živali je stroga. Resni problemi, ki se vedno znova pojavljajo v zvezi s prevozi živali, so posledica hudih kršitev zakonov. Sedanji predpisi o časovni omejitvi za prevoz živali in njihova odstopanja so ustrezna, če jih ustrezno spremljamo in če se istočasno ohranja tudi visoka kakovost vozniških parkov. Vozila morajo imeti ustrezne sisteme prezračevanja, uravnavanja temperature in napajanja ter satelitski navigacijski sistem. Poleg tega morajo biti vozniki primerno usposobljeni, za zagotovitev ustreznih pogojev prevoza živali pa je potrebno sestaviti smernice, kot sedaj to počnejo mnoge države članice.

Menim, da je pomembno, da se sedanja Uredba o prevozu živali pravilno izvaja povsod v EU in da se na njeni podlagi pridobljene izkušnje upoštevajo pred sestavljanjem katerih koli novih predpisov.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, neka skupnost lahko konstruktivno sodeluje samo, če vsi spoštujejo zakone in predpise. Še zlasti kmetje dajejo prednost zagotavljanju takšnega prevoza živali, da je meso po zakolu, ko prispe do potrošnikov, najboljše kakovosti in čim manj izpostavljeno stresu. Sestaviti je treba črno listo s poimensko navedbo vseh kršiteljev, saj so kršitve nesprejemljive in so celotni industriji v sramoto.

Uspešno smo zmanjšali število prevozov živih živali v zakol. Upam, da bomo na tem področju končno dosegli razumno stanje in da imamo na voljo tudi znanstveno podlago. Komisar, na tem mestu ponovno pozivam, naj bodo tudi uvozi iz tretjih držav, ki ne spoštujejo teh predpisov, obravnavani in kaznovani na popolnoma enak način kot prevozi živali znotraj EU.

Richard Corbett (PSE). – Gospod predsednik, ta razprava je med drugim pokazala, da obstaja velik dvom v to, ali veljavna zakonodaja sploh deluje, ali je ustrezno uveljavljena v vseh državah članicah in ali se lahko ustrezno uveljavi. Ali je mogoče uveljaviti to zakonodajo v primeru mednarodnega prevoza živali?

Preučiti bomo morali, ali naj se vrnemo k ideji o strogi osemurni omejitvi brez odstopanj in izjem – razen morda pomorskega prevoza z otokov – v vseh ostalih primerih pa brez odstopanj.

Kolege bo morda zanimalo, da obstaja spletna stran, ki se zavzema prav za to, saj se prek nje zbirajo podpisi za peticijo. Spletna stran je www.8hours.eu. Poslance in druge, ki poslušate to razpravo, bo morda ta stran zanimala in si jo boste ogledali.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Gospod predsednik, danes smo veliko slišali o humanem ravnanju in o tem, v kolikšni meri smo civilizirana družba. Strinjam se, da so naše razprave in poudarki na splošno korak v pravo smer. Tovrstno razpravo dejansko potrebujemo.

Rad bi poudaril, da, ne glede na to, da je smer, ki smo jo ubrali, razmeroma upravičena in pravilna, kmetom in podjetjem ne bi smeli naložiti umetnih ali nepotrebnih bremen, saj sem prepričan, da se le-tim lahko izognemo. Zato preprosto pozivam Komisijo in vse nas v Evropskem parlamentu, da zagotovimo, da ta dober projekt ne postane po nepotrebnem zapleten. Ker danes dajemo velik poudarek popolnoma pravih rešitvam, vas želim tudi pozvati, da v nadaljevanju ne bi obveljal selektivni pristop. Vsi mi, torej vse države v Skupnosti, v Evropski uniji, jih moramo enakovredno obravnavati. Danes, na primer, sem zaskrbljen zaradi ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Poskusi na živalih so pomembna faza bioloških in medicinskih raziskav. V okviru te dejavnosti pa je treba posebno pozornost nameniti skrbi za živali, ki se uporabljajo za znanstvene ali druge poskusne namene. Pravzaprav mora Evropska unija dati zgled za rejo in skrb za te živali.

Direktiva Evropske komisije 86/609 je stara več kot dvajset let in te vidike ureja ohlapno in precej nedoločno. Po statističnih podatkih je bilo v tem obdobju po vsej Evropi v poskusih uporabljenih 235 milijonov živali, vsako leto pa v laboratorijih Evropske unije pogine več kot 12 milijonov živali.

Skrb za živali zahteva vrsto materialnih in drugih pogojev, ki jih je potrebno zagotoviti pri uporabi živali. Vsak vidik, od trgovine z živalmi, prevoza in operativnih posegov na živalih do usmrčitve oz. pogina, je potrebno izpeljati ob strogem upoštevanju mednarodnih in nacionalnih določb glede posamezne vrste živali, kategorije in razmer, da se s tem v največji možni meri prepreči njihovo telesno in duševno trpljenje.

Ta skrb zahteva ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Nove države članice, in tukaj imam še zlasti v mislih svojo lastno državo, Romunijo, potrebujejo, kot je bilo že rečeno, podporo pri okrepitevi pooblastil organov, ki so odgovorni za preverjanje izvajanja Uredbe o prevozu živali, o kateri danes razpravljamo.

S tega vidika je veterinarskim službam v Romuniji še vedno zelo težko nadzirati prevoz živali brez pomoči policije, ki je edini organ, pristojen za ustavljanje prevoznih sredstev v tranzitu.

Drugo vprašanje, ki je specifično za Romunijo, je ohranitev, seveda v precej manjšem obsegu, sezonskega potovanja čred, ki bi po mojem mnenju moralo biti obravnavano kot ločeno vprašanje in ohranjeno v največji možni meri.

Tretje in zadnje vprašanje, o katerem želim govoriti, pa je pozornost, ki bi jo morali nameniti pooblastilom na področju inšpekcijskih pregledov in poročil, o katerih razpravljamo.

(Predsednik je prekinil govornico)

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, močno sem prepričana, da sta kakovost vozila in usposobljenost voznika ravno tako pomembni kot dolžina prevoza, če ne celo bolj. Dve uri v prtljažniku ropotajočega vozila, ki vozi s preveliko hitrostjo, zlasti na ovinkih, imata večji učinek na dobro počutje kot osem ali deset ur v udobnem, ustrezno opremljenem sodobnem tovornjaku, za krmilom katerega je voznik, ki vozi preudarno in z občutkom za natovornjene živali.

Dobro počutje konj za zakol ostaja pereče vprašanje, ves čas pa se pojavljajo dokazi o tem, da nekatere države članice ignorirajo – morda tudi namenoma – zakonodajo na tem področju. Komisar, ali ste lani junija prejeli letno poročilo Irske? Katere države niso oddale poročila? Bodo ta poročila na voljo na internetu? Ali imate na voljo podatke o številu postopkov pred sodiščem v vsaki državi članici? Prosim, odgovorite mi na ta štiri vprašanja.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, Evropska unija daje velik pomen ustreznemu ravnanju z živalmi v celotnem obdobju reje – od rojstva do klavnice. Kot vemo, je kakovost mesa odvisna od načina ravnanja z živalmi med vzrejo in med prevozom.

Standardi na področju zaščite živali med prevozom bi morali biti vzpostavljeni za vsako živalsko vrsto posebej, in to na osnovi znanstvenih dokazov. Zato moramo to uredbo ponovno preučiti. Zaradi potreb trgovine se živali prevažajo na določenih razdaljah, ki so pogosto predolge in zahtevajo veliko časa. Zato je pomembno, da se predpisana načela in standardi upoštevajo. In zato je bilo vprašanje o načinu uveljavitve zakonodaje EU na področju prevoza živali in o njeni uveljavitvi na sploh popolnoma upravičeno. Oceniti bi morali razmere v izbranih državah članicah. Ne smemo pozabiti, da vse to vpliva tudi na stroške in proizvodno konkurenčnost. Državljeni Evropske unije so zelo občutljivi ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Neil Parish (PPE-DE). – Gospod predsednik, bom zelo kratek, ker sem avtor tega vprašanja. Ali lahko komisarju, še preden zaključim, povem, da je od treh prej postavljenih vprašanj odgovoril samo na prvega, in sicer je omenil države članice, ki še niso oddale svojega poročila. Kar resnično želim vedeti, je naslednje: ali je Komisija že opravila predhodno analizo poročil in kaj se dogaja? Pa še to, ali namerava Komisija enkrat v prihodnosti pripraviti poročilo o uredbi? To je tisto, kar resnično potrebujemo.

Poleg tega potrebujemo najboljšo prakso, kajti Slovenija, na primer, sledi vozilom, ki potujejo prek nje. Veliko držav dobro dela na tem področju, druge pa ne, če sem odkrit. Ali bo Komisija pripravila konkretno analizo celotne zadeve in kdaj jo bo predstavila?

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v rimskem pravu je žival opredeljena kot predmet. Spomnim se vojaške uredbe, ki je določala, da lahko en vagon pelje 8 konj ali 48 mož. To kaže, da se je človek z razvojem civilizacije vedno bolj zavedal, da je med ljudmi in živalmi večja sorodnost kot med ljudmi in predmeti. Menim, da smo z razvojem civilizacije doumeli, da živali niso predmeti, ampak živa bitja z določenimi pravicami, kar smo tudi prenesli v svoje zakone. Menim, da lahko rečemo, da so se evropski predpisi že izoblikovali in da nedvomno pomenijo napredek za civilizacijo. Po drugi strani pa je razprava jasno pokazala, da se zakoni ne izvajajo dosledno in da obstajajo razlogi za njihovo izboljšavo.

Komisija soglaša s temi splošnimi izjavami in bo v okviru svojih dejavnosti skušala izboljšati sistem izvajanja kontrol in spremljanja razmer. Sedaj smo v postopku sestavljanja novih predpisov, v katerih bomo skušali upoštevati najnovejša znanstvena dognanja iz širokega razpona področij, kajti ta problem, kot je jasno pokazala že ta razprava, je kompleksen. To ni enostavna zadeva, zato ne moremo preprosto reči „no, pa vzemimo en ukrep ali dva in zadeva bo rešena“. Menim, da je razprava tudi jasno pokazala, da ideja o zaščiti goveda in živali na splošno vsebuje idejo, ki ne temelji le na praktičnih vidikih, povezanih z varstvom potrošnikov. Nekatere zaščitne ukrepe želimo izvajati, tudi če nimajo pravega pomena za potrošnike in ne prinašajo posebnih koristi, ampak le zato, ker so v etičnem smislu zelo pomembni.

Poskušal bom odgovoriti na nekatera specifična vprašanja. Postavili ste celo vrsto vprašanj; seveda smo pripravljene posameznim poslancem tudi podrobneje odgovoriti na vprašanja, ki se jih sedaj ne bomo dotaknili. Eno od vprašanj je zadevalo države, ki niso oddale poročil – le-te sem omenil v svojem uvodnem govoru. Ker je to tako pomembna zadeva, jih bom ponovno navedel: Ciper, Litva, Malta, Bolgarija in Luksemburg. To vprašanje torej ne velja za Irsko, ki je svojo obveznost izpolnila. Druga vprašanja so zadevala dostop do informacij. Naj povem, da je teoretično možno objaviti različna nacionalna poročila, vendar pa uredba državam članicam dovoljuje, da objavo zavrnejo na podlagi zaupnosti podatkov. Tega ni storila še nobena država. V primeru zahteve po objavi poročila bo Komisija pri državah članicah preverila, ali se želijo sklicevati na določbo o zaupnosti podatkov. Pričakujem, da se to ne bo zgodilo, zato bo poročilo mogoče objaviti, kar bo po mojem mnenju sprožilo nadaljnje razprave. Letna poročila preučijo strokovnjaki Komisije, ob tem pa so tudi dopolnjena z ugotovitvami, ki jih uslužbenci Komisije pridobijo na kraju samem. Na ta način se izoblikuje osnova za nadaljnje komentarje o skladnosti z določbami uredbe in za nadaljnje ideje o razvoju pravnega in organizacijskega sistema EU na tem področju.

Na vprašanje o prihodnjem osnutku direktive za spremembo pravnega sistema sem že odgovoril, da se Komisija ukvarja s takimi osnutki in pri tem skuša črpati iz najnovejših znanstvenih dognanj. Eno od vprašanj je bilo tudi, koliko kršitev je trenutno pred sodišči. Trenutno sta v sodnem postopku dve kršitvi, dva ali trije zahtevki pa so že vloženi proti Andaluziji oziroma Španiji. V letu 2008 je bilo podrobno preverjenih šest držav članic. To so nekatera natančnejša dejstva, ki zadevajo postavljena vprašanja. Gospe in gospodje, ponovno se vam zahvaljujem za razpravo, ki je bila zelo izčrpna in je jasno pokazala, da so si stališča Komisije in Parlamenta zelo blizu. Menim, da je to obetajoč znak nadaljnega napredka na tem tako občutljivem področju.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Pisna izjava (člen 142)

Neena Gill (PSE), v pisni obliki. – Gospod predsednik, zopet lahko vidimo, da se zakoni, ki jih tu sprejemamo, ne izvajajo v vseh državah članicah. Uredba o prevozu živali je v veljavi že dve leti, še vedno pa smo priča grobim kršitvam pravic živali, zlasti pri prevozu in zakolu konj. Komisijo sprašujem, kaj je storila, da bi zagotovila zakol konj v matični državi, da jim ne bi bilo treba prenašati dolgih in stresnih voženj do držav porabnic.

Zelo me skrbi, prav tako tudi ljudi, ki jih zastopam, da se živali prevažajo v nehumanih pogojih, v prenatrpanih in umazanih tovornjakih, z omejeno količino hrane in vode. To ni potrebno. Če že ne moremo preprečiti uživanja mesa in morajo iti živali v zakol, naj to poteka v njihovi matični državi, v druge države pa naj se prevažajo samo klavni trupi. Poleg tega morajo biti potrošniki seznanjeni s tem, da meso, ki ga uživajo, ni lokalnega izvora, ampak iz krajev, oddaljenih več sto milj.

Gospod predsednik, v skrbi za dobro počutje teh konj, ne smemo dopustiti, da se ves trud, ki smo ga v tem Parlamentu vložili v zaščito pravic živali med prevozom, še naprej ignorira.

3. Sredozemska prehrana (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je vprašanje za ustni odgovor, ki ga v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja Komisiji postavlja gospod Parish, in sicer v zvezi s sredozemsko prehrano, ki jo, mimogrede, dokaj dosledno uživam tudi jaz, predsednik te plenarne seje, opažam pa več kot zadovoljive rezultate.

Neil Parish, avtor. – Gospod predsednik, veseli me, da tudi sami uživate sredozemsko prehrano in da pri vas tako dobro deluje!

Kar sem spoznal to jutro kot predsednik Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja je to, da imamo na voljo veliko zelo različnih tem. Še malo prej smo govorili o prevozu živali – ki je zelo pomembna tema –, sedaj pa razpravo posvečamo drugemu, tudi zelo pomembnemu vprašanju: sredozemski prehrani.

Ena od nalog, s katero sem se srečal kot predsednik Odbora za kmetijstvo in s katero se še prav posebej ukvarjamo, je Unescova nominacija sredozemske prehrane za nesnovno kulturno dediščino človeštva, ki jo je na srečanju Sveta 16. julija 2007 v Bruslju Komisija ponovno podprla. Nominacijo bo v letu 2009 preučil – oziroma je že v postopku preučitve – pristojni odbor Unesca. Ali namerava Komisija oblikovati posebno in usklajeno strategijo za podporo tej nominaciji, saj zadeve sedaj potekajo zelo hitro?

Kot sem že dejal, govorim kot predstavnik Odbora za kmetijstvo, ampak verjetno zastopam vse države članice, ko govorimo o prehrani, saj je Evropa čudovita tudi zaradi svoje raznolikosti in kulture, del te raznolikosti in kulture pa je seveda tudi prehrana.

Sredozemska prehrana je zelo dobra. Kaj pa je sredozemska prehrana? Prepričan sem, da bi se o tem lahko zelo na dolgo pogovarjali to jutro, na splošno pa je to prehrana, bogata z masnimi ribami, oljčnim oljem, sadjem in zelenjavo. Nedvomno je to zelo okusna prehrana in, če pogledate mojo postavbo, lahko vidite, da jo imam zelo rad. Ta prehrana je tudi zdrava: je bogat vir esencialnih maščobnih kislin in antioksidantov, to pa je kombinacija, ki pomaga izboljšati raven holesterola in ohranja zdravo srce. Nedavna medicinska raziskava je pokazala, da lahko zmanjša tudi tveganje za nekatera obolenja, na primer demenco.

Ko obiščemo sredozemske države, lahko opazimo, da ljudje uživajo v tej prehrani, ne samo tisti, ki tam živijo, ampak tudi mnogi od nas, ki tja potujemo, zlasti kadar si zaželimo sonca in dobre hrane.

To je nekaj, kar bi v tem svetu, kjer se zdi že vse enolično, morali jemati resno. Nove generacije so bombardirane z verigami hitre prehrane – ne bom jih sedaj našteval –, ki se širijo po vsej Evropski uniji. Seveda ne smemo pozabiti, da ima tudi veriga hitre prehrane svojo vlogo, vendar pa bi bilo naravnost grozljivo, če bi nam čez nekaj let, ko bi potovali po Evropi, ostala samo še hitra prehrana. Če potujete po nekaterih delih ZDA – zlasti na zahodni obali –, lahko večinoma vidite verige hitre prehrane, to pa je zadnje, kar si želimo v Evropski uniji.

Kot sem že dejal, podpreti moramo sredozemsko prehrano, kar je dobra zamisel tudi glede kulture in raznolikosti. Menim, da bi se morali v prihodnje posvetiti tudi drugim vrstam prehrane v Evropski uniji, kajti povedati želim, da čeprav sem velik privrženec sredozemske prehrane, nisem tu kot predsednik Odbora za kmetijstvo zato, da bi podprl samo sredozemsko prehrano, saj je drugod v Evropi še veliko vrst prehran, ki so drugačne kakovosti in vsebujejo druga živila, so pa ravno tako dobre.

To je torej začetek nečesa in, kot sem dejal, bi prosil Komisijo, da pojasni, kako namerava dejavno podpreti to nominacijo v letošnjem letu, saj pričakujemo, da bo sredozemska prehrana dobila omenjeni status, prav tako pa se tudi veselimo, da bomo tudi v prihodnje uživali v dobri sredozemski prehrani.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi najprej poudaril pomen zdrave prehrane v preprečevanju bolezni. Kot poslanci EP veste, da Bela knjiga o strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, čezmerno telesno težo in debelostjo, ki jo je Komisija sprejela 30. maja 2007, združuje vse politike Skupnosti, ki lahko pripomorejo k izboljšanju prehranskih navad in preprečevanju debelosti. V glavnem vključuje ukrepe na področju javnega zdravja, gostinstva, prevoza, regionalne politike, športa, izobraževanja, statistike in kmetijske politike.

Eden najboljših primerov je pobuda Komisije za vseevropski program za delitev sadja in zelenjave v šolah. Cilj programa je našim otrokom omogočiti, da se že na začetku svojega življenja prehranjujejo zdravo. Začel se bo s šolskim letom 2009/2010 in bo z letnim zneskom 90 milijonov EUR financiral nakup in dobavo svežega sadja in zelenjave v šole.

Glede specifičnega vprašanja, ki ga je postavil eden od poslancev v zvezi z zahtevo, da se sredozemska prehrana vključi na Unescov seznam svetovne kulturne dediščine, naj povem, da je komisarjev predhodnik Markos Kyprianou to vprašanje že sprožil na srečanju Sveta na temo kmetijstva julija 2007.

Evropska komisija seveda nima formalne pristojnosti, da bi to zahtevo podprla v okviru Unesca, saj ni članica Unesca in zato ne more sodelovati v postopkih odločanja. Vseeno pa upam, da bodo sodelujoče države uspele z omenjeno nominacijo pri Unescu in da bodo dobile ustrezno podporo tudi pri drugih državah članicah.

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem Komisiji za njeno večkrat izrečeno podporo uvrstitvi sredozemske prehrane na Unescov seznam kulturne dediščine človeštva.

Prisluhnila sem odgovoru komisarja in poudarjam, da se moramo zavedati, da je prehrana kulturna dobrina in je zato njen koncept precej širši od golega pojmovanja, da je to vrsta hrane. Kot je dejal gospod Parish, ima seveda sredozemska prehrana kot vrsta prehrane zelo pomembno vlogo v zdravem načinu življenja, vključno s preprečevanjem bolezni zaradi nepravilnega prehranjevanja ali pomanjkanja telesne dejavnosti.

Ne glede na to pa seže koncept sredozemske prehrane še dlje in s tega vidika moje pripombe dopolnjujejo njegove. Gre za poseben način življenja, način uživanja hrane v družbi drugih ljudi, kar je povezano tudi z določeno vrsto pokrajine in ozemlja ter tudi družb, ki so v stoletjih zgodovine okrog koncepta sredozemske prehrane razvile kulturo, umetnost, tradicijo in festivale.

Glede na pojasnilo o tem, kaj sredozemska prehrana pomeni meni in večini ljudi s tega območja in o razlogih za nominacijo ter glede na potrditev Komisije, da je pripravljena sodelovati, bi morali razmisliti o tem, komisar, da čeprav Komisija ni članica Unesca – kot tudi sami vemo – in ne sodeluje v njegovem postopku odločanja – tudi tega se zavedamo –, lahko podpre nominacijo s svojim neposrednim delovanjem, kar bo nedvomno pozitivno vplivalo na stališča tistih, ki sodelujejo v postopku glasovanja.

Med različnimi možnostmi bi predlagala, da Evropska komisija poda uradno podporo nominaciji, enako kot tudi druge mednarodne organizacije, kot so FAO, Svetovna zdravstvena organizacija ter znanstvene in akademske javnosti, ki podajajo tovrstne izjave podpore.

Kar zadeva načrt upravljanja v prihodnje, pa seveda menimo, da se mora Komisija v to vključiti bodisi z izrazom podpore bodisi s sodelovanjem v posebnih nadnacionalnih dejavnostih, ki se lahko predlagajo. Smo v letu medkulturnega dialoga in ena od držav, ki sodeluje v nominaciji, je naša sredozemska soseda, Kraljevina Maroko. Vse to je zelo pomembno, če upoštevamo interes Komisije za promocijo zdrave prehrane in življenjskega sloga Evropejcev.

Komisija bi lahko tudi pomagala pridobivati podporo in sodelovanje ter vložila tudi diplomatske napore, glede na to, da v sredozemskih državah izven EU uživa velik ugled in prav tako tudi izven Sredozemlja in Evropske Unije. Komisar, Komisija bi lahko seveda pokazala svojo pripravljenost organizacije dejavnosti, ki bodo morda potekale na nekaterih področjih v naslednjih mesecih, ali sodelovanja v njih.

Jorgo Chatzimarkakis, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, zahvaljujem se gospodu Parishu za vprašanje in tudi komisarju za odgovor. V Evropi imamo precej takega, kar nam drugod v svetu zavidajo: modo, življenjski slog, sisteme socialnega zavarovanja – in vse bolj tudi prehrano. Bilo bi dobro, da bi v Evropi pozornost usmerili na najbolj zdravo prehrano – sredozemsko.

Naj pojasnim definicijo: sredozemska prehrana izvira iz prehranskih vzorcev, značilnih za velik del Grčije, vključno s Kreto, in južne Italije – od tod tudi njeno poimenovanje. Njena glavna sestavina je, kot je povedal že komisar, oljčno olje. To je še eden v vrsti razlogov – in tega ne govorim samo komisarju Špidli, ampak vsej Komisiji – za še večjo zaščito tega izvirnega evropskega proizvoda.

Mediterranska prehrana vsebuje tudi polnozrnat kruh, velike količine sadja in zelenjave – zato toplo pozdravljamo program Komisije za razdeljevanje sadja v šolah –, ribe, zmerne količine mlečnih izdelkov in tudi vino. Znanstveno je dokazano – ta ugotovitev je bila objavljena v britanski reviji *British Medical Journal* septembra 2008 –, da sredozemska prehrana zmanjšuje pojavnost srčno-žilnih bolezni, sladkorne bolezni tipa 2 – ki danes v Evropi dosega epidemične razsežnosti –, in raka ter blaži učinke Alzheimerjeve in Parkinsonove bolezni. To nazorno potrjuje obisk pokopališč na Kreti, otoku, od koder je doma moj oče: visoka starost tamkajšnjih ljudi nam resnično lahko da misliti.

Zato moramo storiti vse, kar je v naših močeh, da povečamo število privrženecv sredozemske prehrane v Evropi in tudi drugod, njena vključitev na seznam svetovne dediščine pa je pri tem pomemben korak. Komisiji se zahvaljujem za njena prizadevanja.

Ne glede na vse pa se moramo tudi zavedati, da bodo v primeru, da Kitajska in Indija prevzameta ameriški način prehranjevanja, kot to čedalje bolj počneta, negativni učinki trikratni. Prvič, zdravje svetovnega prebivalstva se bo poslabšalo. Drugič, povečala se bo intenzivna govedoreja z vsemi negativnimi vplivi na okolje, tretji učinek pa je nastajanje metana, saj bo večina proizvedenega mesa govedina. Govedo ustvarja metan, ki ima negativne učinke na svetovno podnebje. Zato je tako pomembno, da storimo ta korak. Še enkrat hvala, gospod Parish.

Sebastiano (Nello) Musumeci, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, odločitev Evropske unije, da podpre uvrstitev sredozemske prehrane na Unescov seznam kulturne dediščine človeštva, nas opomni predvsem na pravico do zaščite identitete prebivalcev, ki je tesno povezana z njihovimi deželami. Vendar pa institucionalna zaveza, ki so jo izrazile Italija, Španija, Grčija in Maroko, ne morejo biti omejene samo na pridobitev tega prestižnega priznanja.

Menim, da bi morali okrepiti povezavo, ki postaja čedalje šibkejša in krhkejša, in sicer med kmetijsko proizvodnjo in živili za vsakodnevno prehrano; to pomeni, da moramo spodbujati potrošnike, da se seznanijo z načeli zdrave prehrane in sezonskim značajem pridelkov. Pridelki morajo ponovno postati naravni, brez dodatkov in kemičnih konzervansov. Mednarodna znanstvena stroka nam zagotavlja, da uživanje takih pridelkov znatno zmanjša stopnjo smrtnosti. V mislih imam na primer ekstra deviško oljčno olje, vino in sadje, zlasti pa sicilijanske rdeče pomaranče, ki so edinstvene na svetu zaradi pigmenta, bogatega z antioksidanti.

Za zaključek naj izrazim svoje upanje, da bi pri doseganju tega cilja sodelovale tudi druge sredozemske države, ker pa potrebujemo posebno strategijo, lahko samo Komisija v tem odigra vodilno vlogo in deluje kot tolmač.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Pobude, katerih cilj je spodbujanje in ohranitev različnih kultur, zlasti v povezavi s hrano, so vedno dobrodošle. Primer tega je nominacija sredozemske prehrane za nesnovno kulturno dediščino človeštva, ki jo bo pristojni odbor Unesca obravnaval v letu 2009.

Z dosego postavljenega cilja lahko prispevamo k ohranitvi te vrste prehrane, ki prevladuje v sredozemskih državah, ozaveščanju o njej in njeni promociji, saj so mnogi nutricionisti in drugi strokovnjaki dokazali pozitivne učinke te prehrane na zdravje. Kot je že bilo danes povedano, ta prehrana temelji na tradicionalnih pridelkih sredozemske regije, kot so sadje in zelenjava, oljčno olje, ribe, žita, oreščki, aromatična zelišča, mlečni izdelki, ovčje in kozje meso ter vino.

Vendar pa število ljudi, ki vzdržujejo zdrave prehranske navade, upada.

Zato menimo, da so poleg drugih posledičnih in nujnih političnih pobud potrebni učinkoviti ukrepi za podporo tradicionalni sredozemski pridelavi, zlasti v okviru skupne kmetijske politike in skupne ribiške politike. Ti ukrepi naj se osredotočijo na kmetijstvo manjšega obsega in družinsko kmetijstvo ter na ribiče v teh regijah, da se zagotovi določen obseg pridelave. Ukrepi morajo dati dodano vrednost tradicionalnim in obrtnim izdelkom ter spodbujati razvoj lokalnih trgov.

Pravzaprav potrebujemo tudi ukrepe za preprečitev vedno večjega zamiranja kmetijske dejavnosti in upadanja števila ljudi, ki s svojim znanjem ohranjajo in nadaljujejo proizvodnjo teh tradicionalnih kakovostnih izdelkov.

Vsa ta vprašanja in ukrepi pa spadajo v obseg nalog Evropske komisije.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ni ravno pogosto, da neka tema istočasno in v pozitivnem smislu povezuje tri zelo različna področja: zdravje, kulturo in ekonomijo. Mediteranski prehrani to zelo dobro uspeva.

Kar zadeva zdravje, lahko vidimo, da ni več nobenih znanstvenih dvomov o prednostih, ki jih prehrana s svežo in naravno hrano prinaša zdravju. Kot smo že omenili, ta prehrana vključuje žita, riž, stročnice, oreščke, sadje in zelenjavo, pogosto uživanje rib, oljčno olje kot glavno maščobo in zmerno uživanje vina.

Kar zadeva kulturo, ugotavljamo, da sistemi pridelave, predelave in uživanja teh izdelkov izhajajo iz starodavnih načinov in tradicij še iz časov pred grško in rimsko kulturo, in da so v več pogledih še vedno prisotni v današnjih praksah, običajih in tehnikah prebivalcev sredozemske kotline.

Kar zadeva gospodarstvo, pa velja, da imajo dejavnosti, povezane zlasti s kmetijstvom, ribištvom in kmečkim turizmom, ki so ključni pri preprečevanju upadanja števila prebivalstva na podeželju ter ohranjanja vitalnosti podeželja in priobalnih območij, še vedno zelo močan družbenoekonomski vpliv. Obenem – zanimivo, da ravno v primeru kmetijstva – pa so to najbolj konkurenčne oblike proizvodnje v Evropski uniji, ki so v okviru skupne kmetijske politike vedno prejemale najmanj finančne podpore.

Iz vseh teh razlogov si pobuda španskih organov, da Unesco sredozemski prehrani podeli status kulturne dediščine človeštva, zasluži iskreno dobrodoščilo; menim, da je dolžnost in obveznost Evropske unije storiti vse, kar je v njeni moči, da vpliva na odločitev, saj to ni v interesu samo ene države ali skupine držav, temveč v interesu celotne Unije.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, debelost postaja hud in, dejal bi, tudi velik problem po vsej Evropi, zlasti med mladimi. Strokovnjaki svetujejo, naj poskrbimo za zdravje svojih otrok na najboljši možen način, torej naj se vrnemo k tradiciji sredozemske kuhinje v vsakdanji prehrani, kar je edino življenjsko zavarovanje, ki ga niti finančne krize ne morejo ogroziti.

Alfonso Iaccarino, znani italijanski kuharski mojster in član strokovnega odbora Unesca za podelitev statusa nesnovne kulturne dediščine človeštva sredozemski prehrani, je mnenja, da se moramo vrniti k naravni, preprosti hrani, pri pripravi hrane pa k tradiciji, raznolikosti in kakovosti. Sredozemska prehrana ne pomeni samo obilje kruha in testenin, ampak vključuje tudi gibanje, telesno dejavnost in aktiven življenjski slog. Sredozemska prehrana, ki temelji na ekstra deviškem oljčnem olju in dobrem vinu, ima odlične učinke na zdravje: oljčno olje znižuje raven holesterola v krvi, vino v zmernih količinah pa ima antioksidacijske učinke.

Sredozemska prehrana je Italijanom omogočila, da so presegli rekordno življenjsko dobo v Evropi, Italija pa je na vodilnem mestu na lestvici indeksa telesne mase, tj. razmerje med telesno višino in težo. V zaključek: italijanski senat je pred kratkim soglasno sprejel dokument v podporo priznanju statusa dediščine človeštva sredozemski prehrani. Upam, da je tudi Evropski parlament enakega mnenja in da bo Komisija ustrezno ukrepala.

(Predsednik je prekinil govornika)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, najprej naj se zahvalim predsedniku Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, gospodu Parishu, da je izpostavil to vprašanje po njegovi strokovni obravnavi na Odboru.

Ni dvoma, da je sredozemska hrana del zgodovinske in kulturne dediščine naše celine. Zdravi učinki te prehrane so prav tako nesporni. Bela knjiga Komisije o debelosti je v sredozemski prehrani prepoznala odlično naravno zdravilo.

Koristi za zdravje so znanstveno potrjene in imajo v tujini, zlasti v ZDA, velik sloves. To pomeni, da se je koncept razširil v tolikšni meri, da je izmaličil svojo originalno različico. Priznanje Unesca bi pripomoglo k opredelitvi te posebne prehrane in njeni zaščiti. Gospodu Parishu pa želim v zvezi s posebnimi vrstami prehrane v evropski gastronomski kulturi povedati, da trenutno resda govorimo o sredozemski hrani, vendar pa to nikakor ni edina posebna prehrana v zelo bogati evropski gastronomiji.

Komisar, nadaljevali ste zavezo vašega predhodnika, da se prizna pomen te pobude, za kar se vam zahvaljujem. Poudarili ste, da ne morete vplivati na Unescov postopek odločanja. Ne glede na to pa menim, da bi lahko podali izjavo in v to zadevo vložili diplomatske napore ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, dobro se zavedamo dejstva, da sredozemska prehrana, kot so potrdile že številne študije, pripomore v boju proti debelosti in srčno-žilnim boleznim ter na splošno zelo pozitivno in na različne načine vpliva na zdravje človeka.

Ne glede na to pa naš namen ni vsiljevati sredozemske prehrane po vsej EU ali ji dajati prednost pred drugimi vrstami prehrane, ki so bolj prilagojene nesredozemskim podnebjem in regijam. Nedvomno pa je naša naloga zaščititi sredozemsko prehrano in opredeliti njeno vsebino in značilnosti, da bi tako preprečili posnemanje in spreminjanje od zunaj, kar bi lahko škodovalo njeni podobi in vrednosti.

Zato je treba to prehrano ovrednotiti na enak način kot druge izraze evropske kulture, ki si zaslužijo globalno zaščito in promocijo. Po svetu so že poskušali posnemati model sredozemske prehrane in zato je pomembno opredeliti njene posebnosti in jo zaščititi, da se ta povsem evropska dediščina ne izgubi v morju globalizacije.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Sredozemska prehrana si zasluži zaščito in promocijo tudi zaradi drugih razlogov. V današnjem svetu prevladujeta hrana iz supermarketov in hitra hrana, zato je sredozemska kuhinja častivredna izjema, saj je tako priljubljena kot tudi zdrava. Niso si je izmislili nutricionisti, ampak je sad večstoletne tradicije, ki se je prenašala iz roda v rod.

Več kot polovica prebivalcev Evropske unije ima prekomerno težo. Kar 15 % je predebelih. Tudi sam imam te težave. Statistični podatki so alarmantni. Ukrepati moramo in ustaviti negativen trend. Eden od načinov reševanja tega problema je promocija zdravega načina prehranjevanja, sredozemska prehrana pa vsekakor spada v to kategorijo. Znanstvene raziskave so pokazale, da zmanjšuje tveganje za srčno-žilne bolezni, zlasti ishemično bolezen srca, in različne oblike raka, prav tako pa pozitivno vpliva na povprečno življenjsko dobo.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospod predsednik, vemo, da je prehrana pomemben dejavnik dobrega zdravja. Sedaj so na voljo neovrgljivi znanstveni dokazi, da sredozemska prehrana – na podlagi tradicionalnih prehranskih navad državljanov južnih delov Evrope, na primer Krete in Cipra – pripomore k daljšemu in bolj zdravemu življenju, medtem ko nezdrava prehrana pod ameriškim vplivom – na primer industrijsko predelani hamburgerji, ocvrt krompirček in sladkarije – skrajšuje življenjsko dobo in povzroča bolezni. Pravilna prehrana je zlasti pomembna pri otrocih. Bo torej Komisija storila več – precej več –, da zagotovi, da države članice učinkovito promovirajo sredozemsko prehrano v šolah, in celo prepove tiste vrste prehrane, ki dokazano škodujejo zdravju otrok v tovrstnih ustanovah?

Mimogrede, komisar, nisem čisto razumel, zakaj EU ni članica Unesca. Ali ne bi morala biti?

(Predsednik je prekinil govornika)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, bolje je jesti zdravo hrano in preprečiti bolezen, kot pa se zdraviti, četudi s sodobnimi in najučinkovitejšimi metodami zdravljenja. Zdravljenje bolnikov s previsoko vsebnostjo holesterola v krvi, ki vključuje tudi zapletene operativne posege, je dražje od preproste, tradicionalne hrane. Ta način prehranjevanja je razumen, saj temelji na dobrih, preskušanih in preverjenih tradicijah. Sredozemska prehrana nam prinaša zdravje in veselje do življenja ter preprečuje prekomerno telesno težo. Pozdravljam namen Unesca, da sredozemsko prehrano uvrsti na svoj seznam svetovne dediščine.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospod predsednik, vesel sem, da je to besedilo dal v razpravo ravno Britanec, gospod Parish. To nam samo kaže, da so tisti rimski vojaki, ki so se pred dva tisoč leti odpravili v Veliko Britanijo z amforami, polnimi oljčnega olja in vina, storili prav. Iz tega pa izhajata dve posledici. Prva je ta, da je v simboličnem smislu čudno, da je Evropska agencija za hrano ustanovljena v Helsinkih, druga pa ta, da je za Evropsko komisijo nerazumno, da se ne posveti naslednjim temam: najprej naj pomaga mandljevim nasadom, nato naj prepreči uničevanje oljčnih nasadov, zlasti v Andaluziji in po vsej Evropi; ustavi naj napade na ribiče, ki lovijo modroplavutega tuna v Sredozemskem morju, in prepreči uničevanje evropskih vinogradov, kjer trte pulijo iz zemlje. Osebnostno pa predlagam, da komisar in gospod Barroso pripravita velik banket na Portugalskem in postrežeta z ovčjim sirom in vinom z otoka Samos.

(Predsednik je prekinil govornika)

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, v skladu s strategijo iz Bele knjige Komisija podpira vse predloge in postopke, ki spodbujajo zdrave prehranske navade. Komisija aktivno podpira te pobude. Vendar pa ne more podpirati zgolj ozko opredeljenega nabora prehranskih navad, saj med posameznimi državami članicami in posameznimi regijami obstajajo pomembne razlike, prav tako so razlike med sredozemskimi državami. Seveda pa na nikakršen način ne želim izničiti tistega, kar sem povedal v svojem uvodnem govoru, namreč, da Komisija podpira predlog za uvrstitev sredozemske prehrane na seznam kulturne dediščine človeštva. Napredujemo v tej smeri in jasno je, da čeprav nismo članica Unesca, zagotovo obstajajo načini za podporo temu predlogu.

Gospe in gospodje, rad bi posebej odgovoril na enega od govorov, s katerim se nikakor ne strinjam. Ne vidim razloga, zakaj bi morali spremeniti lokacijo agencije na Finskem. Nobenega dvoma ni, da so ljudje, ki delujejo v okviru agencije, sposobni upravičiti svoje funkcije in izpolniti mandat agencije. Menim, da je lokacija izbrana pravilno in razumno.

Predsednik. – Ne vem, ali obstajajo med državami članicami ali skupinami velike razlike, a nekaj zagotovo velja: v današnji razpravi nismo opazili nobenih razlik – od Nemčije do Poljske, od Združenega kraljestva do Portugalske, Španije ali Cipra – pobudo smo resnično soglasno podprli.

Hvala lepa vsem. Zasedanje bomo prekinili za nekaj minut. Razpravo smo uspeli zaključiti še pravočasno, predvsem pa v mirnem vzdušju, ki je potrebno, če želimo prisluhniti drug drugemu. To je dober začetek leta za naše plenarne seje. Seja se bo nadaljevala ob 12.00 z glasovanjem.

(Seja je bila prekinjena ob 11.50 in se je nadaljevala ob 12.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, žal vas moram obvestiti, da smo pravkar izvedeli, da so sedež agencije ZN, ki je bila odgovorna za pomoč beguncem v Gazi, zadeli izstrelki izraelskega tanka. Trije ljudje so bili ranjeni in v ZN so se odločili, da bodo prenehali z vsemi operacijami.

Ob upoštevanju, da bo v kratkem potekalo glasovanje, menim, da je pomembno, da smo vsi seznanjeni s tem dejstvom.

(Aplavz)

Predsednik. – Najlepša hvala za to informacijo, gospod Wurtz. Če je to res, potem je glasovanje, ki ga bomo vsak čas opravili, še toliko nujnejše.

4. Predložitev skupnih stališč Sveta: glej zapisnik

5. Ponovno oddajanje televizije NTDTV na Kitajskem prek Eutelsata (pisna izjava)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvala vam v imenu tistih, ki so podprli to pobudo. Naj se zahvalim več kot 440 poslancem, ki so prispevali svoje podpise. Parlament od Eutelsata zahteva, da omogoči ponovno oddajanje televizije NTDTV na Kitajskem: pravica do obveščenosti in znanja je osnovna človekova pravica. Parlament dokazuje, enako kot v primeru nagrade Saharov, aktivista Hu Jiaja in vabila Dalai Lami, da se takrat, ko kritiziramo Kitajsko ali EU zaradi človekovih pravic, borimo za svobodo kitajskega naroda.

6. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

6.1. Proračunski nadzor sredstev EU v Afganistanu (A6-0488/2008, Véronique Mathieu) (glasovanje)

6.2. Izvrševanje načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (glasovanje)

6.3. Razmere na Bližnjem vzhodu/Gaza (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Gospod predsednik, zahvaljujem se vam za besedo. Z vašim dovoljenjem in dovoljenjem kolegov bi imel dva komentarja; prvi zadeva resolucijo, o katerem glasujemo, drugi pa osebno izjavo glede enega od poslancev tega Parlamenta.

V moji skupini smo včeraj zvečer ponovno razpravljali o resoluciji. Razprava je bila zelo poglobljena in zelo čustvena, ampak tudi zelo premišljena. Verjamem, da smo danes, ko se pripravljamo na glasovanje, vsi pretreseni zaradi novice gospoda Wurtza. Ko se oboroženi spopadi stopnjujejo že do te mere, da so ogrožene mednarodne ustanove, so razmere skrajno resne. Izrael moramo pozvati, zlasti v tem primeru, da spoštuje organe mednarodne skupnosti, saj vsakršno nespoštovanje ogroža humanitarno infrastrukturo, kar pa nikakor ni v skladu z mednarodnim pravom.

Odločili smo se, da bomo resolucijo podprli, vendar pa – glede na včerajšnjo dolgo razpravo – verjamemo, da je prav in tudi ključnega pomena, da jo sprejmemo sedaj, in da je za Evropski parlament kot institucijo pomembno, da svoje stališče sporoči svetu. Nekaj pa je nesporno – kadar se nasilje stopnjuje do te mere, da ne prizanaša niti šolam in vrtcem, takrat ni čas za obžalovanje ampak za najstrožjo obsodbo. Čeprav tega ni v resoluciji ...

(Bučen aplavz)

... želimo to tukaj poudariti, saj verjamemo, da odraža občutke mnogih kolegov poslancev, tudi tistih iz drugih skupin.

Dovolite mi, da spregovorim še nekaj besed o kolegu poslancu, ki je v svoji politični karieri veliko doprinesel k miru na svetu in v Evropski uniji. To je zadnja plenarna seja, ki ji prisostvuje tudi moj kolega gospod Rocard. Za nas v Skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu in verjamem, da tudi za vse nas ...

(Stoječe ovacije)

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod Schulz. Ker se včerajšnjega sprejema nisem mogel udeležiti zaradi obiska predsednika Sveta, češkega predsednika vlade Mireka Topolaneka, bi želel gospodu Rocardu povedati naslednje. Gospod Rocard, rad bi izrazil svoje prijateljstvo in globoko spoštovanje ter vam zaželel veliko sreče in uspehov v vaših nadaljnjih načrtih. Upam, da se bomo tudi v prihodnje pogosto srečevali, in se vam zahvaljujem za vaš izjemen prispevek k evropski integraciji. Iskrena hvala, gospod Rocard!

(Bučen aplavz)

– *Pred glasovanjem – zadeva odstavek 3:*

Michael Gahler (PPE-DE). – *(DE)* Gospod predsednik, v dogovoru z svojo skupino in tudi ostalimi skupinami bi predlagal naslednjo spremembo:

– Zamenjati bi bilo treba „posebna odgovornost“ s „pomembna vloga“, tako da se poved glasi: „kar pomeni pomembno vlogo za Egipt“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

Predsednik. – Gospe in gospodje, obveščam vas, da bom v funkciji predsednika Evro-sredozemske parlamentarne skupščine (EMPA) poskušal pripraviti podobno resolucijo z Uradom EMPA, kot se je tudi Parlament pravkar odločil.

(Aplavz)

6.4. Razmere na območju Afriškega roga (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Ana Maria Gomes (PSE). – *(PT)* Predlagam nov odstavek pred odstavkom 1, ki naj se glasi:

– „ugotavlja, da trenutne razmere v državah Afriškega roga niso v skladu s temeljnimi elementi sodelovanja, kot so navedeni v členu 9 Sporazuma iz Cotonouja;“.

Ta stavek je bil vsebovan že v poročilu naših treh kolegov, ki so regijo obiskali.

(Ustna sprememba ni bila sprejeta)

6.5. Strategija EU v zvezi z Belorusijo (glasovanje)

– *Pred glasovanjem – zadeva odstavek 9:*

Jan Marinus Wiersma (PSE). – Predlagamo, da se izbriše zadnji stavek odstavka 9, ki se glasi: „poziva beloruske oblasti, da prenehajo s prakso izdajanja izstopnih viz svojim državljanom, zlasti otrokom in študentom“. Ta stavek želimo izbrisati, ker so oblasti že ukinile sistem izdajanja izstopnih viz in je neažuren.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

6.6. 11. julij - dan spomina na žrtve pokola v Srebrenici (glasovanje)

– Pred glasovanjem – zadeva odstavek 3:

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vsi smo se strinjali, da se doda odstavek 3. V tem odstavku pa bi želeli dodati naslednjo frazo, ki zadeva delo Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo v Haagu:

– „poudarja, da je treba večjo pozornost nameniti sojenjem za vojne zločine na nacionalni ravni;“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

7. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

Poročilo Terese Riera Madurell (A6-0491/2008)

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, področje enakega plačila in enakosti spolov je morda vrhunski primer pravnega aktivizma v Evropski uniji, ko Pogodba določa nekaj, kar nato Evropsko sodišče tolmači na raztegljiv in kreativen način.

Rimska pogodba vsebuje en stavek o tej temi, za katerega bi pričakovali, da ga bomo brez težav razumeli: „Moški in ženske naj prejemajo enako plačilo za enako delo“. Vendar pa se je v celi vrsti spornih razsodb – Defrenne proti Sabena, Barber proti Guardian Royal Exchange in druge – opredelitev vedno bolj raztegovala, tako da je sprva vključevala pravice do dopusta in pokojnine in tako naprej, nato pa še delo enake vrednosti.

Sploh ni jasno, kako lahko delodajalec oceni delo enake vrednosti in ali je na primer primoran upoštevati tudi razpoložljivost ustrezno usposobljenih kandidatov za delo. Dejansko nimam namena obravnavati enakosti spolov, ampak poštenost držav članic, ki mislijo, da so podpisale eno pogodbo, in nato ugotovijo, da jo na sodiščih tolmačijo sodniki in ji pripisujejo pomene, ki jih nikakor ne bi smela imeti.

Preden odpremo vrata množičnim novim širitvam z Lizbonsko pogodbo, bi le-to morali dati na referendum. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

Philip Claey's (NI). – (NL) Gospod predsednik, ne morem se poistovetiti s poročilom gospe Riera Madurell, pa ne zato, ker bi nasprotoval načelu enakosti spolov. Ravno nasprotno, seveda, toda težava s tem poročilom in drugimi podobnimi poročili v tem politično korektnem Parlamentu je njegov pokroviteljski ton. Kako lahko na primer odobravamo obrnjeno dokazno breme, če pa je vendar osnovno načelo vladavine prava, da se človeku dokazuje krivda ne nedolžnost?

Zakaj podjetjem nalagamo letno obveznost, da predložijo poslovni načrt na področju enakosti spolov? To je zelo pokroviteljsko in podjetja dejansko obremenjuje z birokratskim nesmisлом, in to samo zato, da bi drugim vcepili celo vrsto že splošno sprejetih načel, katerih izvajanje v praksi pa ni vedno enostavno. Kako lahko prisilimo podjetje, da zaposli enako število moških in žensk, namesto da bi se preprosto odločilo za najprimernejše delavce?

- Predlog resolucije B6-0051/2009 (Razmere na Bližnjem vzhodu/Gaza)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Glasovala sem za resolucijo o razmerah na območju Gaze, saj vključuje veliko zadev, ki so pomembne za Litovce, ki so me izvolili v ta Parlament.

Najpomembnejša je takojšnja in trajna prekinitev ognja. Statistika, ki so jo včeraj objavile svetovne tiskovne agencije, je zastrašujoča – več kot 1 000 mrtvih, na stotine ranjenih, poabljenih in jokajočih otrok. To se ne sme nadaljevati.

Kot članici Pododbora Evropskega parlamenta za človekove pravice sta vprašanji kršenja človekovih pravic in humanitarnih razmer na območju Gaze zame zelo pomembni. Za humanitarno pomoč ne sme biti nobenih ovir. Pomoč morajo dobiti tisti, katerim pripada in ki jo najbolj potrebujejo – civilisti.

Pozdravljam to resolucijo Evropskega parlamenta. Resnično je bila potrebna. Evropski parlament ni nikoli tiho in ne sme obmolkniti, kadar ljudje umirajo.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, dobrodošlica temu predlogu resolucije o Gazi se zdi skoraj brezpredmetna, ne glede na to, da predlog seveda podpiram, saj doslej ni bilo mogoče slišati besed v hrupu in trušču raket, izstrelkov in krikov mož, žena in otrok, ki so bili ranjeni ali ubiti. Morda pa bomo prav danes storili naslednji korak k prekinitvi ognja na tem območju, in to bi bilo še najbolj dobrodošlo.

V tem oziru podpiramo prizadevanja Egipta, da posreduje v prekinitvi ognja. Egipt in arabski voditelji morda lahko vplivajo na Hamas, vendar pa za Izrael menim, da so ZDA tiste, ki imajo vpliv nanj. Vseeno pa upam, da bo ta predlog resolucije, ki smo ga tako enoglasno podprli danes v Parlamentu, pripomogel k povečanju prizadevanj za takojšnjo in učinkovito humanitarno pomoč, za prekinitev ognja in za vzpostavitev trajnega miru na tem območju.

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, sprva sem bil vesel, da ni bilo nobenih ukrepov proti poslancem, ki so se odločili, da bodo med tem glasovanjem demonstrirali s svojimi plakati „Ustavite vojno“ in palestinskimi zastavami. Upam, da smo sedaj ustvarili precedens, da ravno nasprotno od tistih, ki so demonstrirali za referendum, dopuščamo pravico do miroljubne predstavitve stališča na primeren način, kot del demokratičnega procesa.

Kot vsi ostali v tej dvorani sem seveda zgrožen nad dogajanjem na Bližnjem Vzhodu. Poraženci niso ljudje na eni ali na drugi strani, ampak nič hudega sluteči ljudje po vsej regiji. V Gazi so družine, ki skušajo svoje otroke vzgajati v miru in z grozo opazujejo peklenke raketne napade, ki divjajo okrog njih. So tudi Izraelci, ki razumejo, da bo neodvisna Palestina nekega dne njihova sosedja in da zaradi takih dejanj ne bo prijazna sosedja. V trenutnih razmerah pa nihče ne prisluhne tem glasovom.

Naj povem le to, da me vztrajanje resolucije na sorazmernosti bega. Nisem prepričan, kaj pomeni sorazmernost. Bi bili kritiki izraelske vlade srečnejši, če bi z enakim številom raket obstreljevali naključne vasi na območju Gaze? Vidim, da ste dvignili kladivce, zato bom rekel samo še to, da upam, da bo prekinitev ognja kmalu dosežena in da se lahko vrnemo k pogovorom in iskanju miroljubne rešitve.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, zahvaljujem se sedanjemu predsedniku Sveta in češkemu ministru za zunanje zadeve Karlu Schwarzenbergu in komisarki za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko Beniti Ferrero-Waldner, da sta včeraj sodelovala v naši razpravi, ter tudi vsem kolegom poslancem za današnje glasovanje, ki je bilo skorajda soglasno.

EU je v resnici precej enotnejša, kot se govori. Če ostanemo enotni, lahko na Bližnjem Vzhodu kaj dosežemo, zato moramo nadaljevati v tej smeri.

Elementi so jasni: „da“ pravici Izraela, da obstaja, „ne“ vojni in prelivanju krvi, „ne“ raketnim napadom Hamasa, „ne“ terorizmu Hamasa in, kar je ključnega pomena, „da“ pogajanjem o vseh jabolkih spora, vključno s problemom naseljencev, saj je le-ta poleg nesprejemljivega terorizma Hamasa jedro zadeve.

Temeljni elementi so torej na mizi, zato je naloga EU, da energično in odločno pelje stvari naprej, namesto da se izgublja v nesoglasnem teoretičnem razpravljanju, ki smo mu žal bili priča v preteklih letih na področju politike na Bližnjem Vzhodu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, verjamem, da si vsi v Evropski uniji in Evropskem parlamentu želimo miru na tem območju – miru in prekinitve ognja. Vendar pa se moramo za doseg prekinitve ognja zelo potruditi in zagotoviti popolno razorožitev teroristične organizacije Hamas.

Menim, da bi lahko storili več v predlogu resolucije glede narave Hamasa kot teroristične organizacije, vendar se zavedam, da je takrat, ko več strani doseže takšen kompromis, le-tega morda težko izpolniti. V vsakem primeru pa moramo mi, Evropejci, ostati nepristranski in objektivni in, kar je najpomembnejše, vedno moramo braniti načela demokracije, človekovih pravic in svobode govora ter nasprotovati terorju v vseh okoliščinah.

To je najpomembnejše od vsega. Ne smemo tudi pozabiti, da se je vse začelo s terorjem in sedaj moramo element terorja izkoreniniti.

Kristian Vigenin (PSE). – Gospod predsednik, veseli me, da je Parlament sprejel to resolucijo s tako prepričljivim izidom glasovanja, saj ni bil nihče proti. To resolucijo podpiramo – in podpiram jo tudi osebno –, ker mora imeti Evropski parlament jasno stališče in mora poiskati skupna izhodišča, tudi če danes sprejeta resolucija stališča Skupine socialdemokratov ne odraža v celoti.

Naj ponovim, da Skupina socialdemokratov izraža svoje najgloblje ogorčenje nad nasiljem na območju Gaze, posledicami nesorazmerne uporabe nasilja izraelske vojske in stopnjevanjem vojaških operacij, ki povzročajo več sto žrtev – večina njih so civilisti, med njimi tudi veliko otrok –, in močno obžalujemo, da so bili napadeni civilni objekti in objekti ZN.

Ponovno poudarjamo, da mora biti kakršna koli nadgradnja političnih odnosov med EU in Izraelom strogo pogojena s spoštovanjem mednarodnega humanitarnega prava, stvarni zavezi k vsesplošni miroljubni ureditvi, z zaključkom humanitarne krize v Gazi in zasedenem palestinskem ozemlju ter s spoštovanjem celovitega izvajanja Začasnega pridruženega sporazuma med ES in PLO.

Poročilo Terese Riera Madurell (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, želim le dati pojasnilo, saj je v ustni obrazložitvi glasovanja eden od kolegov poslancev izjavil več spornih stvari in trdil, da resolucija vsebuje tudi tisto, česar dejansko ne vsebuje. Delodajalci niso obvezani izdelovati načrte. Vse te obveznosti in zahteve smo iz poročila, ki ga je sprejel Odbor za pravice žensk in enakost spolov, umaknili. V razpravo smo predložili splošno resolucijo in upam, da moj kolega poslanec ne nasprotuje poudarjanju potrebe po spodbujanju socialnega dialoga med socialnimi partnerji, zato da se načelo enakosti uporablja, ali pozivu državam članicam, naj delodajalce spodbujajo, da svojim zaposlenim in njihovim predstavnikom redno posredujejo informacije glede skladnosti z načelom enakosti. Vsega tistega, kar je bilo predmet kritike, v sprejeti resoluciji ni več, zato sem želela to razčistiti.

Predlog resolucije RC-B6-0028/2009 (Belorusija)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Glasovala sem za našo resolucijo o strategiji Evropske unije za Belorusijo. Menim, da dokument nazorno odraža spremembe, ki so se zgodile v tej državi v preteklih šestih mesecih in jih je potrebno oceniti.

Seveda prva kukavica še ne prinese pomladi, vendar pa je Belorusija velika in pomembna država, ki meji na Evropsko unijo, in smo nedvomno zelo veseli vsake spremembe na bolje. Izpustitev političnih zapornikov, razveljavitev nekaterih omejitev svobode tiska in dialog z Evropsko unijo o energetskih, okoljskih in drugih vprašanjih so spremembe na bolje.

Želim izraziti svoje trdno prepričanje, da je napočil čas, da delegacija Evropskega parlamenta obišče Belorusijo, pa tudi resolucija odkrito govori o tej pomembni zadevi. Upam, da je vse bliže čas, ko bo lahko Belorusija izkoristila prednost dobrih priložnosti, ki jih ponuja evropska sosedska politika. Ne smemo pa se ustaviti na pol poti: to velja tako za Belorusijo kot za Evropsko unijo.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem proti resoluciji, čeprav vsebuje uravnotežene in sprejemljive elemente. Menim, da ni več dovolj trdnih razlogov za ohranitev sistema sankcij v odnosih z Belorusijo. Kar zadeva ekonomsko, politično in versko svobodo, je to država, ki se je skoraj v celoti uskladila z načeli svobode, v katera verjamemo.

Menim, da je v nasprotju s tem potrebno začeti pristne, prave odnose z Belorusijo, da bi jo lahko integrirali v Evropo v teh časih, ko čutimo potrebo po vzpostavitvi odprtih odnosov z Rusijo. Belorusija je lahko odličen most med Evropo in Rusijo in mislim, da bi morali namesto groženj s sankcijami s to državo vzpostaviti pristne, koristne odnose.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo Véronique Mathieu (A6-0488/2008)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za poročilo o proračunskem nadzoru sredstev EU za Afganistan ter za resolucije Evropskega parlamenta o tem vprašanju, ki jih je pripravila kolegica Véronique Mathieu.

Gre za izčrpen, dodelan dokument, v katerem so kar trije odbori Evropskega parlamenta podali svoja mnenja, vključno z Odborom za proračun, čigar mnenje sem sama pripravila.

Ponovno bi želela pritegniti pozornost na najpomembnejše zadeve, od katerih so odvisni rezultati naše pomoči Afganistanu. Med njimi sta najpomembnejši usklajevanje finančne pomoči, ne samo med državami članicami EU in Evropsko komisijo, ampak tudi med samimi državami članicami, ter usklajevanje z drugimi donatorji.

Drugič, poseben poudarek namenjam pomenu prednostnih nalog. Prepričana sem, da bi morali biti na prednostnem seznamu EU razvoj infrastrukture, podpora alternativnim virom preživetja, ki bi pripomogla k zmanjšanju revščine in nadomeščanju proizvodnje opija z drugimi dejavnostmi, ter zdravstveni in izobraževalni sistemi.

Robert Atkins (PPE-DE), v pisni obliki. – S svojimi britanskimi kolegi konzervativci v celoti podpiram prizadevanja EU in mednarodne skupnosti za mir, demokracijo in blagostanje v Afganistanu. Stabilnost Afganistana v prihodnje je bistvenega pomena za varnost držav članic EU in širšega območja.

Podpiramo financiranje razvoja in spodbujanje dobrega upravljanja v Afganistanu, vendar pa smo tudi mnenja, da je treba financiranje učinkovito nadzorovati. Preglednost porabe davkoplačevalskega denarja je zelo pomembna in vsak dokazan primer nezakonitega prisvajanja ali zlorabe je treba ustrezno obravnavati.

Želimo pa razčistiti, da naša podpora temu poročilu nikakor ne pomeni, da priznavamo Lizbonsko pogodbo, ki je omenjena v uvodni navedbi 11 poročila. Lizbonski pogodbi nasprotujemo v načelu.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo Véronique Mathieu o proračunskem nadzoru sredstev EU za Afganistan. Gre za premišljeno poročilo velikega pomena, kajti uspeh finančnih, političnih, civilnih in vojaških prizadevanj za stabilizacijo Afganistana je posebnega pomena za EU in ves demokratičen svet.

Romunija sodeluje v teh mednarodnih prizadevanjih v Afganistanu s 721 vojaki v okviru mirovne misije Mednarodne varnostne podporne sile (ISAF; pod okriljem Nata) in 57 vojaki v operaciji *Trajna svoboda* (koalicijska misija). V teh misijah je bilo ubitih ali ranjenih več romunskih vojakov in za njimi žalujejo njihove družine in Romunci. Ne želimo, da bi se žrtvovali zaman. Želimo, da finančni, vojaški in človeški prispevek Romunije evropskim in mednarodnim prizadevanjem Afganistanu prinese dolgoročno stabilnost in uničenje terorističnih žarišč.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo, saj mora Komisija povečati sredstva za boj proti trgovini s prepovedanimi drogami.

Pomoč, ki jo je EU prispevala v obdobju 2004–2007, je neposredna in posredna. Med letoma 2002 in 2007 je neposredna pomoč Skupnosti obsegala 70 % (970 milijonov EUR) celotnega zneska pomoči Skupnosti, posredna pomoč Skupnosti, ki so jo upravljale mednarodne organizacije, pa je predstavljala 30 % pomoči Skupnosti (422 milijonov EUR).

Vendar pa je potrebno priznati, da na mednarodni ravni med državami donatorkami ni bilo usklajevanja. Enaka situacija se pojavlja tudi med različnimi državami članicami Evropske unije in Komisijo v času, ko bi lahko bili enotni. Neposredna posledica tega je veliko nižja stroškovna učinkovitost, prav tako pa vlada prepričanje, da bi lahko Afganistanci bolje izkoristili mednarodna sredstva in sredstva Skupnosti, ki so bila dodeljena tej državi.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) EU je ena največjih donatork razvojne in humanitarne pomoči Afganistanu. Med letoma 2002 in 2007 je Evropska komisija tej državi dodelila skupaj 1 400 000 000 EUR pomoči.

To je odlično poročilo, saj temelji na pravilnih trditvah in ponuja celo vrsto razumnih priporočil. Na primer, nadzor sredstev EU je potrebno razširiti in bolj odločno se je treba potruditi za reševanje nebrzdane korupcije v tej državi. (Pravzaprav, ali ne velja to za vse države v razvoju, ki prejemajo našo pomoč?)

Evropski parlament se tudi zavzema za več razvojne podpore in širitev delegacije Komisije v Kabulu zaradi potrebnih preverjanj, revizij in inšpekcijskih pregledov.

Ker bo Afganistan bodisi sodeloval v boju proti mednarodnem terorizmu bodisi ga oviral, so dodatna proračunska sredstva še kako zaželeni.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Vsebina poročila o nadzoru proračunskih sredstev EU za Afganistan ponovno dokazuje, da intervencije Zahoda v teh regijah niso prav ničesar spremenile. Namesto preprečiti vojno in s tem trpljenje, ju naša prisotnost le podaljšuje.

Govoriti o demokraciji in enakosti spolov v državi, kjer so običaji včasih na robu barbarstva, je prav tipično za blaženo nevedne Ultraevropejce, ki se še vedno raje vtikajo v mednarodne zadeve, kot da bi se ukvarjali s problemi v Evropi.

Etnične skupine v Afganistanu, kjer vojne divjajo že stoletja, ne bodo nikoli sprejele tuje zasedbe, ne glede na to, koliko „humanitarna“ je. To samo krepi položaje Talibanov in drugih skrajnih strank, namesto da bi močni in sposobni legitimni oblasti pomagali stabilizirati državo.

Evropejci se moramo čim prej umakniti iz afganistanskega osjega gnezda.

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, glasujem za sprejetje Poročila o proračunskem nadzoru sredstev EU v Afganistanu (2008/2152(INI)).

Gospa Mathieu ima prav, da izpostavlja izredno nizke socialne kazalce v Afganistanu. V tej državi so nenehni konflikti ali vojne, poleg tega pa še nesoglasja med plemeni in z drugimi državami, trgovina s prepovedanimi drogami in korupcija. Zaradi tega Afganistan potrebuje mednarodno pomoč.

Želim podpreti pomoč Afganistanu. Pozdravljam dolgoročno zavezo k ukrepom, s katerimi bi to državo podprli, in menim, da prednostne naloge iz Državne strategije Komisije za 2007–2013 ustrezajo zahtevam afganistanske družbe.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija je ena od glavnih donatork v Afganistanu, ki pomaga pri stabilizaciji in izboljšanju varnosti na tem območju, kjer se stvarni učinki kažejo v podaljšanem življenjski dobi.

EU mora nadaljevati s podporo Afganistanu. Ne glede na to pa ne more ignorirati razsipne porabe denarja iz proračuna Skupnosti, saj ta konec koncev prihaja iz žepov davkoplačevalcev. Zato menim, da je to poročilo dobrodošel instrument za racionalizacijo dodeljevanja pomoči EU Afganistanu in za maksimiranje finančnega učinka teh sredstev. V tem smislu sta usklajevanje in nadzor razvojne pomoči za Afganistan koristna elementa za doseg ciljev, ki jim je denar tudi namenjen.

Predlagano poročilo povzema številne probleme na področju dodeljevanja EU sredstev Afganistanu in vsebuje tudi veliko izvedljivih priporočil. Želim izraziti svojo podporo temu poročilu in upam, da mu bo sledilo izvajanje specifičnih ukrepov, s katerimi želimo povečati učinek finančnih sredstev EU in zagotoviti strožji nadzor nad njihovo porabo. Ob upoštevanju trenutnih gospodarskih razmer v večini naših držav pa menim, da je dolžnost Evropskega parlamenta kot ustanove s proračunsko funkcijo v Evropski uniji, da zagotovi najvišjo možno učinkovitost pri uporabi javnih sredstev.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Mathieu o proračunskem nadzoru sredstev EU za Afganistan.

Poročilo zelo jasno predstavi zaključke o rezultatih pomoči Skupnosti v obdobju od podpisa sporazuma do danes: čeprav bi lahko bili daljnosežnejši, so ti rezultati vseeno pozitivni in opazni. Tu imam v mislih predvsem nižjo stopnjo umrljivosti dojenčkov, izboljšan dostop do osnovne zdravstvene oskrbe in veliko povečanje števila otrok, ki obiskujejo šolo. Soglašam s poročevalko, ki pravi, da bi si morali bolj prizadevati za izboljšanje usklajevanja med Skupnostjo in mednarodnimi donatorji in se tako izogniti podvojevanju in možnim izvorom korupcije v državi.

Poleg tega pa je bolj kot kdaj koli prej bistvenega pomena, da je v primeru, ko se finančna pomoč namenja državi, ki jo pestijo hudi socialni in politični problemi, sistem nadzora učinkovit; v nasprotnem primeru obstaja tveganje, da se razmere poslabšajo, ne izboljšajo. Iz tega razloga upam, da bomo izboljšali sistem kontrole, zlasti *ex-ante*, in da ga bomo uveljavili v večji meri kot doslej.

Poročilo Terese Riera Madurell (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), v pisni obliki. – S svojimi britanskimi konzervativnimi kolegi v celoti podpiram načelo enakega obravnavanja moških in žensk v vseh vidikih življenja, vključno z dostopom do zaposlitve, poklicnim usposabljanjem in napredovanjem ter delovnimi pogoji.

Vendar pa menimo, da bi se s temi zadevami morale ukvarjati države članice in ne Evropska unija. Zato smo se odločili, da se vzdržimo glasovanja o tem poročilu.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass in John Whittaker (IND/DEM), v pisni obliki. – UKIP v celoti podpira enakost moških in žensk. Vendar pa Združeno kraljestvo že ima zakonodajo na področju enakosti spolov, ki jo lahko spreminja in izboljšuje, ko to zahtevajo naš parlament in državljani. Zato je dodatna zakonodaja ali birokracija s strani EU odveč. Poleg tega pa je EU nedemokratska in ne ščiti nikogaršnjih pravic, vključno s pravicami žensk.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti temu politično korektnemu poročilu – že ne vem kateremu po vrsti – ki smo ga dobili v potrditev v Parlamentu. Sprva naj poudarim, da je to poročilo povsem nepotrebno, saj je enakost spolov v EU v veljavi že dolga leta. Poleg tega nasprotujem obrnjenemu dokaznemu bremenu, ki ga to poročilo tako močno zagovarja (odstavek 20), saj ni primerno za nobeno pravno državo, medtem pa so organizacijam, ki naj bi izvajale to direktivo (odstavek 19), dodeljena neomejena pooblastila.

Dejstvo, da bodo morale države članice od podjetij zahtevati, da pripravijo letne poslovne načrte glede enakosti spolov in zagotoviti uravnoteženo zastopanost obeh spolov v upravnih odborih, je čisto nasprotje svobodnemu upravljanju podjetja. Za podjetja, ki se soočajo s težavami zaradi mednarodne finančne krize, je ta dodatna papirologija lahko uničujoča. Na prostem trgu zdravih podjetij bo vedno prevladala kakovost, ne oziraje se na ženski ali moški spol, kar smo imeli priložnost doživeti že večkrat.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) V tej trenutni gospodarski krizi so ženske med najbolj prizadetimi prebivalci zaradi brezposelnosti ali nižjih plač. Države članice bi morale na evropski ravni izvajati Direktivo 2002/73/ES, Evropska komisija pa bi morala spremljati te dejavnosti in o tem redno obveščati Evropski parlament.

Kot kaže poročilo gospe Madurell, je eden največjih problemov v boju proti spolni diskriminaciji na trgu dela pomanjkanje informacij o pravicah, ki jih uživajo žrtve tovrstne diskriminacije. Odgovornost za to si enakovredno delijo vse države članice in evropske ustanove, kot je na primer Evropski inštitut za enakost spolov, ter delodajalci. Civilnodružbene organizacije tu prav tako igrajo pomembno vlogo. Z informacijskimi kampanjami in poročili spremljanja lahko nadomestijo premajhno udejstvovanje na nacionalni ali evropski ravni.

Komisija je dolžna spremljati, ali države članice izvajajo ukrepe za usklajevanje dela in zasebnega življenja, zmanjšanje razlik med plačami moških in žensk ter omogočanje dostopa ženskam do vodstvenih položajev. V Romuniji so prav predpisi, sprejeti na evropski ravni, pripomogli k vzpostavitvi institucionalnega sistema, ki zagotavlja, da so „pravice moških enake pravicam žensk“.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Riera Madurell o prenosu in uporabi Direktive 2002/73/ES za izvrševanje načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev, saj menim, da je pomembno, da izvršujemo načelo enakega obravnavanja za moške in ženske pri vprašanjih, ki jih obravnava direktiva.

Med različnimi napakami pri prenašanju direktive bi želela izpostaviti dejstvo, da se zakonodaja v različnih državah članicah ne sklicuje specifično na spolno diskriminacijo. Kot je omenila tudi poročevalka, je razlika v plačilu precejšnja, saj so plače žensk v povprečju 15 % nižje od plač moških. Med letoma 2000 in 2006 se je ta razlika zmanjšala za samo 1 %. V kontekstu Lizbonske strategije je nujno spremeniti ta *status quo*, zato se strinjam s poročevalko, da je pomembno predlagati, da Evropska komisija dejavno spremlja prenos direktive in skladnost nacionalnih zakonodaj z njo.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo gospe Madurell o enakem obravnavanju moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja. Enako obravnavanje ne glede na spol, raso, religijo itd. je temeljna človekova pravica. Seveda pa ne moremo prezreti naravnih bioloških razlik med moškim in žensko.

Menim, da avtomatično in neselektivno izvajanje politike uravnoteženosti spolov v smislu 50-50 v resnici ni znak, da nas skrbi enakost spolov. V primeru težkih fizičnih del, na primer v rudarstvu, jeklarstvu itd., ta pristop vodi le v absurde situacije, enako kot v primeru medicinskih sester ali učiteljic. Prav tako ne moremo prisiliti deklet, da se vpišejo v tehnične študijske programe. In to samo zato, da bi ohranjali ravnotežje med spoloma. Temeljna vprašanja vključujejo dostop do izobraževanja na vseh ravneh, zasedanje vodstvenih položajev (vključno s tistimi v političnih ustanovah), uresničevanje načela „enakega plačila za enako delo“,

ustrezen dostop do socialnega varstva in prejemkov ter zdravstvenega varstva (vključno s porodniškim dopustom). Sindikati bi morali na tem področju odigrati pomembno vlogo. Gre za pomembno vprašanje na lokalni, regionalni in nacionalni ravni, prav tako pa tudi na ravni ustanov Evropske unije.

Ob tej priložnosti bi vas želel opozoriti na razsodbe sodišč, ki diskriminirajo moške, saj v ločitvenih postopkih otroke skoraj vedno avtomatično dodelijo ženski.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za poročilo gospe Riera Madurell o prenosu direktive o enakem obravnavanju.

Menim, da je že skrajni čas, da se ženske obravnavajo kot enake moškim v vseh pogledih, ne le nekaterih.

Nikakor ne moremo reči, da imata pri dostopu do kariere ali v vsakodnevnem delovnem življenju oba spola enake možnosti. Kar zadeva razliko v plačilu med spoloma, pa se v nekaterih državah članicah ta razlika zmanjšuje zelo počasi, v drugih pa se celo ponovno povečuje.

Izvajanje te direktive je zame zelo pomembno zaradi teh tako očitnih krivic, zlasti pa zato, ker sem družinski človek in ženske zelo cenim in spoštujem.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Odbor za pravice žensk in enakost spolov je zaskrbljen zaradi uveljavitve Direktive o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev.

Ker Evropska komisija ni pripravila nobenega poročila, je naš odbor sam opravil raziskavo v nacionalnih parlamentih in organizacijah, ki se ukvarjajo z enakostjo spolov. Uradni dopisi so bili poslani 22 državam članicam. V 15 državah članicah so bile nekatere opredelitve napačno prenesene. Od 5. oktobra 2008 devet držav članic Komisiji še vedno ni priglasilo ukrepov za prenos direktive.

Naše samoiniciativno poročilo je alarm in opozorilo državam članicam. Žal pa je odbor sprejel pretirane izjave in zahteve. Zato sem v razpravo predložila alternativno resolucijo.

Uspeli smo se dogovoriti o splošni resoluciji, za katero sem glasovala, medtem pa čakamo na poročilo o uresničevanju, ki ga bomo dobili v prvi polovici leta 2009. Na tej podlagi bomo opravili temeljito analizo, tako da bomo lahko opredelili vsa nadaljnja ukrepanja za zagotovitev skladnosti s Pogodbo in zakonodajo na področju enakega obravnavanja in možnosti za moške in ženske.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) V liberalni družbi ni prostora za diskriminacijo in nadlegovanje. To poročilo nas opominja na grozljivo dejstvo, da imajo nekatere države še veliko dela na področju zagotavljanja enakosti moških in žensk v vsakodnevnem življenju in na delu. Vendar pa odgovornost za odpravljanje krivic na trgu dela ne bi smela biti na plečih ustanov EU, ampak je to stvar – in tako mora tudi ostati – odgovornih državljanov in njihovih političnih in sindikalnih predstavnikov v državah članicah. Popolnoma zavračam tiste formulacije, ki želijo te krivice uporabiti kot argumente za vse večji nadnacionalizem na račun samoodločbe držav članic. Povečevanje razdalje med tistimi, ki vladajo, in tistimi, ki jim le-ti vladajo, ne vodi k liberalni družbi, temelječi na načelu enakosti vseh ljudi.

Glavni cilj poročila je prikazati, kako diskriminacija in nadlegovanje še vedno ostajata dejavnika, ki lahko uničita priložnosti v življenju ljudi in njihove možnosti za opolnomočenje. To je tako pomembno, da sem se kljub vsemu odločil, da glasujem za alternativni predlog resolucije.

Iosif Matula (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev.

Čeprav je enakost spolov temeljna pravica v Evropski uniji, uradne statistike kažejo, da so razlike še vedno prisotne na področju stopnje zaposlenosti, zlasti v tistih državah, ki so se pred kratkim pridružile Evropski uniji.

Ob upoštevanju, da je enako obravnavanje moških in žensk še vedno strukturni problem, je Evropski svet v Lizboni marca 2000 Evropski uniji zadal cilj, da poveča stopnjo zaposlenosti žensk prek 60 % do leta 2010, kar pa je potrebno v novih državah članicah še posebej skrbno spremljati.

Menim, da je za nas ključnega pomena, da izvajamo to evropsko direktivo in z njo zagotovimo ukinitve diskriminacije žensk na trgu dela, in to toliko bolj v času, ko je potrebno vložiti še dodatne napore v spreminjanje odnosa do tega vprašanja, zlasti na podeželju.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to poročilo, saj menim, da je zahteva, ki jo poročilo postavlja Komisiji, naj skrbno spremlja prenos Direktive 2002/73/ES in skladnost z zakonodajo, sprejeto po izvedbenem postopku, legitimna in potrebna.

S sprejetjem tega poročila Evropski parlament državam članicam ponuja uporaben instrument za utrjevanje nacionalnih zakonodaj držav članic na področju enakega obravnavanja moških in žensk na trgu dela.

Ne glede na to pa predstavljeni statistični podatki kažejo, da je med stopnjo zaposlitve moških in žensk še vedno razlika 28,4 %, kar jasno kaže, da je neenakost spolov na trgu dela še vedno problem, s katerim se je treba ukvarjati.

Zato sem prepričan, da si morajo države članice po svojih najboljših močeh prizadevati izvajati strategije za spodbujanje enakosti spolov.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (RO) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dajem svoj glas „za“ poročilo gospe Riera Madurell o enakem obravnavanju moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev.

Strinjam se s kolegom poslanecem, da je načelo enakosti na trgu zaposlovanja še vedno daleč od uveljavljanja v praksi, kljub prizadevanjem Evropske unije, da poveča odstotek delovno aktivnih žensk v skladu z lizbonskimi cilji. Soglašam s stališči poročevalca glede prenosa Direktive 2002/73/ES v državah članicah in glede potrebe, da vse države izvajajo instrumente te direktive za okrepitev nacionalnih zakonodaj na področju enakega obravnavanja moških in žensk na trgu zaposlovanja: enakost spolov pri zaposlovanju ni samo častivredno etično načelo, ampak je in bo ostalo temelj trajnostnega, dolgotrajnega gospodarskega razvoja Evropske unije kot celote.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Enakost moških in žensk je temeljno načelo Evropske unije. Še vedno je potrebno precej postoriti za izpolnitev tega načela in upam, da si bomo to postavili za prednostno politično nalogo na vseh področjih našega dela v Evropskem parlamentu. Ne bi smel biti samo Odbor za pravice žensk tisti, ki sproža ta vprašanja.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Kljub dejstvu, da je enakost spolov temeljna pravica, ostaja neenakost spolov na trgu dela v zvezi s plačami, stopnjo zaposlenosti in kakovostjo zaposlitve resen strukturni problem. Žal lahko vidimo, da višja stopnja izobrazbe ne pomeni vedno manjših razlik med plačami moških in žensk.

Poročilo gospe Madurell odkriva slabosti držav članic pri prenosu in izvajanju Direktive 2002/73/ES o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev.

Poročevalka predvsem poudarja, da veliko držav članic ni pravilno preneslo opredelitve diskriminacije v svoj pravni sistem. V mnogih državah je edina zavezujoča opredelitev precej splošna in ne omenja spolne diskriminacije. V drugih državah pa spolnega nadlegovanja sploh ne omenjajo ali pa je samo vključeno v splošno opredelitev nadlegovanja (na Poljskem je spolno nadlegovanje opredeljeno v šestem odstavku člena 183a Delavskega zakonika), kar prizadetim strankam zelo oteži uveljavljanje pravic.

Temeljne pobude za večje ozaveščanje družbe kot tudi tiste za pomoč žrtvam diskriminacije so izjemno pomembne v boju proti diskriminaciji.

- Predlog resolucije B6-0051/2009 (Razmere na Bližnjem vzhodu/Gaza)

Marco Cappato (ALDE), v pisni obliki. – (IT) Da bi lahko ločili med stališčem radikalne stranke in stališči tistih, ki v tem Parlamentu podajajo ravno nasprotno argumente od naših, smo žrebali, kdo med nami se bo glasovanja vzdržal in kdo se ga ne bo udeležil. Rešitev, ki jo EU uveljavlja za dosego dolgotrajnega, strukturnega miru na Bližnjem Vzhodu in ki jo je danes predsednik Pötering ponovno poudaril tukaj, v Strasbourg, predvideva dve suvereni, neodvisni državi.

Ustanovitelj Evrope so imeli nasprotno prepričanje: za dosego miru se je treba odreči absolutni državni suverenosti. To je pisalo v Manifestu iz Ventotene.

Danes pa moramo prisluhniti veliki večini izraelskih državljanov, ki si želijo vstopa Izraela v EU in jih izraelski in tudi evropski vladajoči sloji ne upoštevajo.

„Vključujoča“ Evropa povojnega obdobja, odprta za nove pristope in referenčno merilo za sosednje države, je bila dejavnik miru, pa čeprav na neprimeren način. „Izključujoča“ Evropa nacionalnih držav, ki stremlji k evropskim „mejam“ in „judovsko-krščanskim koreninam“, pa je Evropa, ki vodi v vojne, tako na Bližnjem Vzhodu kot na Balkanu in Kavkazu, ter ustvarja napetosti, kot na Uralu, v Turčiji in v Magrebu.

Ker smo nenasilna radikalna stranka, menimo, da se strukturni rešitvi za mir z drugimi besedami reče evropski federalizem oz. Združene države Evrope, kjer so vrata na stežaj odprta Turčiji, Izraelu in v bodoče tudi vsem drugim demokratičnim državam, ki se odrečejo svoji absolutni suverenosti.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Brezpogojno obsojam vsesplošno in brutalno pobijanje civilistov v Gazi in tudi neusmiljeno in neopravičljivo pobijanje izraelskih civilistov z raketnimi napadi Hamasa.

Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta o Gazi zato, ker izrecno podpira resolucijo Varnostnega sveta ZN, ki zahteva takojšnjo prekinitev ognja. Prav tako tudi usmerja pozornost na odločitve Parlamenta v decembru, da odloži nadgradnjo odnosov EU z Izraelom. Čeprav je jezik resolucije šibkejši, kot bi si želel, pa ima resolucija, ki jo je Parlament tako soglasno izglasoval, več možnosti, da vpliva na odločitve Izraela in Hamasa, kot posamične resolucije političnih skupin.

Nasprotujem nadgradnji odnosov EU z Izraelom in menim, da bi trgovinski sporazum z Izraelom morali začasno odgoditi, dokler Izrael ne začne spoštovati človekovih pravic in začne konstruktivna in vsebinska pogajanja s svojimi sosedami ter sprejme tisto rešitev konflikta, ki predvideva dve državi. Vse države članice bi morale sedaj soglasno preklicati svojo predhodno odločitev za nadgradnjo odnosov z Izraelom, saj bi le tako Izrael prisilile, da k pogajanjem pristopi s stvarnimi predlogi.

Manuel António dos Santos (PSE), v pisni obliki. – (PT) Odločil sem se, da se vzdržim glasovanja o predlogu resolucije o razmerah na Bližnjem Vzhodu/Gazi iz preprostega razloga, ker se mi resolucija Evropskega parlamenta v tem trenutku ne zdi upravičena.

Menim, da bi bila razprava o tej zadevi – brez glasovanja – učinkovitejši način vključitve Evropskega parlamenta v reševanje tega vprašanja.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) *Une fois n'est pas coutume*, gre za zelo nepristransko resolucijo, ki si zasluži vso našo podporo, ker od obeh strank v konfliktu jasno zahteva, da se ne poslužujeta nasilja. Vseeno pa si ne smemo delati utvar o vplivu Evrope in, *a fortiori*, Evropskega parlamenta na razvoj razmer na Bližnjem Vzhodu. Preden skušamo najti rešitev, mora Hamas prenehati raketirati Izrael. Obenem pa mora tudi Izrael zmanjšati svoje nesorazmerno nasilje, katerega žrtve so nedolžni otroci in državljani. Kljub temu da podpiram resolucijo, pa bi želel opomniti Parlament, da je teroristična organizacija Hamas še vedno glavni vzrok stopnjevanja nasilja.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za skupno resolucijo, čeprav je bila manj odločna v svojem obsojanju izraelskih napadov v Gazi, kot bi si sam želel.

Epizodični raketni napadi Hamasa ne smejo dobiti podpore, vendar pa odgovornost za kršitev prekinitve ognja ni bila v celoti na strani Hamasa. Akcije Izraela so popolnoma nesorazmerne in ciljanje nedolžnih civilistov – moških, žensk in otrok – je oblika skupinskega kaznovanja, ki je v nasprotju z mednarodnim humanitarnim pravom.

Napadi na pisarne ZN, ki so nudile pomoč prizadetim, so bili dobro premišljeni in njihov cilj je bil ustaviti to pomoč ter odstraniti s tega območja neodvisne opazovalce, ki so bili priča izraelskim barbarskim dejanjem.

Mathieu Grosch (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Menim, da je prav in primerno, da Evropski parlament govori v en glas. Svoja prizadevanja moramo usmeriti v to, da tako Izraelu kot Hamasu pokažemo, da nasprotujemo kateri koli obliki nasilnih sovražnosti ter zahtevamo dosledno spoštovanje mirovnih sil in organizacij za pomoč.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub pozivu k prekinitvi ognja, ki je neodložljiva tema in smo o njej soglasni, pa je resolucija Parlamenta o teh izredno resnih razmerah na območju Gaze popolnoma neprimerna in vsebuje celo negativne vidike, zlasti če jo primerjamo z resolucijo Sveta ZN za človekove pravice (UNHRC) z dne 12. januarja. V resoluciji Parlamenta:

- kljub brutalni agresiji, zločinom in kršitvam najosnovnejših človekovih pravic ni niti ene besede o obsodbi Izraela;

- se ponovno potrjuje njena dvoumnost, saj prikriva dejstvo, da imamo v Palestini kolonizatorja in koloniziranega, agresorja in žrtev, zatiralca in zatiranega, izkoriščevalca in izkoriščanega, ter zastira odgovornosti Izraela;

- je EU odvezana vseh odgovornosti, kar pripomore k temu, da Izrael ostaja nekaznovan. Spomnimo se njene nedavne odločitve, da okrepi dvostranske odnose s to državo, ali sramotne vzdržnosti držav EU pri resoluciji Sveta ZN za človekove pravice;

- poleg tega pa v tako resni situaciji, kot smo ji priča, ni kritike Izraela zaradi kršitev resolucij ZN, prenehanja okupacije, nezakonitega naseljevanja, ločevalnega zidu, umorov, pridržanj, neštetihih poniževanj Palestincev in celo njihove neodtujljive pravice do lastne države v okviru meja iz leta 1967 in z glavnim mestom v Vzhodnem Jeruzalemu.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Pozdravlja dejstvo, da resolucija zahteva takojšnjo ustavitev izraelskega pobijanja prebivalcev Gaze. Vendar pa obžaluje dejstvo, da resolucija ne zahteva začasnega odloga pridružitvenega sporazuma z Izraelom in prekinitve nadgradnje odnosov z Izraelom. To so očitne zahteve, ki bi jih morali postaviti državi, ki tako odkrito krši svoje lastne zaveze – spoštovanje človekovih pravic in mednarodnega prava.

Prav tako dvomiva v trditev, da so izraelski napadi odgovor na raketne napade Hamasa. Izrael že ves čas krši dogovorjene prekinitve ognja, vključno s 4. novembrom lani, ko so izraelske čete vdrle v območje Gaze in ubile šest Palestincev, in s skupinskim kaznovanjem palestinskega naroda z embargi, odklapanjem elektrike, širjenjem naselij, gradnjo zidov, ugrabitvami vodilnih palestinskih politikov in tako naprej.

Kljub temu pa pozdravlja skupno resolucijo in zahtevo, da Izrael takoj preneha s pobijanjem.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Predsednik Pöttering je prenačljeno zatrdil, da ni bilo glasov proti. Jaz sem glasoval proti tej resoluciji. Priznam, da vsebuje zelo pozitivne elemente, zlasti ker uporabi izraz „skupinsko kaznovanje“ prebivalcev Gaze, vendar pa menim, da je nezadostna. Edina praktična stvar, ki jo ta Parlament lahko stori, je ta, da zamrzne pridružitveni sporazum z Izraelom; vse ostalo so le besede – pozitivne in privlačne – a vendarle samo besede. V politiki leporečje ne šteje: treba je ukrepati, kajti po tej resoluciji se v Gazi ne bo spremenilo prav NIČ. Če bi se pogovarjali o kateri koli drugi državi in ne Izraelu, bi imela resolucija precej večjo težo. Menim, da ima Izrael pravico do miru, vendar pa ta način ne vodi do tega in Izrael se mora tega zavedati. Poleg tega pa bo edini rezultat te ofenzive le nadaljnje stopnjevanje konflikta. To ni dober dan za ta Parlament, saj se je odločil za besede namesto dejanj.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Besedilo, ki so ga v razpravo predložile vse skupine v tej skupščini in ki naj bi zastopalo interese evropskih narodov, dejansko vsebuje nekaj odličnih priporočil, kot je na primer poziv k prekinitvi bojov, a vendar niti z eno besedo ne omenja prenosa tega konflikta v Evropo. Tako kot nasilje, ki smo mu priča v Gazi, pa sta bila zelo šokantna tudi dva posnetka demonstracij proti intervenciji Izraela.

Prvi je prikazoval demonstratorje, večinoma priseljence, ki so palestinske, alžirske, Hamasove in Hezbolahove zastave in praporje popisali z arabskimi napisi.

Na drugem sta bila francoska voditelja skrajne levice, Besancenot iz Revolucionarne komunistične lige in Buffet iz Komunistične stranke, ki sta korakala vstric z imami.

Ta prizora nam kažeta dva zaskrbljujoča pojava: postopno prevzemanje nadzora islamističnih organizacij nad množico priseljencev iz muslimanskega sveta ter zarotniško druženje islamističnega gibanja z gibanjem skrajne komunistične levice, dve revolucionarni gibanji, ki želita uničiti našo civilizacijo. Danes bolj kot kdaj koli prej zaščita identitete in svobode evropskih državljanov zahteva preganjanje takih demonstracij in politiko za preusmeritev migracijskih tokov.

Roselyne Lefrançois (PSE), v pisni obliki. – (FR) Spričo resnosti razmer v Gazi Evropski parlament ne sme obmolkniti. Zato sem podprla to resolucijo, ki zahteva takojšnjo in trajno prekinitve ognja, vključno s prenehanjem vojaških intervencij Izraela na območju Gaze ter prekinitvijo Hamasovega raketiranja Izraela.

Vendar pa obžalujem, da v njej ni odločne in odkrite obsodbe napadov izraelske vojske, saj je pobila že več kot 1 000 ljudi, večinoma civilistov. Čeprav se strinjam z besedami Martina Schulza, predsednika Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, ki jih je izrekel pred glasovanjem, namreč, da so ti napadi nedopustni, pa bi raje videla, da bi bila ta ogorčenost tudi zapisana.

Čeprav predlog od izraelskih oblasti zahteva, da zagotovijo nemoteno izvajanje humanitarne pomoči in prost dostop mednarodnega tiska v Gazo, pa – v nasprotju z mojimi pričakovanji – vseeno ne pridemo do tega, da bi nadgradnjo odnosov z Izraelom pogojevali s tem, da mora Država Izrael najprej spoštovati humanitarno pravo.

Evropa ima pomembno vlogo v reševanju tega konflikta, vendar pa lahko Izraelci in Palestinci po mojem mnenju dosežejo dogovor o trajnem miru le z ustanovitvijo palestinske države, ki priznava Izrael in je od Izraela priznana.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Skupna resolucija o Gazi ima pozitivne vidike, kot je na primer zahteva po takojšnji prekinitvi ognja, priznanje 1 000 ubitih s strani izraelske vojske, vključno z ženskami in otroci, ter priznanje, da izraelski embargo Gaze predstavlja kršitev mednarodnega humanitarnega prava.

Kljub temu pa nisem mogel glasovati za resolucijo, saj Hamasu pripisuje enako odgovornost kot Izraelu. Ne priznava, da je izraelska vojska 4. novembra prekinila premirje, ko je vdrla na ozemlje in izvajala letalske napade, ampak krivdo prelaga na Hamasovo kršitev prekinitve ognja. Resolucija je nedvomno nezadostna, saj od Komisije in Sveta ne zahteva odločnejših ukrepov. EU bi morala zamrzniti trenutni pridružitveni sporazum med EU in Izraelom zaradi kršitve člena 2, ki pravi, da je spoštovanje človekovih pravic pogojni dejavnik sporazuma. Poleg tega pa skupna resolucija ne zahteva prekinitve izraelske blokade Gaze in od 27 držav članic EU ne zahteva, naj ustavijo izvoz orožja v Izrael.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Ta resolucija je uspela zbližati glavne politične skupine v Evropskem parlamentu, da bi pripravile deklaracijo, ki je absolutno potrebna glede na trenutno humanitarno in varnostno situacijo na Bližnjem Vzhodu.

Ne glede na dogodke, ki so pripeljali do tega konflikta, ima le-ta negativne učinke zelo velikih razsežnosti za civiliste na tem območju in za prisotnost Združenih narodov v Gazi. Tako kot moji kolegi poslanci tudi sam verjamem, da smo prišli do točke, ko lahko dosežemo trajnostne rezultate z dialogom, ta pa je možen le na podlagi sporazuma o prekinitvi ognja.

Poleg tega pa se v tem dokumentu v veliki meri odražajo tudi vztrajna stališča Romunije glede tega vprašanja. Vesel sem, da imam priložnost glasovati za dokument, ki izraža tako stališče evropske politične družine, kateri pripadam, kot tudi stališče moje države.

Vural Öger (PSE), v pisni obliki. – (DE) Pozdravljam sprejetje resolucije o razmerah na območju Gaze. Nujno je, da Evropski parlament izrazi svoje stališče o krizi. Obsodba te humanitarne katastrofe je dolžnost Parlamenta, saj se ima za moralno avtoriteto na področju spoštovanja človekovih pravic. Ravno zaradi tega Parlament ne sme več molčati. In zato sem glasoval za resolucijo. Ne glede na vse pa bi Parlament lahko poslal ostrejšo sporočilo; resolucija je namreč v nekaterih točkah prešibka. Pomembno je, da zahtevamo trajno prekinitev ognja in obsodimo trpljenje civilnega prebivalstva. Prav tako je naša dolžnost, da predlagamo praktične rešitve za zaustavitev vojne in pozovemo EU, da se v svoji vlogi znotraj četverice zaveže k njihovi izpolnitvi. Ker so Združene države trenutno paralizirane zaradi menjave predsednika, mora EU okrepiti svoj občutek dolžnosti. Ker so vojaške akcije Izraela tako pretirane, bi morali začasno odložiti pogajanja o nadgradnji odnosov s to državo. Žal pa o tem v resoluciji ni niti besede. Če se Izrael ne želi pogajati neposredno s Hamasom, je naloga EU zagotoviti, da se drugi pogovarjajo s Hamasom. Nadaljevanje vojaške ofenzive terja preveč življenj. Prazno govorčenje v tako hudi humanitarni krizi ni dovolj.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Skupna resolucija je zamižala na eno oko pri vzrokih izraelske agresivne in barbarske vojne, za katero verjame, da predstavlja odgovor na raketne napade Hamasa. Vsi vemo, da je bila vojna vnaprej načrtovana, vzroki pa so v izraelski zasedbi in nepripravljenosti Izraela, da bi upošteval resolucije ZN o neodvisni palestinski državi z glavnim mestom v Vzhodnem Jeruzalemu. Je rezultat agresivne politike Izraela, ki jo podpirata tako ZDA kot EU in vključuje nezakonito naseljevanje in zavrnitev umika na meje iz leta 1967.

Čeprav govori o zaustavitvi vojne, pa se resolucija le obrača po vetru, saj od EU ne zahteva nobenih ukrepov, niti tega, naj zamrzne prednostne odnose in tako pritisne na Izrael. Ne obsoja agresivne politike Izraela; prav nasprotno, vtika se v palestinske notranje zadeve.

Sile, ki so jo podpisale, zahtevajo in soglašajo z vidnejšo vlogo EU, kar pa je povezano z njenimi imperialističnimi ambicijami v tej regiji. Krepijo načrt ZDA in Nata, ki stremi k „širšemu Bližnjemu Vzhodu“, s katerim se EU strinja in čigar cilj je omogočiti imperialistom, da si podredijo celotno regijo.

Iz teh razlogov Komunistična stranka Grčije ni glasovala za to skupno resolucijo političnih skupin in poziva k okrepitevi protiimperialističnega boja, saj ne razlikujemo med dobrim in slabim imperializmom.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem proti skupni resoluciji Evropskega parlamenta o razmerah na območju Gaze, saj kljub nekaterim pozitivnim točkam nikjer neposredno ne obsodi vojaškega izživljanja, ki je pripeljalo do humanitarne katastrofe. Osuplost in obžalovanje Evropskega parlamenta zaradi napadov na civiliste in onemogočen dostop do humanitarne pomoči nista dovolj. Evropa mora biti sposobna prevzeti svoje odgovornosti in zahtevati dokončno prekinitev agresije Izraela ter si prizadevati najti izvedljivo dolgoročno rešitev. Žal tej kompromisni resoluciji, ki jo je sprejel Evropski parlament, manjka ravno močna politična volja.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Pravica Izraela, da živi v miru in varnosti, je neodtujljiva. Pravica Palestincev, da živijo na svobodnem ozemlju ter ga sami upravljajo v miru, demokraciji in spoštovanju človekovih pravic, je prav tako neodtujljiva. Kakršna koli rešitev za to regijo mora zagotavljati, da te pravice niso ogrožene.

Soočenje v Gazi – prek nasprotne situacije na Zahodnem bregu – razkriva, da je odnos med stranema, pa čeprav napet in konflikten, mogoč, če je vsaka stran pripravljena priznati obstoj druge. V primeru Hamasa pa to ni tako, saj ozemlje, ki ga obvladuje, uporablja zato, da lahko zasleduje svoj neprikriti cilj: uničiti Izrael.

Zaradi teh okoliščin pa poboji v Gazi niso nič manj tragični. Kot vemo, Hamas brez vsakega obzira do Palestincev uporablja ljudi kot živi ščit pri napadih Izraela, njihovo smrt pa kot propagandno orožje. Izrael je odločen, da bo svojemu ljudstvu legitimno zagotovil varnost, zato nadaljuje z boji kljub tragičnim rezultatom. Ta potek dogodkov je neizogiben, če mednarodna skupnost, vključno z arabskimi državami, ne spodbuja obstoja ene strani in varnosti druge kot cilja mirovnega procesa na Bližnjem Vzhodu.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za predlog resolucije o tragičnih razmerah na območju Gaze.

Tudi jaz sem zelo zaskrbljen, ker konflikt še vedno ni nič bliže koncu, kljub želji po prekinitvi sovražnosti, ki jo je izrazila celotna mednarodna skupnost. Pridružujem se kolegom poslancem in izražam svoje globoko obžalovanje zaradi trpljenja civilnega prebivalstva v Gazi. Mnenja sem, da je edina možna rešitev, ne le na tem ozemlju, ampak po vsej Sveti deželi, preplet dialoga, pogajanj in diplomacije, nikoli pa vojna, saj ta le pogloblja sovraštvo.

Evropska unija lahko odigra in mora odigrati vidno vlogo v tem procesu, tako pri zagotovitvi prekinitve ognja kot pri vzpostavljanju humanitarnih koridorjev. Zato glasujem za predlog resolucije in upam, da bodo prizadevanja za spravo pripeljala do konkretnega napredka za čimprejšnjo vzpostavitev miru.

Martine Roure (PSE), v pisni obliki. – (FR) Konflikt med Izraelom in Gazo enostavno traja že predolgo.

Ko gre število mrtvih v tisoče, je naša prva dolžnost poskrbeti za takojšnjo zaustavitev bojev.

Politika izolacije Gaze se je izjalovila in je radikalizirala prebivalce, ki so bili njene prve žrtve.

Rešitev izraelsko-palestinskega konflikta po vojaški poti ni mogoča.

Edini možni sporazum je trajen in celovit mirovni sporazum med obema stranema. Zato zahtevamo, da četverica čim prej organizira mednarodno konferenco na osnovi pobude Arabske lige, tj. predhodnega sporazuma med Izraelci in Palestinci, v kateri naj sodelujejo vsi deležniki v regiji.

Medtem pa menimo, da mora biti kakršna koli nadgradnja političnih odnosov EU z Izraelom pogojena s spoštovanjem mednarodnega humanitarnega prava. Zato še naprej nasprotujemo glasovanju o okrepljeni udeležbi Izraela v programih Evropske skupnosti.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta o razmerah na območju Gaze, ki zahteva takojšnjo prekinitev ognja.

Menim, da je ne glede na stališča nasprotujočih si strani kompromis edini način reševanja vseh problemov v splošno dobro.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Resolucija v zvezi z razmerami v Gazi, ki jo je Evropski parlament izglasoval danes, ne vsebuje nobene obsodbe teroristične organizacije Hamas, ki je decembra prekršila

prekinitve ognja in uporablja civiliste kot živi ščit. Kljub dejstvu, da v resoluciji tega ni, se mi je zdelo pomembno glasovati za poziv k prekinitvi ognja v tej regiji, zato sem glasoval za resolucijo.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Položaj na območju Gaze je resnično zaskrbljujoč. Več sto nedolžnih civilistov je bilo ubitih, tisoči pa se vsak dan znova soočajo s smrtjo. Da, strinjam se, da je Izraelu treba dopustiti, da živi v miru. Da, raketni napadi prek meje so nesprejemljivi in bi jih morali zaustaviti.

Vendar pa je odgovor Izraela popolnoma nesorazmeren in ga ni moč podpreti.

Izraelci ne spoštujejo mednarodne skupnosti. Bombardirali so oddelek ZN, napadajo šole in otroke. To je popolnoma nesprejemljivo in se mora končati. Prekinitve ognja mora biti takojšnja.

Glasoval bom za to resolucijo, ker je prav, da se sliši glas Evropskega parlamenta, in da ne bomo pozabili na nedolžne Palestince, ujete v Gazi.

Izrael: pravico imate do življenja v miru. Nimate pa pravice neusmiljeno uničevati in med nedolžnimi civilisti sejati smrt in opustošenje. Vaša dejanja so iz vas naredila agresorja, ne žrtev.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Odobravam kompromis, ki ga imamo pred seboj, čeprav mu primanjkuje ostrine in drznosti, ki bi si ju sam želel. Osupel in jezen sem zaradi velikopoteznosti in nesorazmernosti ofenzive izraelskih zračnih sil in pehote v gosto naseljenem območju.

Čutim solidarnost in zaskrbljenost zaradi usode in varnosti 1,5 milijona Palestincev v Gazi, ki ne morejo zapustiti tega območja, ter za humanitarne razmere, v katerih so se znašli Palestinci na Zahodnem bregu, saj se njihovi življenjski pogoji kljub sodelovanju Palestinske nacionalne oblasti ne izboljšujejo.

Na žalost kompromis ne omenja problematične nadgradnje odnosov med EU in Izraelom. Pozivam Svet, da zamrzne nadgradnjo odnosov z Izraelom, dokler se vse strani ne sporazumejo o popolni in trajni prekinitvi ognja in dokler Izrael ne omogoči neomejen dostop humanitarni pomoči.

Odnosi med EU in Izraelom se lahko nadgradijo samo, če se človekove pravice in humanitarno pravo spoštujejo, če se humanitarna kriza na območju Gaze in zasedenih palestinskih ozemelj konča in če se vsa prizadevanja usmerijo v celovit mirovni sporazum in popolno izvajanje Začasnega pridružitvenega sporazuma med EU in PLO.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Podpiram resolucijo o Gazi in podpiram poziv k takojšnji prekinitvi ognja.

- Predlog resolucije B6-0033/2009 (Razmere na območju Afriškega roga)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Hvala, gospod predsednik. Glasujem „za“. Razmere na območju Afriškega roga so še vedno zelo zaskrbljujoče. Prepletanje problemov in konfliktov je tako kompleksno, da mora biti EU ves čas pozorna, da ne povzroči dramatičnega poslabšanja razmer. Tako kot moja skupina sem tudi sam prepričan, da razmere na območju Afriškega roga zahtevajo takojšen in celovit pristop.

Kot je že bilo rečeno, glavne težave izhajajo iz številnih konfliktov med različnimi državami v regiji. Zato je absolutno pomembno, da se posvetimo varnosti in njenih mnogih medsebojnih povezavah, na primer, spremljati je treba zamenjave vlad, nove vlade pa pozvati, da se proaktivno obvežejo, da bodo izboljšale področje človekovih pravic.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), v pisni obliki. – (FR) Afriški rog trenutno pestijo različne nadloge, ki se pojavljajo ena za drugo:

- vojna, tako civilna kot regionalna,
- odsotnost demokracije in svobode ter
- lakota in kriza s hrano.

Piratstvo, ki je ostanek neke druge dobe, je najnovejši produkt tega kaosa.

Spričo teh tragedij, ki povzročajo razkol v regiji in vedno več prelite krvi, nam ni treba obmolkniti ali se razglašati za nemočne.

Sedaj bolj kot kdaj koli prej, ko mednarodna skupnost že kaže znake utrujenosti od navidezno brezkončne krize, mora EU prevzeti vodilno vlogo.

Z operacijo „Atalanta“, katere cilj je zaščititi ranljive ladje in dostavo pomoči v hrani somalijskim beguncem, je Unija dokazala, da lahko najde stvarne in učinkovite rešitve, ko gre za nohte.

Ne glede na to pa mora poiskati odgovore tudi na splošno politično krizo v regiji.

Vzpostaviti mora „Regionalno politično partnerstvo EU za mir, varnost in razvoj na območju Afriškega roga“, ki ga je aprila 2007 ob sprejetju poročila oblikoval Odbor za razvoj.

Ne dovolimo, da Afriški rog postane območje brezvladja in odsotnosti razvoja.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Ker trdno verjamem, da se Evropski parlament ne bi smel vtikati v tujo politiko, sem glasoval proti resoluciji kot celoti. To samo po sebi ne pomeni, da celotno vsebino resolucije pojmem kot napačno ali nezaželeno. Prav nasprotno, poročilo vsebuje tudi pozitivne elemente, ki bi jih z vsem srcem podprl, če bi bila to na primer izjava švedske vlade. Kot primer naj navedem švedsko-eritrejskega novinarja Dawita Isaaka, ki je brez sojenja zaprt že od leta 2001.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Možnosti, da bi EU in mednarodna skupnost spremenili stvarnost v Somaliji, so zelo majhne. Vseeno pa je ukvarjanje z eno od posledic, piratstvom, precej bolj v naši domeni. Ne smemo pozabiti, da je piratstvo v glavnem sredstvo za zaslužek skupin, ki živijo v južnem in osrednjem delu Somalije. Ta zaslužek se uporablja za podžiganje konfliktov v državi in regiji.

Večja prisotnost mornarice v regiji bi lahko pozitivno vplivala na varnostne razmere v Somaliji in posledično tudi v celotni regiji. EU mora torej podpirati zmerne elemente v somalijskem vodstvu, ki so trdno zavezani k stabilnosti in miru v regiji. Boj proti piratstvu je možnost, ki jo ima Evropska unija na voljo, saj ima potrebne vojaške zmogljivosti in lahko pripomore ne le k zagotovitvi varnosti na tej ključni tranzitni poti, ampak tudi k vzpostavitvi stabilnosti in miru v regiji.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasujem za predlog resolucije o razmerah na območju Afriškega roga.

Kočljiva situacija v tej afriški regiji pomeni, da morajo evropske ustanove zavzeti odločno stališče. Zato soglašam, da pozovemo Svet, naj imenuje posebnega predstavnika EU ali odposlanca za Afriški rog. Etiopija, Eritreja, Somalija in Džibuti morajo sodelovati, če želijo preseči trenutno pat pozicijo.

Zato mora eritrejska vlada razmisliti o svojem trenutnem prenehanju sodelovanja v Medvladni oblasti za razvoj (IGAD). Zato mora Džibuti storiti vse, kar je v njegovi moči, da zagotoviti boljšo pravno zaščito pravic sindikatov. Zato mora Etiopija preklicati prepoved registracije in zakonske ureditve civilnih organizacij in dobroteljskih ustanov. Zato mora Somalija končati eno najhujših humanitarnih in varnostnih kriz na svetu.

- Predlog resolucije RC-B6-0028/2009 (Belorusija)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Zdi se, da Lukašenkov režim končno, čeprav še vedno neodločno, daje znake, da se odpira mednarodni skupnosti. To moramo upoštevati in se hitro posvetiti skupnemu procesu za izboljšanje odnosov s to državo, ki je tako blizu naših meja. Vendar pa ne moremo pri svojih zahtevah glede spoštovanja človekovih pravic in zajamčene svobode izražanja in informacij popustiti niti za ped. Še vedno imamo pred očmi podobe, ko je opozicija zatrla več poskusov mirnih demokratičnih demonstracij.

Zato prosim, da več truda posvetimo dogovoru o skupnih pravilih za občutljivo temo, namreč počitnice beloruskih otrok pri družinah gostiteljicah v EU v poletnih mesecih. Vsako leto beloruska vlada spremeni svojo strategijo o tem vprašanju, kar pogosto pripelje do zelo težavnih situacij, ki negativno vplivajo predvsem na otroke, ki so že tako prikrajšani. Sedanji napredek pozdravljamo, toda pot, ki nas čaka, je še zelo dolga: upamo, da bo po več slabih začetkih gospod Lukašenko želel z nami prehoditi vsaj del te poti.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Belorusijo Evropska unija večinoma bojkotira zaradi diktature predsednika Lukašenka. V zadnjih petih letih je Evropski parlament beloruskim disidentom dvakrat podelil nagrado Saharov, v ožjem izboru pa so tudi že drugi. To je izrecno priznanje, da se človekove pravice in politične svoboščine v Belorusiji zatirajo.

Kljub temu pa kaže, da se gospod Lukašenko počasi ogreva za zahod. Seveda je stanje v Belorusiji še vedno resno, toda spoznati moramo, da je eden izmed načinov, da Belorusijo zvabimo k Evropski uniji, priznavanje in odzivanje na poskuse zbližanja gospoda Lukašenka. Skratka, gre za položaj korenčka in palice.

Ker me zelo zanimajo nekdanje sovjetske republike v srednji Aziji, vidim podobnosti med to regijo in Belorusijo. Ta resolucija se ne obotavlja kritizirati gospoda Lukašenka, vendar pa določa nekakšen časovni načrt pogajanj, s katerim lahko normalizira odnose z EU.

Ne smemo si delati nobenih utvar o Belorusiji in moramo brez oklevanja prekiniti dialog, če se stanje poslabša. Toda ta resolucija daje nekaj upanja, da se lahko odnosi sčasoma izboljšajo, in zato sem glasoval zanjo.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem za resolucijo. Evropski parlament pozdravlja dejstvo, da so se omejitve svobode tiska v Belorusiji nekoliko ublažile in da je bilo izpuščenih nekaj političnih zapornikov. Poudarjeno pa je bilo tudi, da so ostali disidenti še vedno za zapahi. Če naj se odnosi izboljšajo, pravi resolucija, mora Belorusija postati država brez političnih zapornikov, z vlado, ki jamči svobodno izražanje mnenj, in tako naprej. Spremeniti je treba tudi zakonodajo in Belorusom zagotoviti prosto gibanje.

Čeprav se s tem vsi strinjamo, bi vas rad opomnil na naslednje. Mar ne bi moral Evropski parlament te resolucije predlagati tudi za države, s katerimi ima Evropa dobre odnose? Ob tem mi pride na misel Kitajska, kjer je stanje na področju človekovih pravic vsaj tako dramatično kot v Belorusiji. Ali nam to morda preprečujejo gospodarski nagibi?

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Resolucija nadaljuje neprekinjen in ploden dialog z vlado v Minsku ter izraža skrb Evropskega parlamenta in državljanov, ki jih zastopa, za stanje na področju človekovih pravic in dogodkov v Belorusiji na splošno.

Beloruske oblasti so dosegle nek napredek, kar je hvalevredno, toda upamo, da bodo sprožile postopek demokratizacije in da ni šlo le za začasno lepотно potezo. Ta resolucija je dovolj trdna, obenem pa subtilna, tako da izraža naše zadovoljstvo glede prvega vprašanja, pa tudi našo zaskrbljenost glede drugega vprašanja.

Aktualni dogodki v regiji ponovno poudarjajo, kako pomembni sta preglednost pri delu vlade in demokratična odgovornost vlade do državljanov, ki jo zastopa. Povzete demokratične vrednote so povezane s stabilnostjo in razvojem tako družb kot trgov, vključno z energetskimi trgi. Ta resolucija predstavlja korak naprej v smeri potrditve teh vrednot.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Odnosi med Evropsko unijo in Belorusijo so odvisni od obeh strani. Če je prisotna skupna dobra volja, bo dialog možen, kot bosta možna tudi ustrezna sosedska politika in vzhodno partnerstvo. Partnerstev ni mogoče zgraditi na prepovedih in ukazih, zato pozdravljam nedavno pobudo Evropske komisije za izboljšanje odnosov z Belorusijo. Če smo nepristranski, moramo priznati, da je Belorusija veliko storila tudi v smeri dogovora. To kažejo primeri, kot je registracija gibanja „Za svobodo“, dovoljenje za objavo in distribucijo opozicijskih časnikov ter odprtost do pobude za vzhodno partnerstvo. Evropska unija ima večja pričakovanja. Za to pa seveda obstajajo dobri razlogi. Obstajajo pa tudi dobri razlogi za številna pričakovanja Belorusov.

Simetrija in razumevanje med partnerjema sta nujna na mnogih področjih. Na primer, beloruske oblasti pozivamo, naj prenehajo z izdajanjem izhodnih vizumov svojim državljanom, zlasti otrokom in študentom, zakaj torej ne bi Evropska unija ukrepala in zagotovila enostavnejše in liberalnejše postopke pridobitve vizuma za beloruske državljane? Te težave so posebej pomembne za tiste med nami, ki živimo v obmejnih regijah, med katerimi potekajo tako kulturne kot družinske vezi.

Poleg kulturnih zadev in državljanstva sta pomembna tudi gospodarstvo in čezmejno sodelovanje. Tudi na tem področju bi Komisija in Svet lahko storila več in bi tudi morala.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Trenutni kontekst in bodoči odnosi z Belorusijo predstavljajo izziv za zunanjo politiko Evropske unije. Nekatere poteze Minska opravičujejo ponovno vzpostavitev nekaterih odnosov. Vendar pa je jasno, da je energija v obstoječem kontekstu pomembno gonilo tega procesa. To je razumljivo. Realizem je sestavni del zunanje politike. Toda realizma ni niti mogoče niti potrebno ločevati od vrednot in strategije, zato tega ne smemo početi. Spodbujanje demokracije v Belorusiji zadeva tako vrednote kot strategijo. Ta pogled na srednjeročni in dolgoročni evropski interes mora biti v središču te nove faze odnosa. V nasprotnem primeru bomo ustvarili odvisnost, kjer bodo vrednote podrejene kratkoročnim strategijam z manjšim uspehom.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi izrazil svojo podporo predlogu resolucije o odnosu Evropske unije do Belorusije.

Veseli me, da je beloruski zunanji minister potrdil, da njihova država namerava sodelovati v vzhodnem partnerstvu z drugimi vzhodnoevropskimi državami. Toda Belorusi morajo strogo spoštovati mednarodne varnostne standarde in zahteve pri gradnji nove jedrske elektrarne ter ravnati v skladu s Konvencijo o jedrski varnosti.

Na koncu naj povem, da me žalosti dejstvo, da je Belorusija edina država v Evropi, ki še izvaja smrtno kazen. Če želimo govoriti o prihodnji širitvi Unije, je treba to barbarsko kazen ukiniti.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za resolucijo EU o Belorusiji, ker menim, da je vsaka poteza, ki uspe povečati demokratičnost v kateri koli državi na svetu, pozitiven korak.

Proces demokratizacije v Belorusiji bo spodbudil spoštovanje pravic in svoboščin državljanov te države.

Pozdravljam resolucijo v upanju, da bo ta ukrep zagotovil vse več beloruskim državljanom lažji dostop do vizumov za države EU, da bodo lahko spoznali naše vrednote in tradicijo. Upam tudi, da v Belorusiji zelo kmalu ne bo več političnih pripornikov ali ljudi v hišnem priporu.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – Jaz in moji angleški konzervativni kolegi podpiramo potrebo po demokratični opoziciji v Belorusiji, ki bi sodelovala v procesu postopnega ponovnega vzpostavljanja odnosov med EU in Belorusijo. Predsednik Lukašenko, lokalni mogočnej, ki vlada z diktatorskim režimom, se trenutno poskuša zblížati z EU in oddaljiti od Moskve, kar moramo spodbuditi z boljšimi političnimi odnosi z Minskom.

Podpiramo tudi pozive beloruske vlade glede podpiranja in spoštovanja človekovih pravic, kar je zelo pomemben del procesa za izboljšanje odnosov med EU in Belorusijo.

Iz teh razlogov in zato, da bi poudarili pomembnost demokratične prihodnosti za Beloruse, smo se odločili, da podpremo to skupno resolucijo. Radi bi tudi razjasnili, da je, kar zadeva člen 16 te skupne resolucije, smrtna kazen za britanske konzervativne poslane EP stvar vesti.

- Predlog resolucije RC-B6-0022/2009 (Srebrenica)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem „za“.

Srebrenica je rana, ki je v zgodovini Evrope pustila globoko brazgotino. Preživeli se še vedno spominjajo, kako so se med aprilom 1992 in aprilom 1993 tisoči beguncev v poskusu, da bi se rešili pred vdori bošnjaških Srbov, skrivali po kleteh, garažah in celo hišah, ki so jih Srbi zapustili; kako so jim bile koreninice edina hrana; kako so jih pestile bolhe; kako so se premraženi v dolgi zimi leta 1992 greli s sežiganjem pnevmatik in plastenk; in kako so trupla ljudi, ki so umrli zaradi izstradanosti in ker so bili brez zatočišča, jedli psi. Sedemnajst let po pokolu je na stotine trupel še vedno neidentificiranih.

Zato menim, da bi dan, posvečen njim v spomin, zagotovil, da tega ne pozabimo, da bi bil znak solidarnosti s člani družin žrtev tega nesmiselnega pokola in bi odločneje oživil našo politiko za Evropo miru, socialne pravičnosti in svobode – v prepričanju, da je mogoče spoštovanje enakosti doseči samo s sprejemanjem različnosti.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Ta resolucija nas tragično opominja, da „nehumanost do sočloveka“ ni nekaj, kar se je končalo s holokavstom druge svetovne vojne. Nadaljevala se je v Evropi s Srebrenico in nadaljuje se še danes v Gazi!

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Podpiram spominski dan genocida v Srebrenici, in sicer zato, ker je intervencija EU in držav članic ustvarila lažen vtis varnosti, zaradi česar prebivalci niso mogli pravočasno zbežati. Tistim, ki podpirajo vojaške intervencije, ta kritika ne bo všeč. Sinoči me je sredi govora prekinil predsednik, morda zato, ker je vsebina mojega govora povzročila nejevoljnost. Zadnji del, ki je bil komajda še slíšen, ker je predsednik udrihal s svojim kladivcem, se ujema s tem poročilom.

Srebrenica je tudi simbol neuspeha optimističnih predstav o humanitarnih intervencijah in varnih pristanih. Že od samega začetka bi moralo biti jasno, da lahko prisotnost tujih vojaških sil rodi le lažne iluzije. Srebrenica je postala operativna baza proti srbskemu okolju, medtem ko je bilo neizogibno, da jo bo sčasoma to isto okolje pogoltnilo.

Če v Srebrenici ne bi bilo nizozemske vojske, ne bi bilo vojnega stanja in Srbi ne bi imeli motiva za maščevanje. Žrtve niso le razlog za privedbo Mladića in Karadžića pred obličje pravice, temveč tudi za razmislek o neuspehu vojaških intervencij in vseh poskusov, da bi združili etnično razdvojeno Bosno.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Skupna resolucija Evropskega parlamenta o Srebrenici je poskus potvarjanja zgodovine ter prikrivanja oziroma prelaganja odgovornosti za zločine ameriških in evropskih imperialistov, razkosavanje države in barbarsko vojno, ki jo je Nato vodil proti njej s pomočjo EU, na žrtve v bivši Jugoslaviji.

Istočasno pa je njen namen povečati ugled preziranega posebnega sodišča v Haagu, ki je bilo ustanovljeno na podlagi ameriške pobude in pred katerim želijo imperialisti soditi svojim žrtvam ter so ga že uporabili za fizično odstranitev jugoslovanskega vodje, Slobodana Miloševića.

To, da se dogodke v Srebrenici označuje za največji povojni zločin, in predlog, da se zanj določi spominski dan v državah članicah EU, medtem ko še obstajajo resna vprašanja o tem, kaj se je tam dejansko dogajalo, je hudo potvarjanje zgodovine, saj je bil do danes najhujši povojni zločin v Evropi dejansko pokol Jugoslovancev s strani ameriških in evropskih imperialistov.

Komunistična stranka Grčije ne podpira sprejetja tako nesprejemljivih resolucij, zlasti v času, ko smo vsi priča vsakodnevni izraelskim pobojem na stotine otrok in civilistov v Palestini in so iste imperialistične sile zdaj za to slepe, ljudje v Jugoslaviji pa niso bili vključeni v to resolucijo.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Temna zgodovina Evrope, ko se je človeška sposobnost pokazala v najslabši obliki, še ni končana. Srebrenica in njena grozljiva tragedija nista zadnji primer človeške groze. Sta opomin, če ga sploh potrebujemo, da vedno obstaja možnost uničenja, da se človeštvo nenehno bojuje za mir in da nič, kar dosežemo, ni večno. Vendar pa je spomin na ta pokol, spominjanje te tragedije, tudi dokaz, da dobro prevlada nad zlim.

Za nas Portugalce, ki smo zemljepisno in kulturno oddaljeni od krajev, kjer se je odvijala najhujša groza v Evropi v 20. stoletju, in ki imamo drugačno zgodovino, je še pomembneje, da se je spominjamo. Zaradi zemljepisne lege in kulture se naši zgodovini razlikujeta, toda naša človečnost je enaka. Spomin na to, kar bi lahko tudi sami doživeli, bi moral postati del naše dediščine.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasujem za predlog resolucije, s katero bi 11. julij postal dan spomina na žrtve pokola v Srebrenici.

Tragični julij 1995, ko so srbske sile pod vodstvom Ratka Mladića pobile več kot 8 000 Bošnjakov, je še živ v srcih nas vseh. Najboljši način, da se poklonimo žrtvam krutosti vojne v bivši Jugoslaviji, je, da razglasimo dan spomina, tako da se bomo lahko spominjali dogodkov.

Potrebna so tudi nadaljnja prizadevanja in odrekanja, da bi tiste, ki so zakrivali genocid, zagotovo privedli pred sodišče (med njimi je najpomembnejši general Ratko Mladić), kjer se bodo zagovarjali pred očeti, materami, otroki, brati in sestrami nedolžnih žrtev, ki so umrle tisto leto, ter tudi zato, da bi izkazali spoštovanje Evrope, ki želi živeti v svobodi.

8. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.35 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

10. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države(razprava)

10.1. Iran: primer Širin Ebadi

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o petih predlogih resolucij o Iranu.⁽¹⁾

Marios Matsakis, avtor. – Gospod predsednik, preganjanje Nobelove nagrajenke gospe Širin Ebadi je samo eden od številnih primerov, ki smo jim trenutno priča v Iranu, takšno preganjanje pa nas ne bi smelo presenetiti, če upoštevamo ozkogledno vizijo anahronistično teokratskih vladarjev te države.

Prav tako nas ne bi smelo presenetiti dejstvo, da se režim v Iranu ne bo niti najmanj zmenil za to resolucijo. Smejali se ji bodo, jo vrgli v koš za smeti, enako kot so storili z vsemi prejšnjimi resolucijami Evropskega parlamenta. In kdo jim to lahko zamere? Vedo, da so naše resolucije zgolj besede, ne dejanja, in po njihovi oceni niso vredne niti toliko kot papir, na katerem so napisane.

Če zares želimo kaj spremeniti v Iranu, moramo svoje besede podkrepiti z dejanji. Na primer, Organizacijo Mudžahidov iranskega ljudstva (PMOI) lahko umaknemo s seznama terorističnih organizacij ali pa ustavimo donosne pogodbe med državami članicami EU in državami prosilkami ter Iranom. S takimi ukrepi lahko zagotovimo, da nas bodo oblasti v Teheranu jemale resno in dobro razmislile, preden bodo nadaljevale s preganjanjem svojih državljanov, ki si prizadevajo za demokracijo.

Zato mislim, da bi morali poleg tega predložiti še en predlog resolucije, ki bi pozval vlade nekaterih držav članic EU, na primer Velike Britanije in Francije, in držav prosilk, na primer Turčije, da opustijo svoje hinavsko stališče do Irana in začnejo proti njemu takoj in učinkovito ukrepati.

Catherine Stihler, avtorica. – Gospod predsednik, zgodba o odvetnici Širin Ebadi, Nobelovi nagrajenki, prvi muslimanki in prvi Iranki, ki je prejela to nagrado, je dobro poznana večini od nas, ki smo danes tukaj. Bila je prva sodnica v svoji državi, vendar je morala zaradi iranske revolucije odstopiti.

Zagovarjala je pravice iranskih žensk in otrok ter se borila za spremembo zakonodaje o razvezi in dedovanju v Iranu. Postavila se je v bran verskim manjšinam in njihovim pravicam, nazadnje pa je zagovarjala sedem članov bahajske vere, ki so bili skupaj aretirani in jih bodo sodno preganjali kot številne druge vernike v Iranu. Toda spoštovanje vseh nas si je prislužila s svojim delom na področju človekovih pravic ter s svojim pogumom in odločnostjo.

Skupaj z drugimi aktivisti za človekove pravice je pogumno ustanovila Center za varstvo človekovih pravic v Teheranu. Njegov namen je poročati o kršitvah človekovih pravic v Iranu, zagotoviti pravne zastopnike političnim zapornikom in pomagati njihovim družinam. Toda oblasti ga že od vsega začetka poskušajo zapreti. Zaposlenim grozijo, jih zapirajo in ustrahujejo. Širin Ebadi je osebno prejela veliko groženj s smrtjo, mednarodna skupnost pa je že nekaj časa zaskrbljena za njeno varnost. Tik pred božičem, ko so v centru želeli proslaviti 60. obletnico Splošne deklaracije o človekovih pravicah, so iranski varnostniki center zaprli.

Center je treba takoj ponovno odpreti. Pritisniti moramo na Komisijo, visokega predstavnika, češko predsedstvo in svoje države članice, da preučijo ta primer in poskrbijo, da bo center ponovno odprt.

Tukaj težko dojamemo pogum, hrabrost in moč, ki jo potrebujejo aktivisti za človekove pravice, kot je Širin Ebadi, da delujejo v Iranu in se postavijo po robu diktatorstvu. Vendar pa je delo odvetnikov za človekove pravice in aktivistov potrebno, da osvetli dogodke v Iranu in vzbudi upanje takim, kot sta brata Alaei. Arash in Kamiar Alaei sta zdravnika, ki pomagata obolelim z virusom HIV in AIDS-om, obtožena pa sta bila sodelovanja s sovražnikom, medtem ko sta v resnici le želela pomagati bolnim.

Upam, da bodo Center za varstvo človekovih pravic ponovno odprli in da bo Evropski parlament storil vse, kar je v njegovi moči, da pomaga Širin Ebadi. Konec koncev smo soljudje in njen boj je tudi naš boj.

Jean Lambert, avtor. – Gospod predsednik, mislim, da je za nas pomembno, da podpiramo zagovornike človekovih pravic, ne glede na to, ali menimo, da nam bodo vlade prisluhnile ali ne. Večkrat smo slišali, da ljudje črpajo veliko poguma iz glasov od zunaj, ki se zavedajo nevarnosti, ki jim grozi.

Kot že rečeno, to je resen primer, saj napad na tako svetovno priznano zagovornico človekovih pravic kaže, da ljudje, ki podvomijo v državo ali uveljavljajo svoje osnovne pravice, kot je pravica verovanja, ne bodo varni, zato se morajo bodisi pokoriti državi bodisi soočiti s posledicami.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Širin Ebadi se je soočila z grožnjami s smrtjo ob številnih priložnostih, v veliki meri tudi zato, ker je zagovarjala sedem vodilnih članov bahajske vere v Iranu, ki jim tudi grozi sodno preganjanje. V zadnjih 24 urah smo bili priča več aretacijam ljudi, ki so delali z njo, in tudi drugih članov bahajske vere.

Če pogledamo, kaj tukaj počnemo, moramo uvideti, da smo dejansko priča preobratu v priznavanju človekovih pravic s strani nekaterih vlad po vsem svetu in da to vpliva na države, s katerimi posluje Evropska unija. Te namreč zdaj menijo, da jim ni treba posvečati toliko pozornosti človekovim pravicam, saj lahko trgujejo in poslujejo z državami, ki jim je glede tega dejansko vseeno. Zato mislim, da je še pomembneje, da poskusimo zagotoviti spoštovanje teh standardov in, kot rečeno, da ne poskušamo povečati trgovanja z državami, kjer je področje človekovih pravic v slabem stanju, temveč vse sile upremo v podporo tistih, ki si prizadevajo za človekove pravice, in tistih demokratov, ki nasprotujejo nedemokratičnim silam.

Tunne Kelam, avtor. – Gospod predsednik, iranski državljani, ki živijo pod zatiralnim diktatorstvom teheranskih mul, živijo v skrb vzbujajočih razmerah, ki se v vseh pogledih od leta 2005 naprej le še slabšajo. Zato pozivam Komisijo, da še naprej spremlja stanje človekovih pravic na tem območju in da v prvi polovici tega leta predstavi celovito poročilo o stanju.

Danes protestiramo proti nadlegovanju Nobelove nagrajenke gospe Širin Ebadi in njenega Centra za varstvo človekovih pravic. Pogosto je bilo zastavljeno vprašanje, kaj je rezultat teh protestov. To vprašanje bi morali nasloviti tudi na Svet in Komisijo.

Iranski režim morda predstavlja največjo grožnjo svetovnemu miru in načelu pravne države. Po vsej verjetnosti bo imel Teheran v bližnji prihodnosti jedrske konice – rakete zanje že ima. Poleg tega je Iran velik izvoznik terorizma – na primer v Irak, in podpira Hezbolah in Hamas.

Obenem pa EU še vedno upa, da bo uspela to diktatorstvo prepričati s kompromisi, in je do nedavnega terorističnemu režimu v Teheranu pomagala zvezati roke glavni demokratični opoziciji, ko jo je ironično označila za teroristično organizacijo.

Zato potrebujemo jasno in trdno stališče o človekovih pravicah, stanje na področju človekovih pravic v Iranu pa mora imeti prednost pri poslovanju s Teheranom.

Erik Meijer, avtor. – (NL) Gospod predsednik, gospod Matsakis ima prav. Prganjanje Širin Ebadi ni osamljen primer. Med kritiki režima je več let uživala privilegiran položaj. Obstoje njenega Centra za varstvo človekovih pravic je dajal vtis, da stanje v Iranu ni tako slabo.

Večina žrtev teokratskega režima v Iranu je neznanih. Drugačno politično mnenje, protesti v imenu diskriminiranih etničnih manjšin in verskih manjšin, homoseksualnost ter boj proti podrejenemu položaju žensk – vse to so razlogi, da nekoga zaprejo za zapahe ali ubijejo. Marsikaj, kar je v Evropi samoumevno, nas lahko v Iranu stane glave. Nekatere žrtve v opomin obesijo z visokih dviznih žerjavov pred številno množico.

Kljub temu se zunanji svet, vključno z Evropo, ne zanima preveč za to grozljivo situacijo niti za rešitev, s katero bi temu naredili konec. Mednarodna pozornost je običajno usmerjena na druge stvari. Sicer si mednarodna skupnost želi, da bi bila vojaška moč Irana omejena in da bi prenehal uporabljati jedrsko energijo, toda pomen pripisuje predvsem neprekinjeni dobavi nafte ter ohranjanju in/ali širitvi dobrih trgovinskih odnosov.

Posledično v Iranu ves čas obstaja nevarnost vojne, kritika na račun pomanjkanja človekovih pravic pa ni izražena. To privede celo do položaja, ko se sodelovanje z iranskim režimom lahko kupi, v zameno pa se glavne izgnane opozicijske skupine nenehno uvrščajo na seznam terorističnih organizacij. Moramo ustaviti to bizarno situacijo, kjer vsakokrat, ko sodišče razglasi uvrstitev na seznam terorističnih organizacij za nezakonito, Svet v imenu Evropske unije sprejme nov, popolnoma enak sklep.

V nasprotju z večino drugih žrtev pregona v Iranu Širin Ebadi ni neznana, temveč spoštovana in slavna po vsem svetu. Do zdaj ji je status Nobelove nagrajenke občasno zagotavljal določeno stopnjo svobode. Dejstvo, da se status zdaj izteka, kaže, da je treba mednarodno podpreti tiste sile, ki si prizadevajo za spremembe.

Bernd Posselt, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, moj urad v Münchnu je v ulici, kjer prebivajo številni krščanski Armenci iz Irana. So člani ene najstarejših krščanskih skupnosti na svetu, obenem pa so domoljubni Perzijci. To kaže, da imata Iran/Perzija starodavno tradicijo strpnosti, ne le do drugih ver, temveč tudi do mnogih ljudi, ki so del te velike države.

Sedanje netolerantno vladanje režima mul je povsem v nasprotju z iranskim/perzijskim duhom. Je v nasprotju z najboljšimi in najplemenitejšimi tradicijami ene najstarejših držav na svetu. Zato moramo v interesu Irancev in prihodnosti Irana v javnem obsojanju teh zlorab nastopiti bolj odločno.

Gospa Širin Ebadi, ki je te zlorabe javno obsodila in pri tem ogrozila lastno varnost ter za to prejela Nobelovo nagrado, to počne še naprej v imenu vseh etničnih skupin in vseh verskih skupnosti. Tako grozljivega in nizkotnega preganjanja gospe Ebadi ne moremo tolerirati. Potrebuje našo solidarnost. Zato pozivam češko predsedstvo Sveta, da tudi v tem primeru izvaja trdno politiko o človekovih pravicah.

Józef Pinior, v imenu skupine PSE. – (PL) Gospod predsednik, komisar, najprej bi vas rad opozoril na odsotnost predstavnika češkega predsedstva med to razpravo. To me zelo žalosti, saj je Češka republika dedinja demokratične tradicije in boja za človekove pravice v vsej srednji in vzhodni Evropi. Ponavljam: velika škoda je, da v tej razpravi ne sodeluje predstavnik češkega predsedstva, čeprav so druga predsedstva Sveta, na primer nemško, vedno poslala svojega predstavnika.

Danes razpravljamo o človekovih pravicah v Iranu, ki je pomembna država na Bližnjem Vzhodu in obenem država, ki bo odločilno vplivala na politično situacijo v tej regiji. Iranska vlada mora biti zato še bolj zavezana k absolutnemu spoštovanju človekovih pravic in mednarodnih standardov na področju humanitarnega prava.

Zagovarjamo Nobelovo nagrajenko Širin Ebadi in nasprotujemo nedavnim ukrepom oblasti in vladni kampanji, katerih namen je obrniti javno mnenje proti njej. Vašo pozornost bi rad usmeril tudi na nove aretacije univerzitetnih študentov v Širazu. Ta teden, medtem ko je Evropski parlament razpravljal v Strasbourgu (točneje 12. januarja), je bilo aretiranih še šest ljudi. Braniti moramo neodvisnost študentskega gibanja v Iranu. Rad pa bi vas tudi spomnil na zatiranje in nadlegovanje zdravnikov, ki sta se ukvarjala z raziskavami AIDS-a.

Komisar, potegniti je mogoče samo en zaključek: stanje na področju človekovih pravic v Iranu morata Evropska komisija in cela Evropska unija še naprej spremljati.

Leopold Józef Rutowicz, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, v Iranu, kjer fundamentalistična načela podpira velik del družbe, se vse demokratične ustanove, ki temeljijo na drugačnih kulturnih smernicah, v svojih dejavnostih soočajo z veliko nasprotovanjem in nestrpnosti. Takšen zgled daje Iran.

Čeprav vladajoči politiki v Iranu izrekajo zaveze na podlagi mednarodnih sporazumov, da bi izboljšali svoj ugled, je vsakodnevna stvarnost precej drugačna. Širin Ebadi, Nobelova nagrajenka in direktorica Centra za varstvo človekovih pravic, lahko služi kot primer. Njene dejavnosti so preganjane zaradi šibkosti vladajočega razreda, ki v bojazni za svoj položaj ne uspe disciplinirati fundamentalistov, ki sodelujejo v protidemokratskih dejavnostih. Mi podpiramo to resolucijo. Mislim, da je treba na tem področju sprejeti radikalnejše ukrepe.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Iran ima morebiti najslabše dokumentirane primere kršitve človekovih pravic v mednarodni skupnosti. Trenutno nič ne kaže, da se bo položaj izboljšal. V tem smislu je pregon gospe Širin Ebadi zelo resna zadeva, enako pa lahko rečem za prej omenjeni primer šestih študentov.

Spodbudno je, da je več političnih skupin predlagalo nekaj resolucij na tem področju. Verjamem pa, da resolucija, ki jo predlaga Evropska ljudska stranka, izpolnjuje našo obveznost, da učinkoviteje zaščitimo človekove pravice. Kot državljani države, ki je nedavno izkusila tako totalitarni režim kot svobodo govora, ki jo zagotavlja demokratičen režim, moram sočustvovati s to žensko, ki se bori za človekove pravice, in prepričan sem, da bo to upoštevano.

Ta konstruktivna kritika lahko le izboljša odnose med Evropsko unijo in Iranom.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Želim podpreti to resolucijo in predvsem stališče vseh prijateljev svobodnega Irana, ki enako kot gospod Matsakis in drugi poudarjajo, da je glavna težava upravljiva politika do iranskega režima. Ta politika večji pomen pripisuje pogodbam o nafti in trgovanju kot načelom.

Uvrstitev Organizacije Mudžahidov iranskega ljudstva na seznam terorističnih organizacij je škandal od samega začetka. S tem se je izjemno pomemben in stvaren problem spreobrnil v politiko z nasprotnim učinkom, namreč koristi tistim, ki dejansko izvajajo teroristično politiko.

Zato ponovno pozivam Svet, da to stanje takoj prekine in Organizacijo Mudžahidov iranskega ljudstva umakne s seznama terorističnih organizacij.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Gospod predsednik, Zbigniew Brzeziński opisuje lok nestabilnosti, ki se razprostira od Egipta do Pakistana, kot največjo grožnjo globalni stabilnosti in možnosti globalnega razvoja v prihodnosti. Meni, da je Iran glavna država v tem loku, neke vrste osnik. Če ne bomo rešili težav z Iranom, če ne bomo zagotovili, da postane predvidljiva in demokratična država, bomo zelo težko razmišljali o odpravljanju nevarnosti, o kateri govori gospod Brzeziński.

Vendar pa mi ne moremo uvesti demokracije ali stabilnosti v Iranu. To morajo storiti Iranci sami. S tem mislim ljudi, ki živijo v Iranu, kot je gospa Ebadi, kot tudi iranske izseljence, kot je Miriam Rajavi. Zato je pomembno, da podpremo prav ta demokratična gibanja in končno priznamo, da Mudžahidi niso teroristična organizacija.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, ironično je, da je stanje v Iranu podobno stanju v Gazi, ko je bil izvoljen Hamas, namreč, da je vlado izvolilo ljudstvo.

To je za nas problem, saj lahko v zvezi s tem le malo ukrenemo. V Iranu se mora nekaj spremeniti. Lahko le spregovorimo pred celim svetom in pošljemo Iranu svoje sporočilo, namreč da obsojamo kršitve človekovih pravic in neobstoja demokracije, naj jim je to pogodu ali ne. Morda bodo v tem primeru naše besede naše orožje, obenem pa ponudimo pomoč ljudem v Iranu, ki se bojujejo za pravo svobodo, za katero upam, da jo bodo pridobili.

Vladimír Špidla, član Komisije. - (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropska komisija budno spremlja dogodke v zvezi s položajem gospe Širin Ebadi, grožnje, ki jih je bila deležna skupaj s sodelavci po preiskavi njihovega urada v Teheranu 29. decembra, pa ocenjuje kot nesprejemljive. Preiskava urada je zadnja v seriji ustrahovalnih dejanj, usmerjenih v gospo Ebadi, ki je vključevala tudi decembrsko zaprtje Centra za varstvo človekovih pravic, ki ga je vodila gospa Ebadi.

Zato Evropska komisija povsem podpira francosko predsedstvo Sveta EU pri dveh deklaracijah o primeru gospe Ebadi z dne 31. in 22. decembra lani. Komisija zlasti poudarja, da morajo iranske oblasti izpolniti svoje mednarodne obveznosti na področju človekovih pravic in predvsem zagotoviti pravico do mirnega zbiranja, ki jo opredeljuje Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah. Iran je ta pakt ratificiral in podpisal, zato mora dovoliti, da se prostori Centra za varstvo človekovih pravic ponovno odprejo, ter mu dodeliti pravni status, za katerega se poteguje že dolga leta.

Kot v preteklih letih se Komisija tudi leta 2009 ne bo odrekla nobeni priložnosti, da vrši pritisk na iranske oblasti, da bi zagotovila zaščito gospe Ebadi in drugim zagovornikom človekovih pravic (posameznikom ali organizacijam) ter jim omogočila nadaljnje delovanje v državi brez poseganja v njihove zakonite aktivnosti.

Kot veste, vprašanji jedrske energije in človekovih pravic v veliki meri omejujeta obseg naših dejavnosti v Iranu. Kljub temu bo Komisija v letu 2009 še naprej sodelovala na področjih skupnega interesa, predvsem pa v boju proti trgovini s prepovedanimi drogami. Poleg tega nam je uspelo ohraniti nekaj programov, ki podpirajo človekove pravice in ustrezno upravljanje družbenih dejavnosti, na primer projekt za podporo otrokovih pravic v sodelovanju z Unicefom in projekte, ki podpirajo reformo sodstva.

Obenem izvajamo pobude, namenjene krepitvi sodelovanja in izmenjav na področju izobraževanja in kulture – izmenjave v okviru programa Erasmus Mundus, nedavni obisk več iranskih novinarjev v Bruslju ali predvajanje televizijskih programov v perzijsčini, ki jih želi Komisija uvesti pred koncem letošnjega leta. Kljub temu je jasno, da se naši odnosi ne bodo mogli normalno razvijati, če se položaj v zvezi s človekovimi pravicami v Iranu bistveno ne izboljša.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo ob zaključku razprav.

10.2. Gvineja

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o razmerah v Gvineji: ⁽²⁾

Marios Matsakis, avtor. – Gospod predsednik, Gvineja ima zelo burno zgodovino, evropske države pa so bile tako ali drugače vpletene v njeno tragično preteklost. Portugalci so jo zavzeli v 15. stoletju, njeni prebivalci

(2) Glej zapisnik.

pa so bili predmet evropske trgovine s sužnji v 16. stoletju in kasneje. Leta 1890 jo je kolonizirala Francija. Ko je leta 1958 postala samostojna, je vzpostavila tesne povezave s Sovjetsko zvezo. V obdobju po kolonizaciji je prevladoval predvsem predsedniški totalitarizem, vladarje pa je podpirala vojska, resda razmeroma primitivna.

Čeprav se Gvineja ponaša z zelo bogatimi nahajališči rudnin, med drugim železa, aluminija, zlata, diamantov in urana, je kljub temu med najrevnejšimi državami na svetu. Ta nahajališča izkoriščajo podjetja iz Rusije, Ukrajine, Francije, Britanije, Avstralije in Kanade.

Visoka stopnja korupcije med uradnimi osebami je pogosta, vlade držav, od koder prihajajo ta podjetja, pa se očitno le malo zmenijo za dobrobit državljanov Gvineje in se o grozljivem stanju na področju človekovih pravic v tej državi začnejo pritoževati šele, ko so ovirani ali ogroženi njihovi finančni interesi.

Kakor koli že, trenutno je na oblasti v Gvineji ponovno diktator, mlad vojaški podčastnik, poveljnik Camara. Je na čelu hunte, ki se je zavezala, da bo državo očistila korupcije in izboljšala življenjske pogoje 10 milijonov državljanov. V ta namen je bil vzpostavljen 32-članski Narodni svet za demokracijo in razvoj, ki vlada državi.

Ne vem, ali je poveljnik Camara iskren v svojih prizadevanjih in če bo uspel izboljšati stanje v Gvineji. Nekaj pa je gotovo: stvari ne morejo biti slabše, kot so bile v zadnjih nekaj desetletjih, ko sta Evropa in preostali svet mirno čakala, gledala in uživala koristi izkoriščanja rudnin v Gvineji. Zato kljub temu, da *a priori* nasprotujem vojaškemu diktatorstvu, lahko le upam, da se bo v kratkem času zgodil prehod v demokracijo.

Jean-Pierre Audy, avtor. – (FR) Gospod predsednik, gospod Špidla, gospe in gospodje, 22. decembra 2008 je predsednik Republike Gvineje, Lansana Conté, umrl v starosti 74 let. V noči z 22. decembra na 23. december so se njegovi bližnji sorodniki pripravljali na vmesno obdobje, medtem pa so se pojavljale govorice o državnem udaru.

So bili v tistem trenutku možje, ki so vodili državo, ki jo je *Transparency International* označil za najbolj skorumpirano na svetu, in so se zanašali na načelo pravne države in demokracije, ki dejansko ni nikoli obstajalo, iskreni? So se v tistem trenutku spominjali, kako je pred 24 leti general Lansana Conté prevzel oblast, ko je leta 1984 umrl oče samostojnosti iz leta 1958, marksistični predsednik Sékou Touré? So v tistem trenutku mislili, da bo lahko prevzel oblast preprost častnik, zadolžen za nabavo goriva v vojski? So v tistem trenutku obžalovali, da si niso dovolj prizadevali za vzpostavitev prave pravne države in prave demokracije, kar bi omogočilo, da se izjemno pomembne volitve organizirajo v 60 dneh, kot določa ustava?

Če so to dejansko obžalovali, se je to obžalovanje poveljnika Mousse Dadisa Camare in njegovih prijateljev v nekaj urah spremenilo v skesanost. V sredo, 24. decembra, se je neznani poveljnik razglasil za predsednika republike, njemu v čast je vzklikalo na tisoče Gvinejcev, 25. decembra pa se je bahal z zavezništvom, ki mu ga je ponudila civilna vlada, ki je sprejela njegov ultimatum. Obljubil je, da se bo bojeval proti korupciji in organiziral volitve pred letom 2010. Za ministrskega predsednika je imenoval poštenega moža, mednarodnega državnega uradnika iz Egipta. Z veseljem je povedal, da ga v Gvineji nihče ne obsoja; opozicijske politične stranke in civilna družba so sprejele to stanje.

Bi morali državni udar v teh okoliščinah obsoditi? Da, gospe in gospodje, moramo ga obsoditi! Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) in Evropski demokrati, v imenu katerih imam čast govoriti, obsojamo ta državni udar, čeprav nismo naivni; vemo, da politične situacije niso nikoli preproste, ko se država otrese diktatorstva. Pozivamo vas, da glasujete za skupno resolucijo šestih političnih skupin.

Erik Meijer, avtor. – (NL) Gospod predsednik, 15. februarja 2007 smo razpravljali o državnem nasilju diktatorja Lansane Contéja v Gvineji kot o nujni zadevi. Diktator se je zavihtel na oblast po državnem udaru leta 1984 in državi vladal vse od tedaj. Državo je imel za svojo lastnino, ki je bila zelo pomembna zaradi naravnih nahajališč zlata, železa in boksita. Večina strank ni sodelovala na volitvah, ki so bile organizirane pod njegovim nadzorom, uradna opozicija, ki je bila začasno zastopana v parlamentu, pa se je bila kasneje prisiljena umakniti.

Zato sta Nacionalna konfederacija delavcev Gvineje (CNTG) in Sindikalna zveza delavcev Gvineje (USTG) postali glavna sila boja za demokracijo. Predsedniška varnostna služba, ki jo je vodil diktatorjev sin, se je na njihov protestni shod 22. januarja 2007 odzvala tako, da je pobila 59 ljudi in 150 pa je bilo ranjenih.

Ta grozljiv režim se je nepričakovano končal, ko je diktator umrl lani decembra. Hunta je kot naslednjega ministrskega predsednika predlagala bankirja. Vprašanje je, kaj v resnici namerava vojaška hunta, ki je zatem prevzela oblast. Je to korak proti demokraciji in enakosti za vse prebivalce ali bo ta novi državni udar utrl

pot novemu diktatorju, ki ga kot prejšnjega zanimajo predvsem naravni viri države in obeti, da si napolni lastne žepe?

Odziv preostalega sveta kaže na zmešnjavo. Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav ECOWAS je obsodila zadnji državni udar. Nigerijski predsednik pokojnega diktatorja hvali, vendar na srečo zahteva, da se oblast hitro preda v roke demokratično izvoljene vlade. Tudi Francija in Senegal vršita pritisk, da se volitve izvedejo v enem letu.

Moja skupina je v preteklih letih vedno podpirala zahteve demokratske opozicije Gvineje, ki, kot kaže, še vedno ni v igri. Ne obsojamo prenosa oblasti, obsojamo pa možnost, da se neobstoj demokracije nadaljuje v bližnji prihodnosti. Zaenkrat še ni razloga, da bi Gvinejo kaznovali ali izolirali, vendar moramo nove vodje opozoriti, da se lahko njihov čas v središču zelo hitro izteče. Ta država ne potrebuje še enega diktatorja, temveč ponovno vzpostavitev demokracije.

Filip Kaczmarek, v imenu skupine PPE-DE. – (PL) Gospod predsednik, komisar, k sreči je minil čas, ko je bil edini znan način strmoglavljenja vlade v zahodni Afriki vojaški udar. Medtem ko smo v državah, ki mejijo na Gvinejo, namreč v Sierra Leone, Slonokoščeni obali, Senegal ali Liberiji, priča politični odjugi, strmoglavljanju vojaških režimov in porajanju mlade demokracije, pa Gvineja ostaja ujeta v preteklosti. Pokojni predsednik Conté je sam prišel na oblast z državnim udarom in zdaj imamo občutek že videnega. Štiriindvajset ur po razglasitvi smrti predsednika je vojska prevzela oblast v Gvineji in razveljavila ustavo.

Edina dobra novica je, da so udar obsodile druge afriške države in Afriška unija. Nadaljnja pomoč Evropske unije Gvineji mora biti nedvomno povezana s ponovno vzpostavitvijo ustavnega reda in s čim hitrejšim sklicem predsedniških volitev. Neodvisne mednarodne organizacije morajo opazovati postopek volitev in spremljati pravičnost volitev. Če želi biti poveljnik Camara vsaj malo gvinejski Obama, bo treba korupcijo in revščino v tej državi korenito zmanjšati.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, dan po smrti predsednika Lansane Contéja, 23. decembra 2008, je vojaška hunta pod vodstvom poveljnika Camare prevzela oblast v Gvineji, razveljavila ustavo in pravico do političnega udejstvovanja ter razpustila vlado. Hunta je napovedala vojno korupciji in namerava izpeljati predsedniške volitve do decembra 2010, čeprav je prejšnja zakonodaja pred tem določala, da morajo biti volitve najkasneje v 60 dneh po poteku mandata.

Toda očitno je, da prebivalstvo Gvineje podpira novo vlado. Afriška unija je 29. decembra začasno izključila Gvinejo in državi določila šestmesečni rok, da ponovno vzpostavi ustavni red. Evropski parlament bi moral gvinejsko vlado pozvati, da ponovno vzpostavi civilno pravo in čim prej izpelje demokratične predsedniške volitve. Upam, da bo Evropska komisija zagotovila humanitarno pomoč civilnemu prebivalstvu in vzpostavila dialog z gvinejsko vlado.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, predsednik Lansana Conté je bil arhetipski afriški mogočnej, skorumpiran diktator, ki je prebivalcem Gvineje vladal z železno roko. Gvineja v pol stoletja svoje neodvisnosti ni dejansko nikoli uživala prave demokracije.

Smrt gospoda Contéja je ponudila priložnost, da Gvineja obrne nov list, toda vsi upi o prehodu v pravo demokracijo so ugasnili z državnim udarom. Kot je bilo mogoče pričakovati, je bil odziv Afriške unije na udar žal zelo medel. Afriška unija ne more pričakovati, da jo bo mednarodna skupnost jemala resno, če se kar naprej izmika in odlaša. Zakaj bi se mi na zahodu tako trudili z obravnavo tega vprašanja, če se zdijo afriške vlade tako ravnodušne.

EU bi morala razmisliti o sklicevanju na določbe Sporazuma iz Cotonouja v zvezi s sankcijami. Poveljnik Camara in vodje udara morajo razumeti, da EU pričakuje določene osnovne standarde upravljanja v zameno za odnos trgovina-in-pomoč. Edina pot do blaginje v Gvineji je prek demokratične civilne vlade.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, komisar, pred seboj imamo še en primer, ko skupina častnikov prevzame oblast. Vojaške hunte se vedejo podobno: najprej so na vrsti aretacije, nato se razveljavi ustava, kasneje pa napovedo, da se bodo organizirale demokratične volitve. V tem primeru bodo volitve v roku dveh let. V praksi pa častniki začnejo izvajati oblast in ugotovijo, da jim je to všeč. To vodi do družbenega zatiranja in uporov kot tudi do kršitve človekovih pravic in demokratičnih načel. Utemeljeno sumimo, da se lahko enako zgodi v Gvineji, čeprav vsi upamo, da bodo stvari tokrat drugačne, da se bo zasukalo na bolje in da bo izid pozitivnejši.

Mislim, da sta Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav in Afriška unija s tem, ko sta Gvinejo začasno izključili iz svojih dejavnosti, povzročili določen pritisk in pozvali k zdravemu razumu. Po mojem mnenju

bo glede na družbeno stanje, tj. neprekinjen padec dohodka na prebivalca, tudi Evropska unija in s tem Evropska komisija uvedla ustrezne in preišljene ukrepe, pa tudi drzne, da bi zagotovila, da se v državi čim prej vzpostavi normalno stanje ter prepreči genocid in kršitev človekovih pravic.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Danes razpravljamo o državnem udaru v Gvineji, eni od najbolj skorumpiranih držav v Afriki. Poleg tega je socialna in gospodarska situacija v Gvineji nezavidljiva, ljudje živijo v izjemno težkih pogojih, osnovnih živil primanjkuje, človekove pravice se odkrito kršijo, vse to pa ustvarja okolje, ki omogoča prevzem oblasti na nezakonit način.

Po drugi strani pa dobro vemo, da je prevzem oblasti z državnim udarom v Gvineji že tradicija. Parlamentarne volitve niso bile sklicane, ko je pred dvema letoma potekel mandat državnega zbora. Vse to je za mednarodno skupnost nedvomno zaskrbljujoče. V vsaki državi takšna situacija prej ali slej privede do izgrede, nestabilnosti in pogosto do prelivanja krvi.

Zato se povsem strinjam z resolucijo, o kateri razpravljamo in ki poziva k organizaciji parlamentarnih in predsedniških volitev, spoštovanju mednarodnih standardov in pomoči Afriške unije in Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav. Poleg tega je treba pred volitvami zagotoviti svobodo tiska, govora in zbiranja, sicer bodo volitve postale farsa.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospod predsednik, državni udar v Gvineji je potekal po enakem vzorcu kot večina podobnih udarov v Afriki in na drugih celinah. Zgodil se je nemudoma po smrti predsednika Contéja, ki je prišel na oblast z državnim udarom pred 24 leti. Gospodarska in politična situacija v tej izjemno revni državi ljudi spodbuja k protestu. Te proteste nato mirijo oborožene sile, ki krepijo skorumpirano vladno in povečujejo razkol v državi med tistimi, ki živijo v blaginji, in tistimi, ki umirajo zaradi lakote.

Dejstvo, da sta Afriška unija in Afriška gospodarska skupnost prekinili odnose s hunto, je v tem primeru pozitiven korak. Zunanji pritisk lahko hunto morda prisili k sklicu demokratičnih volitev. Iz te situacije se lahko naučimo, da Afriška unija za podporo demokracije v Afriki potrebuje akcijski načrt, ki bi preprečil udare, ki prebivalcem te revne svetovne regije prinašajo ogromne izgube. Podpiram to resolucijo.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, novici o smrti gvinejskega predsednika, Lansane Contéja, ki je bila objavljena zjutraj 23. decembra 2008, je nekaj ur kasneje sledil državni udar pod vodstvom hunte, ki je ustanovila Narodni svet za demokracijo in razvoj in razglasila razveljavitev ustave in razpustitev vladnih ustanov.

Evropska komisija iskreno podpira razglasitev predsedstva EU, ki obsoja ta nasilen prevzem oblasti in organe oblasti v Gvineji poziva, naj čim hitreje postavijo civilno, ustavno in demokratično vladno. Dejstvo, da je gvinejska javnost, zlasti politične stranke in sindikati, vojaški režim sprejela pozitivno, jasno kaže, da se je življenjski standard Gvinejcev tako poslabšal, da se celo državni udar zdi kot sprememba na bolje in dogodek, ki poraja optimizem za prihodnost. Kaže pa tudi, da je prejšnji režim izgubil zaupanje gvinejskega naroda v tolikšni meri, da mu je bilo ljubše, da vladanje prevzamejo vojaške enote kot uradni nasledniki.

V tej nejasni situaciji je pomembno pozdraviti hitre in učinkovite pobude, ki sta jih uvedla Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav (ECOWAS) in njen predsednik, gospod Chambas, kot tudi odločnost in neomajnost Skupnosti in Afriške unije, ki sta Gvineji preklicali članstvo in obsodili nasilen prevzem oblasti. Komisija je odločena, da bo podprla prizadevanja ECOWAS-a in Afriške unije in njun trud, da bi omogočila čim hitrejši povratak civilne, ustavne in demokratične vlade s svobodnimi in preglednimi volitvami.

Izziv, s katerim se bo mednarodna skupnost soočila v prihodnjih mesecih, je nuditi Gvineji podporo v njenem prehodu v demokracijo in pri organizaciji svobodnih in demokratičnih volitev za zakonodajno skupščino in predsednika.

Gospe in gospodje, kot veste, smo se po volitvah, ki niso bile skladne z demokratičnimi načeli in so kršile temeljne elemente Sporazuma iz Cotonouja marca 2004 odločili za začetek posvetovanj med Gvinejo in Evropsko unijo v skladu s členom 96 Sporazuma. Napredek je bil dosežen na naslednjih področjih: splošne volitve so sledile leta 2006, liberalizacija medijev, spremembe volilnega sistema, ki naj bi jih skupaj izvedli vlada in opozicija, ter izboljšave makroekonomskega okvira.

Nismo izgubili upanja. Trdno smo prepričani, da se lahko volilni postopek, ki je bil sprožen lani oktobra, uspešno nadaljuje. To sredo bo v Gvinejo odpotovala skupna delegacija predsedstva in Komisije. V delegaciji so zastopane skupine iz ECOWAS-a in Afriške unije, njen cilj pa bo oceniti stanje v državi in predlagati ustrezne ukrepe za podporo Gvineji pri prehodu v demokracijo.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo ob zaključku razprav.

10.3. Svoboda tiska v Keniji

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o svobodi tiska v Keniji.⁽³⁾

Marios Matsakis, avtor. – Gospod predsednik, svoboda tiska je sopomenka svobode izražanja in demokracije. To seveda ni povsem idealno niti v naši družbi, saj medijski magnati, vlade in politične stranke tu pa tam še vedno posegajo v medije, v dobršni meri pa velja za nekatere zahodne države, med drugim ZDA in nekatere države članice EU. Toda vsaj glede zakonodaje lahko rečemo, da mediji v naših družbah uživajo teoretično zakonsko zaščito, ki jo potrebujejo, da lahko delujejo čim bolj korektno.

V tem se ne strinjamo s kenijsko vlado, ki uvaja zakonodajne ukrepe, ki bi jih lahko oblasti uporabile za zatiranje in preganjanje tiska. Zato pozivamo kenijske oblasti, da ponovno razmislijo o svojem stališču do tega vprašanja in svojim javnim medijem zagotovijo zakonodajno svobodo, ki jo potrebujejo, da vsaj poskusijo delovati čim bolj demokratično. Kenijska vlada se mora zavedati in sprejeti, da je zaščita tiska nujna za izboljšanje življenjskih pogojev prebivalcev te države. Upamo in verjamemo, da kenijska vlada tega poziva prek resolucije ne bo razumela kot vmešavanje, temveč kot prijateljski nasvet, da ga bo resno preučila in da bo bolje razmislila o svojem dosedanjem početju.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, avtor. – (PL) Gospod predsednik, Kenija se je dolgo spopadala s hudo politično krizo. Zdajšnji predsednik, gospod Kibaki, izvaja ukrepe, ki so očitno namenjeni omejevanju svobode govora in tiska. Dne 2. januarja 2009 je kršil določbe Deklaracije o človekovih pravicah in Afriške listine o človekovih pravicah, ko je odobril amandma kenijskega Zakona o komunikacijah iz leta 1998, s čimer je nacionalnim organom dodelil nove pravice, vključno s pravico, da demontirajo opremo za prenos slike in zvoka in komunikacijsko opremo ter nadzirajo in spreminjajo vsebino objav javnih medijev. Mednarodna skupnost je to soglasno označila kot korak v smeri cenzure medijev v Keniji.

Poleg tega se kljub predhodnim zavezam na podlagi sporazumov, podpisanih za vzpostavitev velike koalicijske vlade Kenije, predsednik ni posvetoval s takratnim ministrskim predsednikom ne o tej ne o kateri koli drugi odločitvi. To je zaostriło že več kot leto trajajočo krizo v Keniji, ki je terjala okoli 1 000 žrtev in v kateri je 350 000 ljudi ostalo brez doma. Evropska unija ne more mirno gledati, kako se očitno kršijo temeljne svoboščine.

Pozdraviti moramo zagotovila kenijskega predsednika, da se bo amandma popravil in da se bo o tej zadevi posvetovala vsa politična oblast, tako da bi ta amandma dobil novo, demokratično vrednost in si pridobil široko podporo kenijske družbe. Evropska unija mora podpreti te ukrepe in jih podrobno spremljati ter spodbujati pluralizem med postopkom vzpostavljanja civilne družbe. Obenem morajo kenijske oblasti odločnejše ukrepati, da bi vzpostavile normalno stanje v državi, med drugim morajo oblikovati poseben odbor, sestavljen iz domačih in mednarodnih strokovnjakov, da bi kaznovale tiste, ki so odgovorni za nasilje in krizo v preteklem letu. Obstaja možnost, da se bo s temi ukrepi notranja situacija normalizirala in preprečila humanitarna katastrofa, ki nezadržno grozi tej vzhodnoafriški državi z desetimi milijoni prebivalcev.

Colm Burke, avtor. – Gospod predsednik, žal mi je, da je predsednik Kibaki podpisal nov osnutek Zakona o komunikacijah, ki spreminja prejšnji zakon. Ta zakon se ne zmeni za pravico do svobodnega izražanja ter svobodo tiska, ki jo kot sveto opredeljuje Splošna deklaracija o človekovih pravicah in po njenem vzoru druge mednarodne konvencije, vključno z Afriško listino o človekovih pravicah in pravicah narodov.

Ta zakon bi kenijskemu ministru za informacije dal široka pooblastila za vdor v medijske hiše, ki naj bi ogrožale nacionalno varnost, in demontažo opreme za prenos slike in zvoka. Ta zakon bo državi tudi dal pooblastilo, da ureja vsebino, ki jo oddajajo in objavljajo elektronski in tiskani meniji. Pozdravljam pa nedavno potezo predsednika Kibakija glede spremembe tega medijskega zakona in preučitve sprememb zakonodaje, ki jih predlagajo predstavniki medijev.

Svoboda izražanja je temeljna človekova pravica, kot navaja člen 19 Splošne deklaracije o človekovih pravicah. Pozivam kenijsko vlado, da sproži posvetovanje z zainteresiranimi stranmi, da doseže soglasje o tem, kako urediti komunikacijsko panogo brez poseganja v svobodo tiska in kršenja pravic iz Splošne deklaracije.

⁽³⁾ Glej zapisnik.

Na koncu bi rad poudaril potrebo, da se uredi kulturo nekaznovanja v Keniji, zato da bi osebe, odgovorne za nasilje po volitvah pred enim letom, dosegla roka pravice. Pozivam k oblikovanju samostojne komisije, sestavljene iz domačih in mednarodnih pravnih strokovnjakov, ki bi izvedli preiskave in sodni pregon za nasilna dejanja, ki so sledila neuspehim volitvam decembra 2007.

Erik Meijer, avtor. – (NL) Gospod predsednik, Kenija ima nasilno preteklost. Po drugi svetovni vojni, ko je Evropa počasi sprejemala dejstvo, da je samostojnost afriških držav neizogibna, je bila Kenija izrazito izključena, enako kot država, danes znana kot Zimbabwe. Kolonialni vladarji so bili mnenja, da je v teh dveh državah preveč tujih naseljencev in preveč tujih gospodarskih interesov, da bi ju lahko prepustili v roke pretežno črne populacije.

V nasprotju z drugimi zahodnoafriškimi državami Kenija ni postala samostojna na miroljuben način, temveč po dolgotrajnem in nasilnem boju neodvisnega gibanja Mau Mau. Potreba po nasilnem boju je postavila temelje za nadaljnje nasilje in ustrahovanje. Zmagovalci so večinoma pripadniki glavnega plemena Kikuyu. Druge skupine prebivalcev so bile vedno potisnjene v opozicijo, po potrebi tudi s prirejanjem rezultatov volitev. Zadnje predsedniške volitve so ponovno dokazale, da predsednik ne more postati nekdo, ki ni član plemena Kikuyu, tudi če zanj glasuje večina volivcev.

Zahvaljujoč kompromisu je kandidat opozicije zdaj ministrski predsednik in zdi se, da je bil v državi ponovno vzpostavljen mir. V dveh afriških državah, kjer so bile predsedniške volitve prirejene, je Zimbabwe tista, ki je sprejela slab kompromis, Kenijo pa hvalijo kot državo, ki je sprejela dober kompromis. Leta in leta sta zahodna Evropa in Amerika šteli Kenijo za zgodbo o velikem uspehu. Ponašala se je z relativno blaginjo, svobodo za mednarodna podjetja, prijateljevanjem z zahodom in privlačnostjo za turiste. Zdaj ne velja več za zgodbo o uspehu. Pomanjkanje hrane in novi zakon o tisku sta povzročila ponovno napetost. Pomanjkanje hrane je deloma mogoče pripisati dejstvu, da je predsednik v zameno za gradnjo pristanišča dal 40 000 hektarov kmetijskih površin v najem naftni državi Katar za zaloge hrane.

Zakon o tisku pa je neke vrste vzvod, s katerim predsednik omejuje vpliv koalicijske vlade in onesposablja kritične nasprotnike. To je še toliko bolj šokantno, ker se o tem zakonu sploh ni posvetovalo z ministrskim predsednikom. Koalicijski kompromis med predsednikom in ministrskim predsednikom bo ogrožen, če bo lahko predsednik zaobšel ministrskega predsednika, omejil vlogo vlade in zaščitil lastno funkcijo pred kritičnimi mediji.

Charles Tannock, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, vse do lanskoletnega nasilja je Kenija slovela kot ena od politično najstabilnejših afriških držav in se ponašala s tradicijo razmeroma svobodnega in trdoživega tiska.

Predsednik Kibaki mora spoznati, da se politična stabilnost in svoboda tiska medsebojno krepi. Ta predlagana omejitev svobode govora ni na mestu v državi, ki jo vodi mož, ki je prišel na oblast z obljubami o novi dobi odprtosti in preglednosti. Na žalost se zdi, da številni višji politiki v Keniji še niso dobili dovolj trde kože, da bi bili kos neizogibnim zbadljivkam svobodnega tiska in demokracije. Upam, da bo predsednik Kibaki upošteval naš nasvet in si premislil. S tem bi potrdil dozdevno zavezanost Kenije k svobodni družbi pod vodstvom koalicijske vlade z delitvijo oblasti. Obenem bi se okrepila možnost, da Kenija deluje kot moralna oblast in vodja v nestabilni regiji.

Pozdravljam predsednikovo zavezo, da bo preučil spremembe omenjenega amandmaja zakona in se širše posvetoval z mediji. Ker ministrski predsednik Raila Odinga in njegova stranka ODM odločno nasprotujeta temu zakonu, je za stabilnost vlade nujno, da zakon ne postane še bolj podžigajoče politično vprašanje, ki vodi v razkol.

Catherine Stihler, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, vesela sem, da imam priložnost spregovoriti o tem skupnem predlogu resolucije o svobodi tiska v Keniji. Kot številni drugi sem bila pred letom osupla in razočarana, ko so po neuspehih predsedniških volitvah v Keniji ulične demonstracije privedle do izgrediv in etničnih spopadov, ki so se razširili po vsej državi in v katerih je življenje izgubilo več kot tisoč ljudi, 350 000 pa jih je ostalo brez domov. Osebe, ki so odgovorne za nasilje po volitvah pred enim letom, morajo biti privedene pred pravico in obdobje sprave in strpnosti je zdaj bistvenega pomena za Kenijo.

V tem kontekstu je zelo slaba novica, da je v petek, 2. januarja 2009, predsednik Kibaki podpisal amandma kenijskega Zakona o komunikacijah 2008, ki spreminja Zakon o komunikacijah iz leta 1998. Ta je v posmeh svobodi tiska in ne upošteva mednarodnih konvencij, h katerim se je s podpisom zavezala kenijska vlada. Dva člena dejansko uvajata neposredno cenzuro medijev s strani vlade. Člen 88 daje ministru za informacije široka pooblastila za vdor in demontažo opreme za prenos slike in zvoka iz medijske hiše, ki naj bi

predstavljala grožnjo nacionalni varnosti. Člen 46 pa državi dovoljuje, da ureja vsebino, ki jo bodo predvajali in objavili tako elektronski kot tiskani mediji. V Keniji zakonu nasprotujejo novinarji, ministrski predsednik Odinga in ODM, njegovo sprejetje pa jasno kaže na to, da se sedanja velika koalicija sploh ne posvetuje. Obžalujem sprejetje zakona in pozivam, naj revizija medijskega zakona upošteva zelo številne izrečene zadržke.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, kot članica Solidarnosti in nekdo, ki je izkusil vojaško upravo na Poljskem, vem, da je svoboda govora srce demokracije. Kenijska vlada je podpisala in ratificirala Splošno deklaracijo o človekovih pravicah in druge mednarodne konvencije, vključno z Afriško listino o človekovih pravicah. Te konvencije zajemajo pravico do svobode govora.

Danes nas Zveza novinarjev vzhodne Afrike obvešča, da namerava kenijska vlada uvesti cenzuro. Upam, da predsednik Kibaki ne bo uvedel nobenih sprememb zakonodaje za medije, ki bi kršile svobodo govora. Pozivam kenijske oblasti, da opustijo načrte o uvedbi cenzure in sklenejo soglasje, da bi spodbujale svobodo tiska in sektorja javnih komunikacij. Upam, da bodo pravice verskih in etničnih manjšin spoštovane v Keniji. Leto nazaj je več kot tisoč ljudi umrlo med protesti v zvezi z volitvami, 350 000 pa jih je zapustilo svoje domove. Upam, da bodo tisti, ki so odgovorni za te dogodke, pravično kaznovani.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, tudi če drži, da so nekateri zasebni mediji v Keniji pomagali zaneti izgrede po čustveni volilni kampanji, to ne opravičuje omejevanja svobode govora.

V napadu na svobodo tiska v Keniji so bila kršena tudi temeljna načela parlamentarne demokracije. Poudariti velja, da je novo zakonodajo sprejelo 25 izmed 220 poslancev parlamenta. To je povsem nepredstavljivo. Kar je še huje, Kenija se je do takrat ponašala z eno od najbolj razvitih in pluralističnih tiskovnih mrež v vsej Afriki. To se bo po uveljavitvi nove zakonodaje spremenilo, saj bo slednja posebnim službam omogočala vmešavanje v dejavnosti medijev, zapiranje uredništev in nadzor nad tiskano in govorjeno besedo. Omejevanje svobode medijskega sektorja v imenu nacionalne varnosti ima lahko kvečjemu nasproten učinek od želenega.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Zakaj nas skrbi svoboda tiska v Keniji? Zakaj Evropski parlament razpravlja o tem vprašanju kot o kršitvi človekovih pravic, kot o nujni zadevi?

Predvsem zato, ker je svoboda govora temeljna človekova pravica, kot določa člen 19 Splošne deklaracije o človekovih pravicah, katere podpisnica je tudi Kenija. Zato mora kot druge države podpisnice ne le spoštovati duh Deklaracije, temveč do potankosti ravnati v skladu z njo.

Demonstracije, ki so potekale pred skoraj enim letom po predsedniških volitvah v Keniji in prerasle v izgrede in etnični konflikt, v katerem je bilo ubitih več kot 1 000 ljudi, več deset tisoč ljudi pa je izgubilo dom, predstavljajo najmočnejši argument v prizadevanjih, da preprečimo ponovitev podobnih dogodkov. Zato morata kenijska vlada in predsednik sodelovati in izpolniti lastno obveznost spoštovanja svobode tiska, govora in zbiranja. Poleg tega – in to je še posebej pomembno – se morata boriti proti nekaznovanju in poklicati na zagovor tiste, ki so odgovorni za izgrede pred enim letom.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospod predsednik, medtem ko razpravljamo o humanitarnih vprašanjih in svobodi tiska v tretjih državah, bi to priložnost izkoristil, da Parlament seznanim, da so po poročanju medijev iz Gaze prostori ZN, ki so jih danes bombardirale izraelske sile, v celoti v plamenih ter da je bila vsa humanitarna pomoč ZN, ki je bila tam shranjena in katere večino je poslala EU, povsem uničena. Enaka usoda je doletela prostore agencije Reuters in drugih mednarodnih novinarjev v Gazi. Rad bi povedal, da se strinjam z generalnim sekretarjem ZN, gospodom Ban Ki Munom, ki je trenutno v Izraelu in je po poročanjih izjemno ogorčen nad izraelskimi oblastmi.

Predsednik. – Gospod Matsakis, zahvaljujem se vam za to izjavo, toda teoretično je ne smem sprejeti, kajti kadar prosite za besedo tako, da mi to nakažete, morate po pravilih govoriti o trenutni temi razprave, ki je, naj vas opomnim, svoboda tiska v Keniji, čeprav se vsi strinjamo, da so dogodki, ki jih omenjate, zares dramatični.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospod predsednik, resolucija Evropskega parlamenta o svobodi tiska v Keniji izpostavlja pomembno vprašanje. Diktature se začnejo z omejitvami svobode tiska in informacij kot tudi državljskih pravic. Upam, da bodo ta proces ustavili mednarodni in notranji ukrepi. Mislim, da bosta predsednik Kibaki in ministrski predsednik Odinga ustrezno ukrepala. Resolucija, ki jo sam podpiram, bo zagotovo pripomogla k postopku demokratizacije v Keniji.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gospod predsednik, v komunističnih časih je na Poljskem in v drugih državah ena izmed določb kazenskega zakonika predpisovala, da bo kaznovan vsak, ki bo širil informacije, ki lahko povzročijo notranje nemire. Takšna določba je bila v izjemnih primerih primerna kot šiba za udrihanje po posameznikih in predvsem po tisku. Danes so v ozadju zakonodajnih prizadevanj v Keniji opazne podobne namere. Nihče ne sme izjaviti – niti kot argument niti kot grožnja – da je treba tisku zamašiti usta, ker lahko povzroči težave v državi. Za takšno cenzuro ni nobenega opravičila ali pojasnila. Naloga tiska je, da ljudem posreduje informacije, kar je dejansko temeljni kamen demokracije.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi rad poudaril, da je svoboda izražanja, vključno s televizijo in radiem, ena od stebrov, na katerih sloni EU. Ta svoboda je med ključnimi vrednotami Evropejcev, zato je ni mogoče postavljati pod vprašaj.

Zakon o komunikacijah iz leta 2008, ki je stopil v veljavo v Keniji 2. januarja 2009, vsebuje nekatere vidike, ki lahko po našem mnenju posegajo v svobodo medijev. Zato smo z zadovoljstvom sprejeli odločitev predsednika Kibakija dne 7. januarja o reviziji nekaterih spornih členov tega zakona. Veseli nas, da je gospod Kibaki pooblastil ministra za informacije in komunikacije ter državnega tožilca, da se sestaneta s predstavniki medijev, da bi predlagali spremembe tega zakona, ki bi odpravile bojazni.

Svoboda izražanja in svoboda tiska sta del upravljanja stikov z javnostjo v najširšem pomenu besede in to je samo po sebi v središču razvojne strategije EU. Odkrito povedano, strinjam se, da je svoboden in odgovoren tisk predpogoj za demokracijo in pravno državo, ki sta sestavna dela trajnostnega razvoja. Samo na podlagi dialoga bodo lahko mediji in kenijska vlada razvili skupno razumevanje in pridobili vzajemno spoštovanje. Zato Evropska komisija z zanimanjem pričakuje rezultate več srečanj, ki se bodo odvijala v Keniji med vpletenimi stranmi, v upanju, da bodo vpletene strani dosegle sporazum o ustreznih priporočilih glede predlogov za spremembo medijskega zakona.

Kar zadeva nasilje po volitvah, Komisija pozdravlja poročilo raziskovalne komisije o nasilju (poročilo Waki). Cenimo zavezo kenijske vlade, da bo izvedla priporočila iz poročila, vključno z vzpostavitvijo posebnega sodišča, s čimer bo zagotovila, da bodo ljudje, ki so odgovorni za to nasilje, odgovarjali za svoja dejanja.

Predsednik. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo takoj.

Pisne izjave (člen 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Na začetku leta 2009 je demokracijo v Keniji doletel udarec proti svobodi tiska. Predsednik Mwai Kibaki je podpisal zakon, čeprav si je naknadno premislil, ki kenijskim oblastem daje pravico do vdora v uredništva, prisluškovanja telefonskim klicem novinarjev in preverjanja predvajane vsebine na osnovi „nacionalne varnosti“. Kot da to ni dovolj, zakon določa tudi visoke denarne in zaporne kazni za poročevalce, obsojene „protivladnega“ delovanja. Čeprav je teden kasneje predsednik Kibaki ukazal amandma teh določb, ne vemo, kaj ta „amandma“ predvideva.

Zakon v svoji prvotni obliki spominja na mračno dobo diktature, ko je bil kenijski tisk na kolenih. V Keniji trenutno vlada demokracija in trdno verjamem, da se nihče, vključno s predsednikom Kibakijem, ne želi vrniti v tiste čase. Napad na svobodo tiska je napad na demokracijo. Mednarodna skupnost mora še naprej izvajati pritisk na kenijske oblasti, naj državljske svoboščine obravnavajo odgovorno, še posebej svobodo tiska.

Marianne Mikko (PSE), v pisni obliki. – (ET) Gospe in gospodje, Kenija ravna v nasprotju s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah in Afriško listino o človekovih pravicah. Ne spoštuje takšnih temeljnih stebrov demokracije, kot sta svoboda govora in tiska. Svoboda tiska je resno ogrožena.

Vladni nadzor in cenzura sta bila zajeta v dveh členih osnutka amandmaja Zakona o komunikacijah. Tako sta kot nepremišljeno dejanje predsednika Kibakija zdaj postala zakon.

Nezaslišano je, da ima vlada pravico organizirati vdor v uredništva časopisov ter radijskih in televizijskih hiš ter preverjati, kaj oddajajo in v kakšni obliki. To je daleč od demokratične družbe.

Obstoječe zakonske določbe je nujno treba spremeniti. Tisk je mogoče urejati brez ogrožanja svobode govora in svobode tiska. To je treba storiti v najkrajšem možnem času.

11. Čas glasovanja

11.1. Iran: primer Shirin Ebadi (glasovanje)

11.2. Gvineja (glasovanje)

11.3. Svoboda tiska v Keniji (glasovanje)

12. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

13. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

14. Pisne izjave v registru (člen 116 Poslovnika): glej zapisnik

15. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

16. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

17. zasedanja

Predsednik. - Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je zaključila ob 16.10)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA ZA SVET (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 6 predložil Brian Crowley (H-0973/08)

Zadeva: Sedmi okvirni program za raziskave in razvoj

Kakšne politične pobude letos načrtuje Svet, da se mala in srednje velika podjetja seznanijo z obstojem in učinkom Sedmega okvirnega programa za raziskave in razvoj 2007–2013 in opozorijo na to, da je evropskim podjetjem v tem obdobju na voljo 52 milijard EUR finančne podpore?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropski parlament in Svet sta opredelila jasen cilj v zakonodajnem paketu Sedmega okvirnega programa za raziskave in razvoj 2007–2013 (7. okvirni program),⁽⁴⁾ v skladu s katerim se posebna pozornost nameni zagotavljanju zadostne udeležbe malih in srednje velikih podjetij (MSP) v programu.

Zato je ta cilj v jedru izvedbenih ukrepov 7. okvirnega programa, zlasti programa „Sodelovanje“, ki določa, da se za vsako prednostno temo vzpostavi strategija za MSP in da je cilj zagotoviti, da bo vsaj 15 % sredstev, predvidenih v tem programu, namenjenih MSP. MSP imajo v 7. okvirnem programu koristi tudi od višje stopnje financiranja v višini 75 % upravičenih stroškov (v primerjavi s 50 % za večja podjetja). Skupna finančna odgovornost iz 6. okvirnega programa je bila v 7. okvirnem programu nadomeščena z jamstvenim sklodom, ki je zmanjšal finančno tveganje za MSP.

Kakor poslanec ve, je za izvajanje 7. okvirnega programa v skladu s cilji programa odgovorna Komisija, zato vse potrebne ukrepe za spodbujanje udeležbe MSP sprejema Komisija. Eden takih ukrepov je konferenca „Research Connection 2009“, ki jo v pod češkim predsedstvom maja 2009 v Pragi organizira Komisija. Del te konference je neposredno namenjen udeležbi MSP v 7. okvirnem programu.

Svet želi poslanca opozoriti tudi na pomembne pobude Evropske skupnosti v podporo inovacij, kot so:

Okvirni program za konkurenčnost in inovativnost (PKI) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006.⁽⁵⁾

Pobuda za vodilni trg za Evropo, ki jo je začela Komisija in jo je Svet pozdravil in podprl v svojih sklepih, sprejetih dne 29. maja 2008.⁽⁶⁾

Regionalna inovacijska politika grozdov, ki jo je Svet pozdravil v svojih sklepih z dne 1. decembra 2008 kot orodje za spodbujanje potenciala in vključevanja MSP v mreže visoke tehnologije.⁽⁷⁾

Na koncu je treba poudariti tudi nedavno odločitev Evropske investicijske banke, da za podporo evropskih MSP v okviru evropskega načrta za oživitev gospodarstva aktivira 30 milijard EUR.

Te elemente je treba omeniti skupaj z raziskovalnimi dejavnostmi, določenimi v 7. okvirnem programu, saj bi se inovativna MSP, ki izvajajo dejavnosti na področju raziskav in tehnološkega razvoja, ki ne spadajo v 7.

(4) Sklep št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) (UL L 412, 30.12.2006) in Uredba (ES) št. 1906/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o določitvi pravil za udeležbo podjetij, raziskovalnih središč in univerz pri ukrepih v okviru Sedmega okvirnega programa in razširjanju rezultatov raziskav (2007–2013) (UL L 391, 30.12.2006).

(5) UL L 310 z dne 9.11.2006.

(6) Sklepi Sveta – Nov zagon konkurenčnosti in inovativnosti evropskega gospodarstva – (dok. 10174/08).

(7) Sklepi Sveta – Na poti k vrhunskim grozdom v Evropski uniji: izvajanje široko zastavljene inovacijske strategije – (dok. 14679/08).

okvirni program, lahko razvijala s pomočjo, ki jo nudijo ti drugi podporni programi za inovacije, ki jih zagotavlja Evropska unija.

Poslancu bi rad zagotovil, da se češko predsedstvo v celoti zaveda pomembnosti malih in srednje velikih podjetij (MSP) kot gonilne sile raziskovanja, uporabe rezultatov raziskovanja in inovacij. Po mnenju predsedstva je potreben poseben pristop k MSP, da se zagotovi njihova udeležba v 7. okvirnem programu – prepričani smo, da je treba spodbujati nadaljnjo poenostavitev postopkov, povezanih z udeležbo MSP v vseh okvirnih programih. Predsedstvo bo prav tako v celoti podprlo Evropsko komisijo pri njenih izvedbenih dejavnostih.

*
* *

Vprašanje št. 7 predložil Eoin Ryan (H-0975/08)

Zadeva: Učinkovito razdeljevanje evropske pomoči državam v razvoju

Evropska unija je največja darovalka pomoči državam v razvoju na svetu, kljub temu pa je BBC v svoji oddaji Panorama konec novembra 2008 poudaril, da se ta pomoč prepogosto razsipava, neučinkovito uporablja ali da ta pomoč ne doseže ciljnega prebivalstva. Med mnogimi poudarjenimi vprašanji je bila tudi neučinkovitost pomoči, porabljene v izobraževalnem sektorju, kjer se denar porablja za stavbe namesto za usposabljanje in plače, zaradi česar so standardi izobraževanja lahko nizki. Pogosto so stopnje izostajanja učiteljev z dela visoke, saj so učitelji primorani opravljati več služb, če želijo preživeti. Tak razvoj zlahka vodi v zelo zaskrbljujoče in resnično nesprejemljive razmere, v katerih se razvojni cilji novega tisočletja v zvezi s splošnim osnovnim izobraževanjem (MDG 2) dosegajo površno, pri čemer pa je standard izobraževanje tako nizek, da nima prav velikih prednosti ali vloge pri spreminjanju življenja zadevnih otrok. Kakšne ukrepe ali spremembe načrtuje Svet za zagotavljanje učinkovitejšega razdeljevanja in uporabe evropske pomoči?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet opominja, da je za načrtovanje uporabe finančnih sredstev in podpiranje upravljanja pomoči Skupnosti ter za Evropski razvojni sklad (ERS) odgovorna Komisija.

Svet želi opozoriti na dve razsežnosti pomoči, tj. (1) posebne določbe, namenjene nadzoru dobave pomoči, in (2) pobude, načrtovane za izboljšanje učinkovitosti pomoči. Svet je in bo še naprej pozoren in dejaven v povezavi z obema vidikoma.

1. Nadziranje dobave pomoči

Vsi instrumenti za razvojno sodelovanje ES vsebujejo posebne določbe, katerih namen je zaščititi finančne interese ES. Komisija in računsko sodišče sta upravičena do izvajanja revizij, vključno z revizijami dokumentov ali revizijami na kraju samem katerega koli izvajalca ali podizvajalca, ki je prejel sredstva Skupnosti.

Tako Svet kot Evropski parlament imata možnost, da vsako leto ocenita način izvajanja zunanje pomoči ES z letnim poročilom o razvojni politiki in politiki zunanje pomoči ES ter njuno izvajanje, ki ga Komisija običajno predstavi konec junija.

Glede na to Svet meni, da za pravilno upravljanje in izvajanje razvojne pomoči ni odgovoren samo donator: treba je uporabljati načela pristojnosti, dobrega upravljanja in vzajemne odgovornosti in v tem pogledu so tudi naši upravičeni partnerji soodgovorni. V svojih sklepih z dne 27. maja 2008 je Svet ponovno potrdil pomembnost izvajanja mehanizmov za okrepljeno vzajemno odgovornost na državni, regionalni in mednarodni ravni za zagotavljanje enakopravnih partnerstev.

Komisija je julija 2008 odprla spletno mesto, ki nudi celovite informacije o upravljanju in izvajanju vseh programov zunanjega sodelovanja ES. Spletno mesto upravlja Urad EuropeAid in je dostopno širši javnosti.

2. Učinkovitost pomoči

EU je trdno zavezana dajanju več in kakovostnejše pomoči tako s Pariško deklaracijo o učinkovitosti pomoči iz marca 2005⁽⁸⁾ kot s Soglasjem EU o razvoju iz novembra 2005.⁽⁹⁾ EU se predvsem zavzema za spodbujanje boljše koordinacije in dopolnjevanja donatorjev, in sicer si prizadeva za skupno večletno načrtovanje, temelječe na strategijah za zmanjševanje revščine ali enakovrednih strategijah držav partneric in njim lastnih proračunskih postopkih, prizadeva si za skupne mehanizme izvajanja, vključno s skupnimi analizami, za skupne donatorske misije in dogovore o sofinanciranju.

Dopolnjevanje donatorskih dejavnosti je ključnega pomena za večjo učinkovitost pomoči in posledično za učinkovitejšo in uspešnejšo razvojno pomoč. V zvezi s tem so Svet in države članice maja 2007 sprejele Kodeks ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela v okviru razvojne politike.⁽¹⁰⁾ Deklaracija ministrov, sprejeta po tretjem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči (tj. akcijski program iz Akre) septembra 2008, določa zelo ambiciozen pristop EU in želene trdne, natančne in izmerljive obveznosti ter časovni razpored izvajanja.

*
* *

Vprašanje št. 8 predložil Liam Aylward (H-0977/08)

Zadeva: Češko predsedstvo

Ali predsedstvo v povezavi s spomladanskim Evropskim svetom in strategijo EU za rast in delovna mesta lahko razloži, kako namerava agendo Evropske unije za konkurenčnost uvrstiti med svoje najpomembnejše prednostne naloge, predvsem ob sedanjem gospodarskem upadu?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

V zvezi s spomladanskim Evropskim svetom in strategijo EU za rast in delovna mesta bo češko predsedstvo vsekakor uvrstilo agendo Evropske unije za konkurenčnost med svoje najpomembnejše prednostne naloge, saj se dobro zaveda, da mora EU zaradi sedanjega gospodarskega upada intenzivno in odločno ukrepati. Znatna upočasnitev gospodarstva še poudarja pomembnost lizbonske strategije kot sklopa instrumentov za okrepitev gospodarske rasti in odpornosti gospodarstev proti notranjim in zunanjim pretresom. Zato bo glavna tema marčevskega Sveta za konkurenčnost sprejetje dokumenta o ključnih vprašanjih⁽¹¹⁾ Sveta za konkurenčnost za spomladanski Evropski svet 2009, ki bo v celoti posvečen rasti in delovnim mestom. Preostali del predsedovanja bo prednostno posvečen izvajanju evropskega načrta za oživitev gospodarstva⁽¹²⁾ in izpolnitvi takih novih nalog Evropskega sveta, kot je evropski načrt za inovacije.

Namera predsedstva je dovolj jasna že iz gesla, ki si ga je predsedstvo izbralo za svoje predsedovanje, tj. „Evropa brez ovir“, ki je veliko več od politične parole. Pravzaprav vključuje ambiciozen program za učinkovito okrepitev enotnega trga in trikotnika znanja, ki obsega raziskave, izobraževanje in inovacije, da bi se ohranila in spodbudila rast in ustvarila delovna mesta ter obenem upoštevale potrebe po zmanjšanju upravnega bremena in poenostavitvi zakonodaje.

Peta obletnica najobsežnejše širitve EU je obenem tudi priložnost za ocenitev stroškov in koristi širitve za vse države članice. Češko predsedstvo bo v sodelovanju z Evropsko komisijo in Organizacijo za gospodarsko sodelovanje in razvoj predstavilo študijo, v kateri bodo opredeljene preostale ovire na notranjem trgu, o čemer se bo razpravljalo tudi na mednarodni konferenci „5 let kasneje“, ki bo potekala marca 2009.

⁽⁸⁾ Na tej konferenci se je EU dogovorila, da bo zagotovila vso pomoč za povečanje zmogljivosti prek usklajenih programov in vedno večje posluževanje dogovorov med več donatorji; usmerila 50 % dvostranske medvladne pomoči prek nacionalnih sistemov, tudi s povečanjem odstotka naše pomoči, ki je zagotovljena v okviru proračunske podpore ali večsektorskih pristopov; preprečila ustanovitev vsakršnih novih enot za izvajanje projektov; in za 50 % zmanjšala število nekoordiniranih misij.

⁽⁹⁾ Dok. 14820/08.

⁽¹⁰⁾ Sklepi z dne 15. maja 2007 (dok. 9558/07).

⁽¹¹⁾ 17359/08.

⁽¹²⁾ 16097/08.

V okviru tega namerava češko predsedstvo usmeriti svoje dejavnosti in pritegniti države članice k naslednjim šestim glavnim vprašanjem:

- Popolnoma delujoč enotni trg brez ovir
- Spodbujanje neprekinjenega vzajemnega delovanja znotraj trikotnika znanja
- Boljša ureditev, usmerjena k zmanjšanju upravnega bremena
- Okrepitev hrbtenice evropske industrije: podpora za mala in srednje velika podjetja (MSP)
- Pospešitev postopka gospodarskih reform, da se poudarita konkurenčnost in inovativnost
- Povečanje in izboljšanje naložb v znanje, raziskave in inovacije

Te dejavnosti obsegajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno perspektivo konkurenčnosti Evrope. Z drugimi besedami, ukrepati moramo zdaj in misliti vnaprej. Ob upoštevanju tega namerava češko predsedstvo usmeriti razprave med državami članicami k tem vprašanjem agende za konkurenčnost in je trdno prepričano, da je o teh vprašanjih treba poslati jasno sporočilo voditeljem držav in vlad, ki se bodo sestali marca 2009 in med drugim razpravljali o gospodarskih razmerah v EU.

*
* *

Vprašanje št. 9 predložil Claude Moraes (H-0980/08)

Zadeva: Trgovanje z ljudmi

V dokumentu, ki je bil objavljen junija 2008 in določa 18-mesečni program francoskega, češkega in švedskega predsedstva, je navedeno, da bo boj proti trgovanju z ljudmi še naprej prednostna naloga. Poleg tega je Komisija oktobra pozvala EU in države članice k „izrednemu prizadevanju“ v boju proti trgovanju z ljudmi.

Katere posebne ukrepe namerava češko predsedstvo uvesti na tem področju v naslednjih šestih mesecih?

Vprašanje št. 10 predložil Mikel Irujo Amezaga (H-1006/08)

Zadeva: Boj proti trgovanju z ljudmi

V svoji Resoluciji P6_TA(2006)0005 z dne 17. januarja 2006 o strategijah za preprečevanje trgovanja z ženskami in otroki, ki so žrtve spolnega izkoriščanja (2004/2216(INI)) Parlament obžaluje, da kljub sprejetju Okvirnega sklepa 2002/629/PNZ⁽¹³⁾ z dne 19. julija 2002 o boju proti trgovanju z ljudmi, ki določa osnovne elemente in uvaja skupno opredelitev trgovanja z ljudmi za države članice, še vedno ni usklajenih kazni, ki bi se uporabljale v državah članicah, posebej za področje spolnega izkoriščanja žensk in otrok.

Ali Svet lahko navede, kakšen napredek je bil dosežen od leta 2006 pri usklajevanju kazni, ki se uporabljajo v državah članicah?

Skupni odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Boj proti trgovanju z ljudmi je eden od sedanjih največjih izzivov ne samo v EU, temveč tudi po vsem svetu. Trgovanje z ljudmi je ena najresnejših oblik organiziranega kriminala in zaradi velikih dobičkov, ki jih s takimi dejavnostmi kujejo storilci, ena od najdonosnejših oblik kriminala. Ker se trgovanje z ljudmi pojavlja v različnih oblikah, morajo biti tudi ukrepi proti temu enako obsežni in celoviti.

Komisija je v svojem Zakonodajnem in delovnem programu za leto 2009⁽¹⁴⁾ v oddelku „Paket v zvezi z organiziranim kriminalom: pomoč žrtvam“ navedla, da bo Svetu posredovala zakonodajni predlog za posodobitev Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ o boju proti trgovanju z ljudmi.⁽¹⁵⁾ Zato mora možnost

⁽¹³⁾ UL L 203, 1.8.2002, str. 1.

⁽¹⁴⁾ COM(2008) 712 konč.

⁽¹⁵⁾ UL L 203 1.8.2002, str. 1.

in potrebo po nadaljnjem usklajevanju na področju teh kazenskih določb najprej preučiti Komisija. Češko predsedstvo namerava takoj zatem sprožiti razprave o tem predlogu v okviru Sveta.

Na področju boja proti trgovanju z ljudmi namerava češko predsedstvo prispevati predvsem k uvedbi najboljših praks v povezavi z usklajevanjem zbiranja podatkov. 30. in 31. marca 2009 bo v Pragi potekala strokovna konferenca z naslovom „Joint Analysis, Joint Action“ [Skupna analiza, skupno ukrepanje, op. prev.]. Konferenca bo namenjena številnim temam, predvsem pa preučitvi možnosti za vzpostavitev mreže nacionalnih poročevalcev o trgovanju z ljudmi v Evropski uniji ter vprašanju zaščite ranljivih žrtev in njihovega položaja v kazenskih postopkih.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložila Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0985/08)

Zadeva: Priznavanje zaposlenosti znotraj družine

Na evropski ravni se sprejemajo odločitve o podelitvi številnih pravic in ugodnosti materam in očetom in pravic za vzdrževane družinske člane (otroci, ostareli, invalidi) ter odločitve o omogočanju združevanja poklicnega in družinskega življenja, vendar samo v povezavi s plačanimi dejavnostmi ali samozaposlenostjo. Vendar EU ni priznala samozaposlenosti znotraj družine, posledic samozaposlenosti za družino in družine kot delodajalca. Kašni so predlogi češkega predsedstva v zvezi s tem?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Z vprašanjem glede dela, ki se opravlja v okviru družine, predvsem glede priznavanja tega dela in posledic za družino, je poslanka načela zelo pomembno temo.

Kakor veste, lahko Evropski parlament in Svet delujeta samo kot zakonodajni organ na podlagi predloga Komisije. Želim opomniti, da je Komisija nedavno sicer vložila predlog, ki obravnava zadeve, ki jih je navedla poslanka. Gre za predlog nove direktive o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive 86/613/EGS.⁽¹⁶⁾ Namen predloga je izboljšati socialno zaščito samozaposlenih delavcev in s tem odpraviti nespodbudne okoliščine za žensko podjetništvo. Predlog naj bi prav tako izboljšal socialno zaščito „zakoncev, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti“ in ki v samozaposlitvenem sektorju pogosto delajo brez uživanja ustreznih pravic. Kakor je poslanki znano, je velika večina takih „zakoncev, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti“, žensk, od katerih jih veliko dela v kmetijskem sektorju. Namen predloga Komisije je tudi izboljšati priznavanje take samozaposlitve znotraj družine. Z zagotavljanjem pravic do porodniškega dopusta, ki se podelijo „zakoncem, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti“ in ki želijo imeti take pravice, naj bi predlog prav tako popravil včasih težavne posledice, ki jih neformalna zaposlitev znotraj družinskih podjetij lahko ima za samo družino, predvsem kadar imajo „zakonci, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti“, otroke.

V zvezi z obsežnejšimi dolgoročnimi posledicami nepriznanega dela „zakoncev, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti“, želim poslanki zagotoviti tudi, da se Svet zaveda posebej težkih razmer, s katerimi se soočajo neplačane ženske, katerih dohodki so odvisni od njihovih mož in katerih finančne razmere so pogosto negotove, ko se upokojijo ali če se ločijo ali ovdovijo. Svet je svojo zaskrbljenost v zvezi s tem vprašanjem izrazil decembra 2007, ko je sprejel sklop sklepov o „ženskah in revščini“, vključno s sklopom statističnih kazalnikov, ki jih je izdelalo portugalsko predsedstvo v okviru pekinških izhodišč za ukrepanje.⁽¹⁷⁾ V teh sklepih je Svet priznal, da so ženske bolj dovzetne za revščino glede na dohodek kot moški in da se ta razlika med spoloma s starostjo še povečuje.

Nedavno, decembra 2008, je Svet sprejel sklop sklepov o „ženskah v gospodarstvu: Usklajevanje poklicnega in družinskega življenja“, ponovno v okviru nadaljevanja izvajanja pekinških izhodišč za ukrepanje.⁽¹⁸⁾ Tudi

⁽¹⁶⁾ 13981/08.

⁽¹⁷⁾ 13947/07.

⁽¹⁸⁾ 17098/08.

tukaj je Svet potrdil pomembnost ukrepov, ki ženskam in moškim omogočajo usklajevati njihove poklicne in družinske odgovornosti, in pozval k pripravi ustreznih politik.

Svet dejavno obravnava zadeve, ki jih je poslanka načela v zvezi s samozaposlenostjo znotraj družine. Češko predsedstvo bo nadaljevalo z razpravami o zgoraj omenjeni zakonodajni pobudi in v zvezi s tem spremljalo razvoj dogodkov v Evropskem parlamentu.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Jim Higgins (H-0987/08)

Zadeva: Čezmejna izterjava kazni za prekrške v cestnem prometu

V sklepih 2908. zasedanja novembra je Svet za pravosodje in notranje zadeve navedel, da je prepričan, da obstoječi sistemi zadostujejo za obvladovanje težave z izogibanjem tujih voznikov kazni za kršenje cestnoprometnih predpisov. Vendar praktične izkušnje kažejo, da seveda ni tako, saj večina tujih voznikov ni kaznovana za kršitev cestnoprometnih predpisov. Če Svet ni pripravljen podpreti nove zakonodaje, kakšne ukrepe pripravlja za zagotovitev, da se tuji vozniki ne bodo izogibali kaznim v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet deli poslančevo zaskrbljenost glede velikega števila smrtnih žrtev na evropskih cestah vsako leto in težavnosti kaznovanja prometnih prekrškov, ki jih zakrivijo tuji vozniki.

Svet želi poudariti, da je septembra 2008 francosko predsedstvo Sveta organiziralo seminar o evropskem usklajevanju kampanj za varnost v cestnem prometu. Na tem seminarju so se preučevale možnosti za večjo učinkovitost ukrepanja na področju varnosti v cestnem prometu. Kot nadaljevanje konference je Svet dne 27./28. novembra 2008 sprejel sklepe o usklajevanju ukrepov policijskih organov za cestnoprometno varnost. Namen teh sklepov je začeti vseevropski postopek usklajevanja policijskih organov, ki se ukvarjajo s cestnoprometno varnostjo. Svet je tudi potrdil, da je pripravljen začeti pobude, ki bi omogočile izboljšanje strateškega in operativnega sodelovanja pri prizadevanjih za cestnoprometno varnost, in da se je pri tem treba opreti na obstoječe rešitve.

V zvezi s tem Svet opozarja na Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni.⁽¹⁹⁾ Ta okvirni sklep zajema denarne kazni, izrečene za prekrške v cestnem prometu. Nacionalna zakonodaja, sprejeta v skladu z Okvirnim sklepom, mora pravosodnim organom in v določenih primerih tudi upravnim organom omogočiti, da posredujejo finančno kazen organom v drugih državah članicah, ki to kazen priznajo in izvršijo brez nadaljnjih formalnosti.

Svet opozarja tudi na Sklep Sveta 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja,⁽²⁰⁾ zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu. Ta tako imenovani „Prümski sklep“ predvideva čezmejno sodelovanje v zadevah, ki jih zajema naslov VI Pogodbe EU, in med drugim omogoča izmenjavo podatkov iz nacionalnih registrov med državami članicami.

Na koncu želi Svet opozoriti na predlog direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o lažjem čezmejnem pregonu na področju varnosti v cestnem prometu z dne 19. marca 2008. Namen tega predloga je povečati varnost v cestnem prometu v Evropski uniji z olajšanjem kaznovanja za štiri cestno prometne prekrške, ki povzročijo največ smrtnih žrtev, namreč prekoračitev hitrosti, vožnja pod vplivom alkohola, neuporaba varnostnega pasu in vožnja skozi rdečo luč, in so storjeni z vozili, ki so registrirana v drugi državi članici, kot je storjen prekršek. Svet je ta predlog preučil.

Dejansko velika večina članic Skupnosti ni prepričana, da pravni primer, predlagan za sprejetje teh ukrepov, Skupnosti to dopušča, vendar s tega stališča ni mogoče sklepati, da Svet ne bi bil pripravljen podpreti drugih

⁽¹⁹⁾ UL L 76, 22.3.2005, str. 16–30.

⁽²⁰⁾ UL L 210, 6.8.2008, str. 12–72.

predlogov za novo zakonodajo, ki bi mu bili posredovani. Dejansko člani Sveta ne dvomijo v legitimnost samega cilja, da se zagotovi čezmejna izterjava kazni za prekrške v cestnem prometu.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Gay Mitchell (H-0989/08)

Zadeva: Evropska obalna straža

Kakšne so možnosti za vseevropsko obalno stražo, glede na to, da Lizbonska pogodba predvideva večje sodelovanje na področju obrambe? Ali obstaja možnost za ustanovitev krovne organizacije, kot nekakšne razširjene različice agencije Frontex, ki bi jo sestavljale obalne straže držav članic, ki pa bi jo financirala EU in bi zagotavljala okrepljeno sodelovanje, s čimer bi se majhnim državam, kot je Irska, omogočil boljši in veliko učinkovitejši nadzor tihotapljenja drog, trgovanja z ljudmi in drugih nezakonitih dejavnosti vzdolž njihove dolge obale in v teritorialnih vodah?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Zamisel o ustanovitvi evropske obalne straže sta Evropski parlament in Svet predložila v členu 11 Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve.⁽²¹⁾ V tej direktivi je bila Komisija naprošena, da predloži študijo izvedljivosti evropske obalne straže, katere naloga bi bila preprečevanje onesnaževanja in odzivanje na onesnaževanje. Zaenkrat ta študija še ni bila predložena. Vprašanje glede ustanovitve evropske obalne straže je tudi eno od vprašanj, načetih v zeleni knjigi Komisije iz junija 2006 o pomorski politiki EU.⁽²²⁾

V zvezi z nadzorom meja in bojem proti nezakonitemu priseljevanju možnost za ustanovitev „evropskega sistema enot mejne policije“ odpira „Haški program: krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji“,⁽²³⁾ ki ga je na svojem zasedanju 5. novembra 2004 odobril Evropski svet. Ta zamisel je povzeta v Evropskem paktu o priseljevanju in azilu,⁽²⁴⁾ ki ga je Evropski svet sprejel 15. in 16. oktobra 2008 in v katerem je navedeno, da se nazadnje lahko preuči vzpostavitev takega sistema.

Dejstvo je, da je treba grožnje obravnavati z ustreznimi ukrepi, in to velja tako za morske in kopenske kot za zračne meje. Frontex ima pomembno vlogo pri upravljanju operativnega sodelovanja držav članic na zunanjih mejah in je še vedno v fazi razvijanja uporabe razpoložljivih orodij na podlagi veljavnega mandata.

Treba je opomniti, da člen 62(2)(a) Pogodbe ES omejuje pristojnost Skupnosti na sprejemanje standardov in postopkov, po katerih se morajo ravnati države članice pri izvajanju osebne kontrole na zunanjih mejah, kar pomeni, da so za izvajanje takih kontrol odgovorne države članice.

Do zdaj Svet ni prejel nobenega predloga Komisije o ustanovitvi evropske obalne straže ali o evropskem sistemu enot mejne policije.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložil Colm Burke (H-0991/08)

Zadeva: Mednarodna prepoved potovanja za otroke iz Belorusije

Glede na to, da so zunanji odnosi ena izmed ključnih prednostnih nalog češkega predsedstva, ali predsedstvo lahko okvirno navede, kakšne ukrepe načrtuje, da bi spodbudilo belorusko vlado k odpravi njene mednarodne prepovedi potovanja za otroke, ki potujejo na Irsko in v druge države članice EU na oddih in okrevanje?

(21) UL L 255, 30.9.2005, str. 14.

(22) Zelena knjiga Komisije z dne 7.6.2006 „Prihodnji pomorski politiki Unije naproti: evropska vizija za oceane in morja“ – COM(2006) 275 konč.

(23) UL C 53, 3.3.2005, str. 1.

(24) 13440/08.

Trenutno se zdi, da so se Irska in beloruski organi oblasti dogovorili o izjemi, ki dovoljuje otrokom potovati za božič. Vendar se o uradnem medvladnem dogovoru o popolni odpravi prepovedi še vedno razpravlja. V okviru programov za oddih in okrevanje na Irsko vsako leto pripotuje približno 3 000 otrok.

Ali si bo češko predsedstvo namesto za pogajanja o posameznih dvostranskih dogovorih med Belorusijo in drugimi državami članicami EU prednostno prizadevalo za dogovor z beloruskimi organi oblasti, ki bo veljal za celotno EU in bo otrokom iz Belorusije dovoljeval potovati kamor koli v EU?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet se zaveda nedavnih težav, povezanih s potovanjem beloruskih otrok na izlete v okviru pomoči, ki jo zagotavljajo dobrodelne organizacije za žrtve černobilske katastrofe, in počitnice v različne evropske države, vključno z Irsko, in od začetka spremlja razmere.

Med zadevnimi državami in pristojnimi beloruskimi organi oblasti trenutno potekajo posvetovanja, na katerih se dvostransko obravnavajo zadeve, ki so se pri tem pojavile. V zvezi s tem je treba pozdraviti 8. decembra 2008 sklenjen dogovor med Irsko in Belorusijo o prihodnjih obiskih v černobilski katastrofi prizadetih otrok, ki prihajajo na oddih in okrevanje.

Poleg tega je treba opomniti, da je v zvezi s tem 3. decembra 2008 lokalna trojka EU izročila demaršo na beloruskem Ministrstvu za zunanje zadeve v Minsku. Ob tej priložnosti je bila poudarjena pomembnost nadaljevanja teh obiskov, kar so beloruski organi oblasti sprejeli v konstruktivnem duhu.

Svet bo še naprej pozorno spremljal to vprašanje in ga po potrebi omenjal v stikih z beloruskimi organi oblasti.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložila Avril Doyle (H-0993/08)

Zadeva: Razpad trga recikliranih materialov

V skladu z zahtevami Direktive o odpadni embalaži so Irska in druge države članice izdelale sklop ciljnih deležev in ciljev za sektor odpadne embalaže, ki so združljivi s hierarhijo odpadkov, kakor je določena v okvirni Direktivi o odpadkih (2006/12/ES).⁽²⁵⁾ Sposobnost preživetja sektorja recikliranja, od katerega je odvisno uresničevanje ciljev, določajo stroški in cene, ki jih pogojuje trg.

Vendar je ta sektor v zadnji meseci pod velikim pritiskom zaradi padca cen recikliranih materialov na svetovnih trgih. Pritisk se je povečal do te mere, da so nekateri trgi dejansko zaprti in v veliko primerih nadaljnje delovanje podjetij, ki se ukvarjajo z odpadki, postaja ekonomsko neupravičeno. Ali se bo Svet glede na pomembnost tega sektorja za trajnostno porabo in potrošnjo v EU odzval na sedanje izredne razmere zaradi padca cen recikliranih materialov, npr. z izvedbenimi ukrepi za odpravljanje neuspešnosti trga?

Ali bo brez oklevanja uresničil priporočila, določena v poročilu projektne skupine Komisije o recikliranju (izdelanem med pripravo sporočila „Pobuda za vodilni trg za Evropo“, COM(2007)0860)?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet se zaveda težave, ki jo omenja poslanka. Na seji Sveta 4. decembra 2008 je Irska na dnevni red pod „Razno“ uvrstila nedavni padec cen za reciklirane materiale, kar je obravnavalo več članov Sveta. Ob seznanitvi s temi zadevami je Komisija izjavila, da bo izdelala oceno razmer in po potrebi preučila možnosti za nadaljnje ukrepanje. Prihodnje predsedstvo se je zavezalo, da bo Svetu v preučitev predložilo rezultate ocene Komisije in vsa predlagana priporočila takoj, ko bodo na voljo.

⁽²⁵⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 9.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložila Mairead McGuinness (H-0995/08)

Zadeva: Kokoši nesnice

Direktiva 1999/74/ES⁽²⁶⁾ o minimalnih standardih za zaščito kokoši nesnic od 1. januarja 2012 prepoveduje običajno ali „neizpopolnjeno“ baterijsko rejo kokoši nesnic. V svojem govoru na lanski konferenci na Irskem je vodilni predstavnik prehranske industrije izjavil, da mora EU, če ne želi, da bi več kot polovica njenega perutninarstva postala nezakonita, to direktivo odpraviti. Ali Svet lahko poda svoje mnenje o tem in ali glede na to, da je leta 2006 skoraj 80 odstotkov v EU pridelanih jajc prišlo iz baterijske reje, meni, da je treba to direktivo odpraviti?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je julija 1999 sprejel Direktivo 1999/74/ES o minimalnih standardih za zaščito kokoši nesnic. Direktiva določa, da s 1. januarjem 2012 v EU reja kokoši nesnic v kletkah, ki ne izpolnjujejo v Direktivi določenih najmanjših zahtev glede dobrega počutja, ni več dovoljena.

Ob upoštevanju interesov zainteresiranih strani je Komisija v skladu z Direktivo morala Svetu predložiti poročilo, sestavljeno na podlagi znanstvenega mnenja, ki upošteva fiziološke, etološke, zdravstvene in okoljske vidike različnih sistemov reje kokoši nesnic, ter na podlagi študije družbeno-gospodarskih posledic teh sistemov in njihovega vpliva na gospodarske partnerje Skupnosti. Poročilo so morali spremljati primerni predlogi, ki upoštevajo sklepe poročila in rezultate pogajanj Svetovne trgovinske organizacije.

Komisija je to poročilo posredovala Svetu januarja 2008 skupaj z delovnim dokumentom Komisije, v katerem so navedeni uporabljeni viri. Med drugim je bilo sestavljeno ob upoštevanju družbeno-gospodarske študije, ki vsebuje poročila držav članic.

Na podlagi tega poročila je Komisija Svetu potrdila svojo namero, da ne bo predlagala preložitve datuma, predvidenega za prepoved običajnih kletk, ali drugih ustreznih predlogov.

V skladu s členom 249 Pogodbe ES je Direktiva 1999/74/ES za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0997/08)

Zadeva: Odprava ovir, s katerimi se soočajo romunski in bolgarski delavci

Kakšne ukrepe načrtuje Svet ob upoštevanju negativnih učinkov nezakonitega preseljevanja tako za lokalne delavce v državah članicah kot za zakonite priseljence, da bi se odpravile obstoječe ovire za prosti pretok delovne sile in s tem spodbudilo zakonito preseljevanje delavcev iz držav članic in drugih držav? Ali Svet lahko tudi navede, kakšne ukrepe bo predlagal za odpravo ovir pri zaposlovanju romunskih in bolgarskih delavcev?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Kakor poslanka gotovo ve, pristopna pogodba z Bolgarijo in Romunijo določa prehodno obdobje do sedmih let za prosti pretok delavcev. V tem obdobju lahko države članice EU-25 uporabljajo nacionalne ukrepe, ki urejajo dostop do njihovih trgov dela za državljane novih držav članic.

⁽²⁶⁾ UL L 203, 3.8.1999, str. 53.

Začetno prehodno obdobje dveh let od pristopa se je sicer izteklo 31. decembra 2008. Svet je zdaj pozvan, da na podlagi poročila Komisije revidira vse prehodne omejitve. Svet je seznanjen s tem, da je Komisija predložila svoje poročilo 17. decembra 2008. Poročilo bo ponovno na dnevnem redu naslednjega zasedanja Sveta EU za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje ter potrošnike marca 2009. Češko predsedstvo je odpravo kakršnih koli ovir na notranjem trgu Unije, vključno z ovirami v prostem pretoku delavcev, določilo za eno svojih glavnih političnih prednostnih nalog, katere cilj so temeljite politične razprave na različnih ravneh, na primer na neformalnem srečanju ministrov za delo v Češki republiki, in spodbujanje držav članic pri odpravljanju ovir za mobilnost in prosti pretok delavcev, kjer se te ovire izkažejo za neuporabne in neutemeljene. Svet bo podprl različne ukrepe, ki omogočajo mobilnost in prosti pretok delavcev po vsej Evropski uniji.

Vendar se nacionalni ukrepi lahko uporabljajo še pet let po pristopu, uporaba teh ukrepov pa se lahko podaljša še za dve leti v tistih državah članicah, kjer bi sicer prišlo do resnih motenj na trgih dela.

V vsakem primeru je treba poudariti, da sta v skladu s pogodbo o pristopu odločitve glede nadaljnje uporabe nacionalnih ukrepov ter vsebina teh ukrepov v nacionalni pristojnosti. Vendar se taka odločitev sprejme šele po resnem premisleku zadevne države članice na podlagi objektivne ocene dejanskih razmer.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložil Manuel Medina Ortega (H-1002/08)

Zadeva: Nadaljevanje večstranskih trgovinskih pogajanj

Kakšna so pričakovanja Sveta na podlagi dogovorov, sklenjenih na nedavnem vrhunskem srečanju skupine držav G 20 v Washingtonu, o obnovitvi večstranskih trgovinskih pogajanj (krog pogajanj v Dohi), in kakšne predloge lahko Svet poda za oživitev tega procesa?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Geslo češkega predsedstva je Evropa brez ovir. Odprava ovir je naš cilj ne samo na področju notranjih, temveč tudi na področju zunanjih politik. EU obstaja v svetu odnosov in možnosti in kot taka na področju trgovinskih politik nikoli ni nastopala sama. Notranji cilji EU, najsi gre za zaposlovanje, visok življenjski standard, razvoj ali varnost, so v veliki meri povezani z zmogljivostjo evropskih gospodarskih akterjev, da se uveljavijo zunaj meja same EU. Češko predsedstvo se zaveda tega dejstva in bo dejavno prispevalo k odpiranju nadaljnjih trgov za proizvode, storitve in naložbe iz EU – prosta trgovina je eno od orodij za reševanje zdajšnje krize.

15. novembra so članice skupine G 20 poudarile, da je pomembno, da se letos doseže dogovor o podrobnostih za uspešen zaključek razvojne agende iz Dohe v okviru STO z ambicioznim in uravnoteženim izidom. V zvezi s tem je Komisija 8. decembra seznanila Svet z zadnjim razvojem dogodkov pri Svetovni trgovinski organizaciji, povezanih s trgovinskimi pogajanjmi v okviru razvojne agende iz Dohe, in morebitnim ministrskim srečanjem v Ženevi pred koncem decembra.

11. in 12. decembra 2008 je Evropski svet v svojih sklepih navedel, da podpira cilj, da se letos v okviru Svetovne trgovinske organizacije doseže dogovor o načinih za sklenitev Razvojne agende iz Dohe in dosego ambicioznega splošnega in uravnoteženega izida.

V tem smislu sta bila Komisija in Svet pripravljena na konstruktivno sodelovanje EU na ministrskem srečanju, če in ko bi bilo to srečanje sklicano. Vendar je 12. decembra 2008 generalni direktor STO na neformalnem srečanju voditeljev delegacij izjavil, da ne bo sklical ministrov, da bi dokončno oblikovali podrobnosti do konca leta, če v naslednjih 48 urah ne bo večjih sprememb. Ob tej priložnosti je dejal, da po tednu intenzivnih posvetovanj ni zaznal zadostne politične volje za končni korak proti dogovoru in da meni, da takšno srečanje zelo verjetno ne bi bilo uspešno, kar naj ne bi škodovalo samo krogu pogajanj, temveč tudi celotnemu sistemu STO, zato ministrskega srečanja ni bilo.

Evropska unija se še naprej v celoti zavzema za večstranski trgovinski sistem ter za sklenitev uravnoteženega, velikopoteznega in celovitega dogovora glede kroga razvojnih pogajanj v Dohi v okviru STO, predvsem v sedanjih gospodarskih in finančnih okoliščinah. Za češko predsedstvo razvojna agenda iz Dohe predstavlja orodje za doseganje pregledne liberalizacije trgovine na večstranski ravni, ki bo omogočila dolgoročne

ugodnosti. Predsedstvo si bo prizadevalo čim prej obnoviti razprave in bo tudi podpiralo intenzivnejša pogajanja v okviru drugih agend STO, predvsem na področju storitev in trgovinskih vidikov pravic intelektualne lastnine (TRIP). Predsedstvo podpira čim obsežnejšo uporabo večstranskega trgovinskega sistema. Zaradi tega bo nadaljevalo proces širitve članstva v STO.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-1009/08)

Zadeva: Osnutek deklaracije predsedstva EU o dekriminalizaciji homoseksualnosti v ZN

10. decembra 2008, ob 60. obletnici Splošne deklaracije o človekovih pravicah, je francosko predsedstvo Sveta predlagalo, da se v ZN v imenu Evropske unije vloži osnutek deklaracije, ki vlade po vsem svetu poziva k dekriminalizaciji homoseksualnosti. Opazovalec Vatikana pri ZN je že izjavil, da bo Vatikan deklaraciji nasprotoval.

Ali Svet ob upoštevanju Resolucije Evropskega parlamenta (P6_TA(2007)0167) o homofobiji v Evropi, ki poziva k dekriminalizaciji homoseksualnosti po vsem svetu in popolnemu izvajanju protidiskriminacijske zakonodaje Skupnosti ter obenem obsoja homofobične pojave v državah članicah, lahko navede, katere države na svetu kriminalizirajo homoseksualnost? Kako bo nadalje ukrepal v zvezi z deklaracijo francoskega predsedstva? Katere ukrepe bo sprejel za popolno izvajanje Resolucije Evropskega parlamenta? Ali meni, da je pri preučevanju prošnje za azil treba upoštevati, ali so prosilci v izvornih državah preganjani zaradi svoje spolne usmerjenosti?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je trdno prepričan, da diskriminacije na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti niso združljive z načeli, na katerih temelji EU. Institucije EU so večkrat zavrnile in obsodile vse pojave takih diskriminacij.

EU v mejah pristojnosti, ki so ji dodeljene s Pogodbama, odločno vodi jasno politiko boja proti tem pojavom tako znotraj svojih meja kot v okviru svoje zunanje dejavnosti; približno 80 držav po svetu še vedno kriminalizira homoseksualnost.

Člen 13 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti zagotavlja pravno podlago za pripravo „ustreznih ukrepov za boj proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti“. Med izvajanjem teh pristojnosti je EU junija 2000 soglasno sprejela direktivo o rasni enakosti (2000/43/ES)⁽²⁷⁾ in novembra 2000 okvirno direktivo o zaposlovanju (2000/78/ES).⁽²⁸⁾

V okviru zunanjih odnosov je EU dejavno vključena v prizadevanja znotraj Združenih narodov, da se odpravita rasizem in diskriminacija, vključno z diskriminacijo na podlagi spolne usmerjenosti. V zvezi s tem je EU leta 2006 v celoti in uspešno podprla skupine za pravice lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev pri prizadevanju, da bi pridobile posvetovalni status pri ZN v Odboru NVO Ekonomsko-socialnega sveta ZN (UN ECOSOC). Poleg tega je bila deklaracija o spolni usmerjenosti in spolni identiteti predstavljena 18. decembra 2008 v Generalni skupščini v imenu (zaenkrat) 66 držav kot del razprave pri točki 64b „Vprašanja glede človekovih pravic, vključno z alternativnimi pristopi za izboljšanje dejanskega uživanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin“ dnevnega reda Generalne skupščine. Deklaracija (med drugim) potrjuje načeli univerzalnosti in nediskriminacije in poziva države, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, predvsem zakonodajne ali upravne, ki zagotavljajo, da spolna usmerjenost ali spolna identiteta v nobenem primeru ne more biti kaznivo dejanje, ki se kaznuje, zlasti ne z usmrčitvami, odvzemi prostosti ali pridržanjem.

⁽²⁷⁾ Direktiva 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost; UL L 180, 19.7.2000, str. 22–26.

⁽²⁸⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu; UL L 303, 2.12.2000, str. 16–22.

EU je vprašanja rasizma, ksenofobije in diskriminacije vključila v svoj politični dialog s tretjimi državami in nenehno spodbuja načelo nediskriminacije, ki zahteva, da človekove pravice veljajo enako za vse ljudi ne glede na spolno usmerjenost ali spolno identiteto.

V zvezi s prošnjami za azil Direktiva Sveta 2004/83/ES o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite uvaja koncept pripadnosti določeni družbeni skupini kot razlog za preganjanje. V skladu s členom 10(d) te direktive lahko določena družbena skupina zajema skupino, ki temelji na skupni lastnosti spolne usmerjenosti. V okviru odločanja glede prošnje za mednarodno zaščito države članice pri ocenjevanju razlogov za preganjanje upoštevajo ta element.

*

* *

Vprašanje št. 21 predložil Pedro Guerreiro (H-1012/08)

Zadeva: Uporaba letališč v državah članicah za polete Cie, na katerih so bili nezakonito pridržani ujetniki

Po nedavnih poročilih iz Španije se je pojavil uradni dokument, v katerem je navedeno, da je politično-vojaški ataše veleposlaništva ZDA januarja 2002 obvestil višje člane španske vlade, da želijo ZDA uporabiti španski zračni prostor in letališča za prevoz „ujetnikov“ v vojaško oporišče Guantánamo. Zaprošena je bila tudi uporaba španskih vojaških oporišč, če bi bila potrebna podpora prevoza. V dokumentu, ki je bil do zdaj tajen, je navedeno, da se je enak postopek uporabljal tudi pri drugih državah na progah ameriških letal, vključno z Italijo in Portugalsko. Kaže, da so bile zadevne države članice ob odobritvi te prošnje obveščene, da ZDA nameravajo uporabiti njihov zračni prostor za prevoz nezakonito pridržanih ujetnikov v Guantánamo. Dokument, ki je zdaj objavljen, potrjuje mnenje, da mreže pridržanj, ugrabitev in mučenj, ki so jo ustvarile ZDA, s čimer so kršile najosnovnejše človekove pravice, ne bi bilo mogoče vzdrževati brez sodelovanja številnih vlad držav članic EU.

Kakšno je stališče Sveta glede te, zdaj objavljene informacije in kakšna pojasnila bo zahteval?

Kakšne ukrepe bo predlagal Svet, da se zagotovi, da se to nikoli več ne ponovi?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Nadzor dejavnosti obveščevalno-varnostne službe na ozemlju držav članic je v pristojnosti posameznih držav članic. Enako tudi nadzor ozemlja (kopnega, morja in zračnega prostora) držav članic, vključno z dovoljenji za pristanek ali odlet s takega ozemlja, ni v pristojnosti Sveta Evropske unije.

*

* *

Vprašanje št. 22 predložil Johan Van Hecke (H-1017/08)

Zadeva: Kreditni krč

Na dnevni red češkega predsedstva je uvrščen nadaljnji napredek pri evropskem in mednarodnem pristopu za ublažitev kreditne krize. Vendar je kreditna kriza najbolj prizadela države v razvoju. Cene za surovine strmo padajo, kar pomeni, da imajo revne države manjše prihodke. Zaradi tega obstaja nevarnost, da bo tok posojil državam v razvoju presahnil.

Ali bo češko predsedstvo postavilo dober zgled in bistveno povečalo svojo uradno razvojno pomoč, da bo izpolnilo obljubo, da bo do leta 2010 razvoju namenilo 0,7 odstotka BDP?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Predsedstvo je zaskrbljeno zaradi globalne finančne krize in njenih morebitnih negativnih učinkov na države v razvoju. Ministri za razvoj si bodo izmenjali mnenja o tem vprašanju na neformalnem ministrskem srečanju, ki bo čez nekaj dni potekalo v Pragi [29. in 30. januarja 2009].

V zvezi z uradno razvojno pomočjo (URP) je EU v sklepih Sveta, sprejetih maja 2008,⁽²⁹⁾ ponovno izrazila svojo trdno in dolgoročno finančno zavezo do držav v razvoju, da bo dosegla skupni cilj 0,56 % URP/BNP do leta 2010 in 0,7 % URP/BNP do leta 2015, kakor je določeno v sklepih Sveta iz maja 2005, sklepih Evropskega sveta iz junija 2005 in evropskem soglasju o razvoju z dne 22. novembra 2005.

V okviru sklepov Sveta iz maja⁽³⁰⁾ je bilo natančno določeno, da si bodo države članice, ki so se EU priključile po letu 2002 in še niso dosegle ravni 0,17 % URP/BNP, prizadevale povečati svoj delež URP, da bodo to raven v okviru svojih postopkov dodeljevanja proračunskih sredstev dosegle do leta 2010; ostale države so se obvezale, da bodo še naprej vzdrževale doseženo raven. Poleg tega so se države članice EU obvezale, da bodo do leta 2015 dosegle cilj 0,7 % URP/BNP; države, ki so ciljno raven že dosegle, so se obvezale, da bodo še naprej vzdrževale doseženo raven. Države članice, ki so se EU priključile po letu 2002, si bodo prizadevale povečati svoj delež URP na 0,33 % BNP do leta 2015.

Zaveza Češke republike se nanaša na kontekst skupnega cilja URP, s katerim se je EU obvezala, da bi dosegla cilje, kakor je bilo že večkrat poudarjeno.

V svojih nedavnih sklepih z dne 11. novembra 2008⁽³¹⁾ je Svet poudaril, da gre za pomembno vprašanje v pristojnosti držav članic, kljub temu pa zadevne države članice spodbudil, naj do konca leta 2010 delujejo po časovnem načrtu, da bi v okviru svojih postopkov dodeljevanja proračunskih sredstev povečale svoj delež pomoči in s tem dosegle cilje uradne razvojne pomoči.

Za nas je zelo pomembno, da bistvena orodja in načini financiranja poudarjajo nujnost učinkovitosti pomoči ob upoštevanju vloge trgovine in STO pri razvoju ter pomembnost programa pomoči za trgovino. Odgovornost za zanesljive razvojne politike naših partnerjev v njihovih zadevnih državah je spriči naše odgovornosti do davkoplačevalcev za zagotovljena sredstva ključnega pomena tako za donatorje kot za države prejemnice. O teh vprašanjih se je obširno razpravljalo na mednarodnih forumih. Na nedavnem forumu v New Yorku in forumu na visoki ravni v Akri ter konferenci v Dohi je bilo poudarjeno, da se bodo razprave o okrepitvi mehanizma za spremljanje financiranja razvoja (FfD) začele na spomladanski konferenci Ekonomsko-socialnega odbora (ECOSOC) aprila 2009. Prepričani smo, da morajo različni načini URP veljati za učinkovite in s tem omogočati, da vsi akterji postanejo upravičenci zavez glede URP.

Ukrepi češkega predsedstva so in bodo v skladu z zgoraj omenjenimi sklepi Sveta. Podobno kot številne države članice EU si bo tudi češko predsedstvo prizadevalo povečati svojo URP na raven 0,17 % do leta 2010 in na raven 0,33 % do leta 2015. V sedanjih razmerah globalne finančne krize ne pričakujemo bistvenega povečanja naše URP.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložila Christa Prets (H-1020/08)

Zadeva: Ubijanje albinov v Tanzaniji

4. septembra 2008 je Evropski parlament sprejel skupni predlog resolucije o ubijanju albinov v Tanzaniji.

Ta resolucija poziva Svet, naj pozorno spremlja stanje človekovih pravic pri albinih v Tanzaniji. Ali Svet lahko posreduje informacije o sedanjem položaju albinov v Tanzaniji, saj zdravniške ekipe v Tanzaniji še niso opazile nobenega izboljšanja stanja človekovih pravic pri albinih?

Kakšen trud je bil vložen v času francoskega predsedstva Sveta in kaj načrtuje češko predsedstvo Sveta za izboljšanje položaja albinov v Tanzaniji, predvsem v zvezi z zdravstveno oskrbo, ter kakšni so dosedANJI dosežki?

⁽²⁹⁾ 9907/08.

⁽³⁰⁾ /05, vključno s prilogama I in II.

⁽³¹⁾ 15480/08.

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet pozorno spremlja stanje človekovih pravic v Tanzaniji in je zelo zaskrbljen zaradi poslabšanja položaja albinov v tej državi. V skladu s svojo politiko človekovih pravic bo Svet načel to vprašanje s tanzanijskimi organi oblasti in pozval k nadaljnjemu ukrepanju, da se ta pojav konča, ter zahteval pravico za žrtve in njihove družine.

V Tanzaniji so albini tradicionalno žrtve diskriminacije. Na nekaterih območjih je rojstvo otroka albina dolgo veljalo za prekletstvo za celotno skupnost in precejšnje število teh otrok je bilo ubitih ob rojstvu. Vendar je težava v zadnjem času dobila drugačno razsežnost in do grozljivih umorov albinov zdaj prihaja iz gole pogoltnosti, saj morilci izkoriščajo revščino, obup in vneto verovanje v čarovništvo.

Vlada Tanzanije je že sprejela nekaj ukrepov, da se ti zločini prenehajo, predsednik Kikwete pa je regionalnim komisarjem dal ustrezna navodila.

Ukrepi vključujejo povečano varnost in zaščito albinov v pokrajini Mwanza ter spodbujanje ozaveščenosti. Med drugim so bili šolarji albini, katerih življenja so bila ogrožena, premeščeni na posebno šolo v okraju Misungwi in v druge internate v pokrajini, ki jih varujejo policijski organi. Pripravlja se popis albinov.

Obenem so NVO dejavno vključene na področju spodbujanja ozaveščenosti. V veliko zadevnih vaseh so prebivalci postali bolj občutljivi na ubijanje albinov. Vsa gospodinjstva z albini so bila obiskana ločeno, da bi se povečala njihova občutljivost in da bi se jih spodbudilo k prijavi vsakega osumljenca policiji.

Svet bo še naprej pozorno spremljal razmere.

*
* *

Vprašanje št. 24 predložila Jolanta Dičkutė (H-1021/08)

Zadeva: Okrepitev preprečevanja, zdravljenja in nege pri HIV

Poročilo s srečanja Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) o testiranju za HIV v Evropi: od politike do učinkovitosti iz januarja 2008 poudarja dejstvo, da se zamudi veliko priložnosti za diagnosticiranje okuženih s HIV v državah EU, predvsem v zdravstvenih ustanovah. Po ocenah naj 30 % okuženih s HIV v državah EU ne bi vedelo za svojo okužbo. Pozno diagnosticiranje pomeni pozen začetek antiretrovirusne terapije (ART), omejene možnosti za učinkovanje zdravil, povečani umrljivost in obolevnost ter povečano tveganje za prenos okužbe.

Ali bo češko predsedstvo po vzoru luksemburškega, nemškega, portugalskega in nedavnega francoskega predsedstva sprejelo kakšne ukrepe za okrepitev preprečevanja, zdravljenja in nege pri HIV?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Češko predsedstvo potrjuje svojo zavezo, da bo sprejelo ključni izziv, ki ga predstavlja globalna pandemija HIV/aidsa. Dosedanja prizadevanja ne zadostujejo za zaježitev širjenja pandemije HIV/aidsa po vsem svetu, razmere pa še poslabšujejo revščina, družbene in gospodarske razlike ter razlike med spoloma.

V povezavi s tem želi Svet opozoriti na svoje sklepe „Boj proti HIV/aidsu v Evropski uniji in sosednjih državah“ z dne 31. maja 2007 ter na sklepe o boju proti HIV/aidsu z dne 3. junija 2005.

V svojih sklepih iz leta 2007 je Svet predvsem poudaril potrebo po celostnem in usklajenem poudarku na preprečevanju HIV/aidsa ter diagnosticiranju, zdravljenju, negi in podpori, ki temelji na spodbujanju človekovih pravic ljudi, okuženih s HIV, in ranljivih skupin prebivalstva. Svet je pozval države članice, naj med drugim spodbujajo ustrezne metode preverjanja in zdravljenja za čim večje zmanjšanje prenosa HIV z matere na otroka in spodbujajo splošni dostop do preventive na podlagi dokazov in celovitega zmanjševanja škode, kar je osrednji del uspešnega odziva na ublažitev učinka HIV/aidsa.

Češko predsedstvo bo spodbujalo to delo in gradilo na dosedanjih dosežkih, tako da bo EU še naprej vodilna svetovna sila pri spoštovanju zavez, da se pandemija HIV/aida preneha.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-1027/08)

Zadeva: Projekti za plinovode in skupna energetska politika EU

Namen projekta plinovod Nabucco je pripeljati kaspijski plin na Dunaj, medtem ko naj bi projekt plinovoda Severni tok pod Baltskim morjem pripeljal plin iz Rusije v Nemčijo. Kako namerava češko predsedstvo EU zmanjšati odvisnost Unije od ruskega plina? Kako lahko načrtovani plinovod Nabucco spremeni razmere pri izvozu plina v Evropo? Kakšno je stališče češkega predsedstva EU do projekta plinovoda Severni tok? Kako namerava češko predsedstvo EU izvajati in okrepiti skupno energetska politiko EU?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Energija spada k eni od treh glavnih političnih prednostnih nalog češkega predsedstva. Splošno priznано je, da mora biti pri izvajanju akcijskega načrta Evropskega sveta (2007–2009), kakor je bil dogovorjen na spomladanskem Evropskem svetu 2007, poudarek na varnosti oskrbe z energijo. V to bo češko predsedstvo usmerilo svoja prizadevanja pri podpiranju in krepitvi energetske politike EU. Nedavna prekinitev uvoza plina iz Rusije in tranzita prek Ukrajine sta še poudarila pomen tega vprašanja na dnevnem redu EU.

Glede uvoza plina v Evropsko unijo Svet opominja na cilj, naveden v tem akcijskem načrtu, namreč povečanje varnosti oskrbe z učinkovitim povečanjem raznolikosti energetskega virov, dobaviteljev in transportnih poti. Češko predsedstvo je na neformalnem zasedanju Sveta za splošne zadeve 8. januarja 2009 v Pragi ponovno poudarilo potrebo, da se okrepi zaupanje do obstoječih dobaviteljev in obenem poglobi sodelovanje z drugimi dopolnilnimi dobavitelji. Varnost oskrbe z energijo je bila ena od treh glavnih tem tega neformalnega srečanja ministrov za evropske zadeve in ministrov za zunanje zadeve.

Februarja 2009 naj bi Svet v skladu s časovnim razporedom predsedstva sprejel sklepe o sporočilu „Drugi strateški pregled energetske politike – Akcijski načrt EU za varnost preskrbe in solidarnost pri preskrbi z energijo“, ki ga je Komisija predstavila novembra 2008. V širšem okviru varnosti oskrbe z energijo znotraj EU to sporočilo poleg južnega plinskega koridorja omenja Načrt baltske povezave. Ti sklepi Sveta in samo sporočilo bodo predloženi spomladanskemu Evropskemu svetu 2009.

Poleg tega namerava češko predsedstvo na vrhunskem srečanju o južnem koridorju – povezava med vzhodom in zahodom, ki bo potekalo med češkim predsedovanjem, proizvajalcem plina in tranzitnim državam na območju Kavkaza in v Srednji Aziji sporočiti interes Skupnosti. Vrhunsko srečanje, ki ga predsedstvo pripravlja v tesnem sodelovanju s Komisijo in državami članicami, bo potekalo na ravni voditeljev držav, namen srečanja pa bo vzpostaviti stabilno sodelovanje z državami te regije.

Povečanje raznolikosti virov plina se bo izboljšala tudi z izgradnjo terminalov za UZP.

Vendar je to časovno, finančno in energijsko zahtevna različica.

Okrepitev solidarnosti vseh držav članic v primeru prekinitev oskrbe ni pomembna samo zaradi zmanjšanja odvisnosti od uvoza plina, temveč tudi zaradi ponavljajočega se spora med Rusijo in Ukrajino glede plina, ki je ohromil EU bolj kot kadar koli prej. To vprašanje je bilo obravnavano na izredni seji Sveta za energijo, ki jo je 12. januarja 2009 sklicalo češko predsedstvo. Med možne ukrepe spadajo revizija Direktive 2004/67/ES o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom, ki je zdaj glavni zakonodajni instrument za izvajanje solidarnosti pri oskrbi z energijo, naložba v povezave energetske infrastrukture (s čimer se tehnično omogoči pomoč med državami članicami v primeru potrebe) ali uvedba mehanizma preglednosti za izmenjavo informacij med državami članicami na področju energije (vključno s stiki s partnerji iz tretjih držav ali načrtovanimi naložbami v infrastrukturne projekte).

Glede stališča Sveta do projekta Nabucco in njegovega učinka na izvoz plina v Evropsko unijo Svet poslanko prosi, naj pogleda odgovore Sveta na vprašanje za ustni odgovor H-0590/07 o tej zadevi.

Glede stališča Sveta do projekta plinovoda Severni tok Svet poslanko prosi, naj pogleda odgovore Sveta na vprašanji za ustni odgovor H-0121/07 in H-575/07 o tej zadevi.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložil Athanasios Pafilis (H-1028/08)

Zadeva: Zavrnitev prošnje za azil beguncem v državah članicah EU

Nedavno so bile objavljene informacije o sistematičnih odvzemih prostosti prosilcev za azil v Grčiji, o slabih razmerah, v katerih so ti prosilci zaprti, ter o ukrepih grških oblasti za prisilni izgon teh prosilcev iz grških teritorialnih voda ali oviranje postopkov pri njihovih prošnjah za azil. Od 25 111 prošenj za azil jih je bilo leta 2007 po prvem razgovoru sprejetih samo 0,04 %, po prijavi pa 2 %. Poleg tega v skladu z Uredbo (ES) št. 343/2003⁽³²⁾ (- Dublin 2 -) zavrnitev prošenj za azil s strani grških oblasti priseljencem odvzame vsakršno možnost, da bi zaprosili za azil v drugi državi članici EU, obenem pa se ti priseljenci ne morejo vrniti v svoje izvirne države zaradi strahu pred vojno ali preganjanjem. Podobne informacije prihajajo na dan tudi v povezavi z drugimi državami članicami EU.

Kakšno je stališče Sveta o teh nedopustnih razmerah, ki so se razvile po nedavnem evropskem sporazumu o priseljevanju, saj razvoj agencije Frontex še bolj omejuje pravice beguncev?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Vprašanje, ki ga je zastavil poslanec, se nanaša predvsem na učinke uporabe Uredbe Sveta št. 343/2003/ES o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države (Uredba Dublin II). Člen 28 te uredbe določa, da Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o uporabi te uredbe ter, kjer je to ustrezno, predloge za potrebne spremembe. Skladno s tem je Komisija decembra 2008 predstavila predlog za prenovo Dublinske uredbe. Namen tega predloga je predvsem okrepiti v Uredbi Dublin II zajete pravice in zagotovila za prosilce za azil.

Poleg tega se pričakuje, da bo Komisija predložila predlog za prenovo direktiv o azilu, ki bo osredotočena na izboljšanje najmanjših standardov, ki so bili sprejeti do zdaj, in usmerjena v nadaljnje vzpostavljanje Skupnega evropskega azilnega sistema. Velik poudarek bi moral biti na začetni stopnji postopka pridobivanja azila, tj. dostopu do postopka kot takega. Prvi predlogi so že bili objavljeni decembra 2008 – predlog za prenovo direktive o standardih za sprejem ter uredb Dublin II in Eurodac. Spomladi 2009 se pričakujeta predloga za spremembo Kvalifikacijske direktive in Direktive o azilnih postopkih. Namen teh predlogov je prav tako okrepiti status prosilcev za azil. Vendar je treba omeniti, da vse države članice EU zavezujejo minimalni standardi glede pogojev za sprejem za prosilce za azil, določeni v Direktivi 2003/9/ES.

Za oba predloga, ki ju bo Svet obravnaval v letu 2009, velja postopek soodločanja.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Konstantinos Droutsas (H-1030/08)

Zadeva: Delavci v Mehiki žrtve neodgovornosti monopolnega koncerna

Pred približno tremi leti je 19. februarja 2006 velika industrijska nesreča, ki jo je povzročila eksplozija plina v rudniku Pasta de Conchos v Mehiki, ki je last podjetja Industrial Minera Mexico, zahtevala življenja 65 rudarjev. Najdeni so bili ostanki samo dveh žrtev, medtem ko so druge žrtve ostale zakopane. Njihovi delodajalci in oblasti ne dovolijo, da bi žrtve izkopali, saj bi to razkrilo, da je podjetje vztrajno kršilo vse varnostne predpise. Že pred nesrečo je veliko delavcev izrazilo strah pred veliko nevarnostjo eksplozije zaradi uhajanja plina. Sorodniki žrtev, ki so se nazadnje naveličali čakanja, so se odločili zbrati potrebna sredstva za izkop trupel, ki ga bodo opravili sami.

⁽³²⁾ UL L 50, 25.2.2003, str. 1.

Kakšno stališče zavzema Svet do samovoljne odločitve nacionalnih oblasti, da sprejmejo očitno prikrivanje neodgovornega ravnanja zadevnega podjetja?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet o tem vprašanju ni razpravljal.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložil Georgios Toussas (H-1031/08)

Zadeva: Množične aretacije članov opozicije v Peruju

Konec novembra je perujska vlada odvzela prostost 14 vodilnim članom komunistične stranke in opozicije, tudi predsedniškemu kandidatu na zadnjih volitvah Ollantu Humalu. Pretveza za aretacije so bili „podatki“, najdeni v računalniku Raula Reyesa, pripadnika sil FARC. Vendar aretiranim ni bil omogočen dostop do „podatkov“, ki domnevno dokazujejo njihovo krivdo. Te aretacije so sprožile odzive prebivalcev in opozicijskih strank, ki vlado obtožujejo kriminalizacije kakršne koli oblike drugačnega mnenja in delavskega gibanja na sploh. Oblasti so nasilno zatrle vsakršno obliko protesta prebivalcev.

Kakšno je stališče Sveta o teh hudih kršitvah demokratičnih svoboščin v Peruju, kriminalizaciji drugačnega političnega mnenja in opozicije ter o dejstvu, da so aretirane člane povezali z domnevnimi terorističnimi organizacijami?

Odgovor

(SL) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu januarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet ni razpravljal o vprašanju, ki ga je načel poslanec.

EU je vedno poudarjala svojo zavezanost do spoštovanja pravne države ter vrednot in načel demokracije in človekovih pravic v državah Latinske Amerike, kakor je navedeno v Deklaraciji iz Lime iz maja 2008. ⁽³³⁾

Svet potrjuje ta načela na svojih srečanjih z oblastmi teh držav na politični ravni.

*
* *

VPRAŠANJA ZA KOMISIJO

Vprašanje št. 38 predložil Claude Moraes (H-0981/08)

Zadeva: Preprečevanje kriminala v EU

Ali bo poleg svojega odgovora na moje prejšnje vprašanje (E-3717/06) Komisija poročala o kakršnem koli napredku, doseženem v povezavi z razvojem celovite evropske politike za preprečevanje kriminala in oblikovanjem sistema primerljive statistike evropskega kriminala?

Ali bo Komisija poleg tega navedla kakršne koli posebne ukrepe, ki jih je sprejela za to, da se v Evropi odpravijo nasilni poulični kriminal in predvsem kazniva dejanja, povzročena z nožem?

Odgovor

(SL) Preprečevanje kriminala je zelo pomembno za učinkovito obravnavanje vzrokov in posledic kriminala. Komisija je zavezana spodbujanju načela preprečevanja pri razvijanju strateških smernic za vsako vrsto kriminala. Po letu 2006 je bil dosežen velik napredek pri izvajanju akcijskega načrta EU o statistiki kriminala

⁽³³⁾ Dok. 9534/08 (Presse 128).

in kazenskega pravosodja. Srednjeročno se za primerjanje podatkov iz držav članic lahko uporabljajo kazalniki, ki jih je pripravila skupina strokovnjakov.

Zaradi načela subsidiarnosti so za preprečevanje in boj proti mestnemu kriminalu odgovorne države članice in/ali regionalni in lokalni organi oblasti. Evropska mreža za preprečevanje kriminala (EUCPN), katere sekretariat zagotavlja Komisija, je uporabna platforma za izmenjavo informacij in najboljše prakse pri obvladovanju nasilja v mestih.

*
* *

Vprašanje št. 39 predložil Stavros Arnautakis (H-0982/08)

Zadeva: Napredek skladov, ustanovljenih v okviru Splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“

Ali Komisija lahko posreduje informacije o napredku novih skladov, ki so bili ustanovljeni v okviru Splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ (Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav, Evropski sklad za begunce, Sklad za zunanje meje in Evropski sklad za vračanje)?

Kako so regionalne in lokalne zainteresirane strani ter NVO vključene v načrtovanje in izvajanje ukrepov v okviru skladov?

Odgovor

(SL) Štirje skladi v okviru Splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“, namreč Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav, Evropski sklad za begunce, Sklad za zunanje meje in Evropski sklad za vračanje, so se pravkar začeli izvrševati. Skupna vrednost skladov za obdobje 2007–2013 znaša 4,02 milijarde EUR.

Do zdaj je Komisija sprejela veliko večino programov držav, ki sodelujejo v skladih. Pri skladu za vračanje, za katerega so bila posojila razpoložljiva šele novembra 2008, se pričakuje, da bo postopek sprejemanja zadnjih programov dokončan v prvem četrtletju 2009. Ob koncu tega postopka bo Komisija dodelila 580 milijonov EUR za začetek izvrševanja teh štirih skladov. Leta 2008 so bile tudi tri države članice deležne posebne podpore v vrednosti 10 milijonov EUR v okviru nujnih ukrepov Evropskega sklada za begunce: te države so Grčija, Italija in Malta.

Trenutno se državam članicam izplačujejo zneski za financiranje ukrepov v prvih letih programa.

Komisija in nacionalne vlade so si morale zelo prizadevati za začetek izvrševanja teh skladov. To kaže na zavezo Evropske unije, da uresniči načelo solidarnosti pri upravljanju migracijskih tokov.

Za Komisijo je zelo pomembno, da so v izvrševanje skladov vključeni regionalni in lokalni organi oblasti ter nevladne organizacije. Pravzaprav je Komisija povabila države članice, da organizirajo partnerstvo z organi in telesi, ki sodelujejo v programih, in z drugimi stranmi, ki bi lahko koristno prispevale k razvoju programov. Ta partnerstva lahko vključujejo vse pristojne javne organe, predvsem regionalne, lokalne in občinske organe, ter mednarodna telesa in nevladne organizacije (NVO), ki predstavljajo civilno družbo. Za ustanovitev partnerstev je odgovorna vsaka država članica, ustanovitev pa je med drugim odvisna od lastnosti vsakega sklada. V tem okviru lahko številne NVO pričakujejo, da bo Evropska unija na primer sofinancirala njihove projekte iz sklada za vključevanje, sklada za vračanje in Evropskega sklada za begunce.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložila Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0986/08)

Zadeva: Evropska strategija za varstvo otrokovih pravic

EU je pripravila strategijo za varstvo pravic otrok na svojem ozemlju. Kaj je bilo do zdaj doseženo z evropskimi prizadevanji? Ali so pravice zarodka – nerojenega otroka –, najsi je zdrav ali ne, priznane na evropski ravni in kako se izvajajo?

Odgovor

(SL) Od sprejetja sporočila „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ leta 2006 je Komisija zavezana, da s konkretnimi ukrepi prispeva k boju proti vsakršnemu kršenju otrokovih pravic.

V sporočilu je predvideno, da se predloži evropska strategija za obdobje 2010–2014. Posvetovanje že poteka.

Evropsko ukrepanje temelji na vključitvi otrokovih pravic v vse politike EU ter v konkretne pobude na področjih, ki so v pristojnosti Unije.

Listina o temeljnih pravicah Evropske unije zagotavlja načelo nedotakljivosti človekovega dostojanstva. Za določitev ustreznosti načela nedotakljivosti človekovega dostojanstva za zarodek in določitev statusa zarodka kot pravnega subjekta so pristojne države članice. Evropska unija ni pristojna za to zadevo.

*
* *

Vprašanje št. 41 predložil Jim Higgins (H-0988/08)

Zadeva: Pomorski analitični in operacijski center za narkotike (MAOC-N)

Ali Komisija lahko navede, ali trenutno zagotavlja sredstva za nedavno ustanovljeni Pomorski analitični in operacijski center za narkotike s sedežem v Lizboni, in ali je Komisija zaskrbljena, da bo pomanjkanje fizičnega nadzora obale zaradi nezadostnega financiranja s strani vlad, kot je irska, kljub povečanim prizadevanjem za izmenjavo informacij med državami članicami spodkopalo prizadevanja obveščevalnih operacij, kot je MAOC-N?

Odgovor

(SL) Pomorski analitični in operacijski center za narkotike (MAOC-N) je vojaška medvladna organizacija, ki razpolaga s silami kazenskega pregona in je bila ustanovljena s pogodbo, ki jo je 30. septembra 2007 v Lizboni podpisalo sedem držav članic EU (UK, F, I, ES, PT, IRL, NL); MAOC z izvajanjem operacij za preprečevanje kršitev na odprtem morju in z usklajevanjem izmenjave (pomorskih in letalskih) obveščevalnih informacij o kaznivih dejanjih, razpoložljivih sredstev in usposobljenega osebja odziva na grožnje, ki jih predstavlja čezatlantsko trgovanje z mamili.

Namen zbiranja, izmenjave in analize informacij je optimizirati uporabo pomorskih in letalskih sil tistih držav članic, ki so podpisnice te pogodbe. Operativno območje centra, kakor so ga določile države pogodbenice same, obsega vzhodni del Atlantskega oceana od Islandije do Rta dobrega upanja, vključno z evropskimi in zahodnoafriškimi obalnimi območji.

Od januarja 2008 ima Komisija status opazovalke tako kot združene medagencijske namenske sile – jug (Joint Inter Agency Task Force – South – JIATF-S) Združenih držav s sedežem v Key Westu (ZDA), pri katerih sodelujejo nekatere države članice EU, ker območje delovanja teh sil (Karibski del) obsega nekatera ozemlja držav članic, predvsem tistih iz poglavja IV Pogodbe ES, in Kanada. Tudi Brazilija je pokazala interes, da bi postala opazovalka.

Komisija sofinancira dejavnosti MAOC-N, namreč s 661 000 EUR prek proračunske postavke ISEC⁽³⁴⁾ Generalnega direktorata JLS⁽³⁵⁾, v okviru programa Preprečevanje kriminala in boj proti njemu za kritje stroškov za osebje in opremo do septembra 2010.

Ker vse države članice EU ne sodelujejo v MAOC-N, je pomembno, da se pobude MAOC-N ne prekrivajo in da niso v nasprotju z morebitnimi pobudami, ki se sprejmejo na ravni EU ali jih sprejme katera koli članica EU, ki ne sodeluje v MAOC-N. Zato ima Europol nalogo, da pozorno spremlja dejavnosti te regionalne pomorske organizacije kazenskega pregona z udeležbo na dosedanjih sejah Izvršilnega odbora MAOC-N ter od januarja 2009 z imenovanjem častnika za zvezo.

Komisija meni, da je Europol ustrezen organ za izmenjavo obveščevalnih informacij na področju sodelovanja organov kazenskega pregona na območju EU, da zagotavlja usklajenost in interoperabilnost ter da preprečuje morebitno podvajanje pooblastil, nalog in stroškov.

Ob upoštevanju tega Komisija (i) podpira usklajenost prizadevanj na področju pomorskega kazenskega pregona z drugimi pomorskimi regionalnimi pobudami in (ii) pozorno spremlja medsebojni vpliv z obširnimi pravnim redom Skupnosti na področju pomorske varnosti in zaščite ter okoljskih področjih in podpira

⁽³⁴⁾ JLS/2007/ISEC/426.

⁽³⁵⁾ Pravosodje, svoboda in varnost.

morebitno sodelovanje z drugimi akterji, predvsem evropskimi organi, kot sta Frontex in EMSA⁽³⁶⁾, ki morajo biti v skladu z različnimi posebnimi določbami.

Leta 2009 bo uveden pilotni projekt, katerega namen je preskusiti rešitve za učinkovitejšo skupno uporabo pomorskih nadzornih informacij s strani pomorskih organov na sredozemskih in atlantskih dostopih, s pripravljalnim ukrepom pa bo ugotovljena učinkovitost v vesolju nameščenih sprejemnikov za sprejemanje identifikacijskih signalov AIS daleč od obale.

*
* *

Vprašanje št. 42 predložil Bernd Posselt (H-1000/08)

Zadeva: Agencija EU za temeljne pravice

Kakšno je mnenje Komisije o delu Agencije Evropske unije za temeljne pravice na Dunaju, za katero veliko strokovnjakov trdi, da bodisi podvaja delo Sveta Evrope bodisi se zapleta v ideološko agitacijo, ki nima nič skupnega s tradicionalnim konceptom človekovih pravic? Kakšno vlogo ima znotraj Agencije skupina FRALEX, ki naj bi nastala iz mreže, katere član je bil sedanji direktor Agencije Morten Kjærum, in ki naj bi zdaj pridobila štiriletno pogodbo o svetovanju s proračunom 10 milijonov EUR?

Odgovor

(SL) Komisija podpira delo, ki ga je do zdaj opravila Agencija Evropske unije za temeljne pravice v okviru mandata, ki ji ga je podelil Svet, in z zanimanjem pričakuje rezultate drugega tekočega dela.

Splošno vprašanje o kakršnem koli podvajanju dela, ki ga opravlja Svet Evrope, je bilo rešeno v uredbi o ustanovitvi Agencije. Mehanizmi za preprečevanje podvajanja so bili oblikovani v sporazumu med Svetom Evrope in Skupnostjo.

Agencija ni odvisna od Komisije in sama določa svoje delovne metode in notranjo organizacijo.

Da bi lahko izpolnila svoj novi, razširjeni mandat, je Agencija julija 2007 objavila javni razpis za pridobitev potrebnega strokovnega znanja na področju prava. Novembra in decembra 2007 je Agencija podpisala okvirne pogodbe s številnimi izvajalci, izbranimi na podlagi strogih meril, vključno s skupino FRALEX. Te pogodbe so bile podpisane pred junijem 2008, torej pred prihodom novega direktorja. Veljajo štiri leta in so po ocenah vredne do 4 milijone EUR. Dodatne informacije so na voljo na spletnem mestu Agencije.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložil Manuel Medina Ortega (H-1003/08)

Zadeva: Predlogi po vrhu Evropa-Afrika o priseljevanju

Kakšne predloge namerava podati Komisija na podlagi rezultatov nedavne druge konference Evropa-Afrika o priseljevanju, ki je novembra 2008 potekala v Parizu, za rešitev težave z mladoletnimi priseljenci brez spremstva, ki nezakonito prebivajo na ozemlju Evropske unije?

Odgovor

(SL) Komisija se zaveda težav, s katerimi se soočajo države članice zaradi prihoda številnih mladoletnikov brez spremstva. V zvezi s tem Komisija poudarja, da se za obravnavanje tega vprašanja iz različnih kotov ob popolnem upoštevanju koristi otroka lahko uporabijo obstoječe politike, čeprav zaenkrat še ni mogoče zagotoviti celovite rešitve tega vprašanja.

V zvezi z notranjimi politikami veljavni instrumenti Skupnosti na področju priseljevanja in azila vključujejo določbe za večjo zaščito pravic mladoletnikov, predvsem mladoletnikov brez spremstva.⁽³⁷⁾ Tudi program

⁽³⁶⁾ Evropska agencija za varnost v pomorskem prometu.

⁽³⁷⁾ Glej SEC(2006) 889 z dne 4. julija 2006, oddelek 1.1 – Asylum, immigration and external borders [Azil, priseljevanje in zunanje meje]. Glej na primer predvsem direktive Sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003, 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 in 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 (azil) ter direktivi 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 (nedovoljena trgovina z ljudmi) in 2008/115/ES z dne 24. decembra 2008 („vračanje“).

„Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov 2007–2013“, predvsem pa sklad za vključevanje, Evropski sklad za begunce in sklad za vračanje, zajemajo ukrepe in politike za mladoletnike brez spremstva.

V povezavi z zunanjo razsežnostjo je bilo to vprašanje nedavno uvrščeno med prednostne naloge programa sodelovanja, sprejetega na konferenci Evropa-Afrika o priseljevanju in razvoju v Parizu, ter dodano sklepom Sveta o globalnem pristopu k vprašanju migracij.

Prek programa „Aeneas“ in njegovega naslednika tematskega programa „Migracija“ Komisija že podpira več projektov na tem področju, ki so namenjeni predvsem pomoči mladoletnikom brez spremstva iz Maroka, ki so prispeli v Španijo, in ki v največji možni meri podpirajo ponovno vključevanje teh mladoletnikov v njihovi državi izvora in preprečujejo odhod več nezakonitih mladoletnih priseljencev. Poleg tega so bile izbrane nove pobude v Maroku, Alžiriji in Senegal, ki se bodo financirale v letu 2009.

Vendar je očitno, da je treba več pozornosti nameniti vprašanju mladoletnikov brez spremstva. To bo ena od prednostnih nalog v naslednjem pozivu za zbiranje predlogov za tematski program na področju migracije in azila (prva polovica leta 2009). Poleg tega se bo to vprašanje pojavljalo v klavzulah o priseljevanju v sporazumih EU s tretjimi državami in na dnevnem redu političnih dialogov s tretjimi državami. Kadar je to primerno, bi razmere mladoletnikov lahko bile predmet posebnih ponudb za sodelovanje v okviru partnerstev za mobilnost.

Glede prihodnjih predlogov na tem področju ne smemo pozabiti, da bo jeseni 2009 Evropski svet sprejel novi petletni program na področju pravice, svobode in varnosti, ki bo nasledil Haški program („Stockholmski program“). Vse nove politike ali ukrepe je treba predlagati in o njih razpravljati v okviru priprave tega novega programa.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Marco Cappato (H-1004/08)

Zadeva: Droge

Generalna skupščina ZN bo v letu 2009 razpravljala o deklaraciji o mednarodnih politikah na področju drog, deset let po začetku izvajanja sklopa pobud s sloganom „Svet brez drog – uspelo nam bo“, ki so obljubljale občuten upad povpraševanja in ponudbe snovi, ki so v skladu z zadevnimi konvencijami ZN postale nezakonite. Večina držav članic je od takrat okrepila ali uvedla bolj praktične politike na področju drog, medtem ko nizozemski župani zahtevajo zakonsko ureditev pridelovanja konoplje.

Kakšno stališče bo Evropska komisija zavzela na pripravljanih mednarodnih konferencah Generalne skupščine v letu 2009? Ali Komisija ne meni, da je treba oceniti stroške in koristi mednarodnih politik na področju drog in, kjer je to ustrezno, pozvati k spremembam mednarodnih pogodb, kakor se zahteva z veliko strani?

Odgovor

(SL) Marca 2009 bo na zasedanju Komisije Združenih narodov za droge (CND) na visoki ravni s sprejetjem nove politične deklaracije dokončan pregled o deklaracijah izrednega zasedanja Generalne skupščine Združenih narodov iz leta 1998 o svetovnem problemu drog, običajno znanega kot izredno zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov (UNGASS) 98.⁽³⁸⁾

Med pripravi na pregled UNGASS 2008 je Komisija dejavno podpirala postopek, med drugim z zagotavljanjem sredstev za strokovne skupine ZN, ki so svetovale UNODC⁽³⁹⁾ glede izvajanja deklaracij iz leta 1998. Poleg tega je Komisija dejavno prispevala k dokumentu o stališču EU glede postopka pregleda UNGASS, ki ga je Svet sprejel oktobra 2008.⁽⁴⁰⁾

Komisija v tem okviru ZN – razen na področju predhodnih snovi za prepovedane droge – nima pristojnosti za zastopanje Evropske unije in njenih držav članic. Slednje se zastopajo same, medtem ko Evropsko unijo

⁽³⁸⁾ Politična deklaracija (S-20/2), Deklaracija o vodilnih načelih zmanjšanja povpraševanja po drogah (S-20-3), Ukrepi za izboljšanje mednarodnega sodelovanja za preprečevanje svetovnega problema drog (S-20/4).

⁽³⁹⁾ Urad za droge in kriminal pri Združenih narodih.

⁽⁴⁰⁾ 13501/1/08 – CORDROGUE 71, 3.10.2008.

koordinira predsedstvo EU, katerega cilj je predstaviti čim več skupnih stališč EU. Zgoraj navedeni dokument o stališču EU glede UNGASS predstavlja tako skupno stališče.

Sklepi držav članic EU v tem dokumentu so, da čeprav je bil na več področjih izvajanja deklaracij iz leta 1998 in z njimi povezanih akcijskih načrtov dosežen napredek, globalni problem drog ni bil omejen ali bistveno zmanjšan, kar je bil glavni cilj politične deklaracije iz leta 1998.

Dokument o stališču potrjuje zavzemanje EU za konvencije ZN o drogah iz let 1961, 1971 in 1988 ter poudarja cilje in ukrepe deklaracij iz leta 1998. Obenem poziva k temeljiti presoji izkušenj, pridobljenih v preteklem desetletju, in vključitvi pridobljenih spoznanj. V dokumentu so predstavljena tudi številna ključna načela za prihodnje deklaracije in akcijske načrte, med drugim:

Okrepitev uravnoteženega pristopa v politiki ZN na področju drog s povečanjem prizadevanj za zmanjšanje povpraševanja po drogah in s priznavanjem, da je zmanjšanje škode učinkovit in pomemben element v politik na področju drog.

Poudarjanje spoštovanja človekovih pravic in sorazmernosti intervencij kazenskega pregona v politiki na področju drog ter intervencij na področju zmanjšanja povpraševanja in ponudbe.

Odločno zagovarjanje trajnostnega alternativnega razvoja, pri čemer to ne sme biti podrejeno predhodnemu uničevanju rastlin, iz katerih se pridobivajo droge.

Večji poudarek na potrebi po ocenjevanju, zbiranju podatkov in spremljanju, da se politike oblikujejo na podlagi dokazov (ne ideologije).

Poleg tega bo Komisija na začetku leta 2009 objavila rezultate obsežne študije, ki vsebuje podrobno analizo delovanja svetovnega trga prepovedanih drog in političnih ukrepov za omejevanje tega trga. Ta študija je primer prispevanja Komisije k izboljšanju znanja, na katerem temeljijo evropske in mednarodne politike na področju drog. Septembra 2008 je Komisija prav tako predstavila nadaljnje predloge za ukrepanje v okviru Akcijskega načrta EU za boj proti drogam (2009–2012) s posebnim poudarkom na skupnem spremljanju, zbiranju podatkov in ocenjevanju na področjih zmanjšanja ponudbe drog in kazenskega pregona, na katerih je bilo opravljenih ali vsaj objavljenih malo analiz.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložil Mikel Irujo Amezaga (H-1007/08)

Zadeva: Boj proti trgovanju z ljudmi

V svoji Resoluciji P6_TA(2006)0005 z dne 17. januarja 2006 o strategijah za preprečevanje trgovanja z ženskami in otroki, ki so žrtve spolnega izkoriščanja (2004/2216(INI)), je Parlament menil, da bi morale biti dejavnosti držav članic v skladu z njihovimi političnimi izjavami in da bi morale države članice bolj učinkovito prevzemati zadevno zakonodajo Skupnosti, zlasti z izboljšanjem operativnega sodelovanja in izmenjavo ustreznih podatkov med državami članicami in med državami članicami in Europolom ter Eurojustom.

Ali Komisija lahko navede, kakšen napredek je bil dosežen pri operativnem sodelovanju v povezavi s trgovanjem z ljudmi in izmenjavi ustreznih podatkov med državami članicami in Europolom in Eurojustom?

Odgovor

(SL) Informacije, ki so jih države članice posredovale na začetku leta 2008, nakazujejo pozitiven razvoj mednarodnega sodelovanja v boju proti trgovanju z ljudmi. Zlasti države članice so bolj kot v preteklosti pripravljene uporabljati vire Europol in Eurojusta, da bi izboljšale kakovost odzivanja institucij na trgovanje.

V povezavi z informacijami in podatki, ki jih države članice posredujejo Europolu, je bila junija 2007 odprta delovna datoteka za analizo Phoenix s poudarkom na trgovanju. 22 držav članic je sporočilo svojo podporo tej delovni datoteki, delovna datoteka za analizo pa trenutno podpira številne različne preiskave trgovanja z namenom spolnega izkoriščanja in izkoriščanja delovne sile ter trgovanja z otroki. Od septembra 2007, ko je delovna datoteka za analizo Phoenix postala aktivna, so države članice posredovale 131 prispevkov z obveščevalnimi informacijami za delovno datoteko.

Poleg teh prispevkov so države članice Europolovemu informacijskemu sistemu (EIS) od začetka delovanja sistema aprila 2006 posredovale 127 prispevkov o primerih trgovanja.

Glede vloge Eurojusta je treba omeniti, da je bilo leta 2008 zabeleženih 78 novih primerov trgovanja z ljudmi. Ta trend nakazuje bistveno povečanje, saj je bilo leta 2004 zabeleženih 13 primerov in leta 2006 33 primerov. Eurojust je leta 2007 pripravil tudi 10 usklajevalnih sestankov, predvsem za primere, povezane s trgovanjem in tihotapljenjem, kar predstavlja več kot 10 % usklajevalnih sestankov Eurojusta.

*
* *

Vprašanje št. 46 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-1010/08)

Zadeva: Pravice otrok priseljencev

Grška vlada je pred kratkim izdelala osnutek zakona o ureditvi zadev na področju državljanstva in politike priseljevanja v povezavi z otroki. Otroci priseljencev, ki so bili rojeni v Grčiji, ki so dopolnili 18 let in katerih starši zakonito prebivajo v državi, lahko pod določenimi pogoji pridobijo status „priseljencev, ki je rezident za daljši čas“, ne pa tudi grškega državljanstva. Osnutek zakona ne upošteva primera otrok, ki niso bili rojeni v Grčiji, vendar v Grčiji odrasčajo in se izobražujejo na grških šolah, ali podobnih primerov otrok, katerih starši ne prebivajo zakonito v državi. Evropska unija je podpisnica Konvencije ZN o otrokovih pravicah, poleg tega je Komisija v sporočilu (COM(2006) 0367) tudi poudarila, da je „[d]rug izziv [...] zagotoviti, da se pravice otrok kot priseljencev, prosilcev za azil in beguncev v celoti spoštujejo v pravu in politikah EU in držav članic“.

Ali Komisija meni, da so zgoraj navedene določbe v skladu s pravom Skupnosti in človekovimi pravicami? Kakšne ukrepe bo sprejela za celovito varovanje pravic otrok priseljencev?

Odgovor

(SL) Za določanje pogojev, pod katerimi lahko državljan tretje države pridobi grško državljanstvo, je pristojna izključno Grčija. Pravo Skupnosti ne zajema tega vprašanja.

V zvezi s skupno politiko priseljevanja je ena od glavnih zahtev za status rezidenta za daljši čas iz Direktive 2003/109/ES petletno zakonito prebivanje. Vprašanje zadeva položaj otrok staršev, ki v državi članici ne prebivajo zakonito. V skladu z Direktivo 2003/109/ES ti otroci niso avtomatično izključeni iz statusa rezidenta za daljši čas. Ta status lahko mladoletnik, ki še ni dopolnil 18 let, načeloma pridobi neodvisno od svojih staršev, če so izpolnjeni vsi pogoji iz Direktive. Poleg tega so pogoji iz Direktive za upravičenost do statusa rezidenta za daljši čas celoviti. Ker rojstvo na ozemlju države članice ni nujen predpogoj, se zdi uvedba takega pogoja s strani Grčije v nasprotju z Direktivo. Komisija bo zato stopila v stik z grškimi oblastmi, da bo pridobila več informacij v zvezi s tema vprašanjema.

Glede otrokovih pravic morajo države članice spoštovati temeljne pravice, kakor izhajajo iz ustavnih tradicij držav članic in iz njihovih mednarodnih obveznosti. Konvencija o otrokovih pravicah, ki so jo leta 1989 sprejeli Združeni narodi in ratificirale vse države članice EU, zavezuje države podpisnice, da pri vsakem otroku v njihovi pristojnosti spoštujejo in zagotavljajo pravice iz Konvencije, med drugim ne glede na položaj otroka in predvsem ne glede na status bivanja staršev otroka.

*
* *

Vprašanje št.47 predložila Sarah Ludford (H-1014/08)

Zadeva: Profiliranje

Ali Komisija načrtuje instrument Skupnosti, ki bi bil posebej osredotočen na problem rudarjenja podatkov in „profiliranja“ na podlagi osebnih podatkov ter bi predvsem vzpostavil zaščitne ukrepe proti škodljivim učinkom, kot so neupravičeni vdori v zasebnost, diskriminacija in stereotipna predstavitev?

Odgovor

(SL) Trenutno Komisija ne načrtuje predložitve zakonodajnega instrumenta, osredotočenega izrecno na vprašanje profiliranja.

Okoliščine, v katerih je dovoljena obdelava osebnih podatkov, so določene v Direktivi 95/46/ES o varstvu osebnih podatkov z dne 24. oktobra 1995.⁽⁴¹⁾

(41) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

Ta direktiva natančno opredeljuje obveznosti obdelovalcev, najsi gre za podjetja ali vlade. Prav tako natančno opredeljuje pravice posameznikov, katerih podatki se obdelujejo, ter določa sankcije in pravna sredstva v primeru poseganja v te pravice in obveznosti.

Predvsem člen 15 Direktive prepoveduje, razen v primeru izjem, zatekanje k avtomatiziranim odločitvam.

Ta določba predvideva, da o posameznikih ne bodo sprejete odločitve, ki imajo za posameznike pravne posledice ali bistveno vplivajo nanje ter temeljijo na eni avtomatski obdelavi podatkov. Pri sprejemanju takih odločitev je vedno potrebno tudi človekovo posredovanje.

Svet Evrope s svoje strani pripravlja osnutek priporočila o profiliranju, ki v veliki meri sloni na členu 15 Direktive. Priporočilo naj bi proti koncu leta 2009 sprejel odbor ministrov. Komisija dejavno sodeluje pri tem delu, za katero bo na nadaljnji stopnji izdelave osnutka potrebna koordinacija na ravni EU.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložil Manolis Mavrommatis (H-1015/08)

Zadeva: Program za preprečevanje kriminala in boj proti njemu

V svojem odgovoru na moje vprašanje za pisni odgovor P-6247/07 glede programa za preprečevanje kriminala in boj proti njemu je Komisija navedla, da je skupni proračun programa v višini 600 milijonov evrov namenjen zagotavljanju finančne podpore dejavnosti iz naslova VI Pogodbe o Evropski uniji, povezanih z vsemi vrstami kriminala.

Koliko te finančne podpore je bilo do zdaj porabljene? Za kakšne vrste ukrepov so bila odobrena finančna sredstva in katere države članice so zaprosile za sredstva?

Odgovor

(SL) Vrste ukrepov:

Ker je Preprečevanje kriminala in boj proti njemu (ISEC) zelo obširen program, je tudi obseg dejavnosti, zajetih v program, zelo širok. Vključuje ukrepe, kot so:

konference in seminarji (npr. konferenca na visoki ravni o vzpostavitvi sodelovanja med nacionalnimi uradi za odvzem premoženjske koristi v Evropski uniji, ki jo je organiziral Europol);

skupni projekti (npr. skupni carinski projekt ATHENA, ki ga vodi francoski generalni carinski in trošarinski urad);

izmenjava uradnikov organa kazenskega pregona (npr. program izmenjave visokih uradnikov organa kazenskega pregona, ki ga organizira CEPOL);⁽⁴²⁾

podpiranje izvajanja Prümske pogodbe (npr. tehnično usposabljanje policije Češke republike za izvajanje načel Prümske pogodbe) in veliko drugih (kakor je opisano v letnih delovnih programih);

podpiranje ukrepov za žrtve kriminalnih dejanj (npr. podporna mreža za žrtve kriminalnih dejanj, ki jo organizira poljsko Ministrstvo za pravosodje);

boj proti trgovanju z ljudmi (npr. trgovanje z ljudmi: projekt sistemov za zbiranje podatkov in usklajeno informacijsko upravljanje, ki ga izvaja portugalski generalni direktorat za notranje zadeve).

Poraba proračuna:

Leta 2007 je bil programu Preprečevanje kriminala in boj proti njemu dodeljen skupni znesek v višini 44,6 milijonov EUR. Skupni znesek leta 2007 dodeljenih sredstev je 37,5 milijonov EUR.

Leta 2008 je skupni proračun programa znašal 51 milijonov EUR. Poraba proračuna do zdaj znaša 36 milijonov EUR.

Podrobna razčlenitev proračuna v prilogi.

⁽⁴²⁾ Evropska policijska akademija.

Države članice, ki so zaprosile za sredstva:

V letih 2007 in 2008 so vloge za nepovratna sredstva vložili organi iz 25 držav članic. 2 državi, ki tega nista storili, sta bili: Luksemburg in Slovenija. Kljub temu so organi iz teh držav članic sodelovali v projektih kot partnerji.

Za leto 2008 so statistike (skupaj za nepovratna sredstva za ukrepe in nepovratna sredstva za ukrepe znotraj okvirnih partnerstev) naslednje:

Število vloženih vlog: 167 (izbranih: približno 95 projektov).

Razdelitev vloženih vlog glede na državo vlagatelja:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1
BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

Priloga: Podrobna razčlenitev proračuna (v milijonih EUR)

2007	2008	Š t e v i l o		Š t e v i l o	
Predvideno proračunu	vDodeljeno	projektov	proračunu	vDodeljeno	projektov
Nepovratna sredstva za ukrepe	18,5	24	78	23,5	16,5 50
Nepovratna sredstva za izvajanje nalog	0,6	0	0	0,6	0 0
Nepovratna sredstva za ukrepe znotraj o k v i r n i h partnerstev	17	8,4	45	12	15,2 46
Nepovratna sredstva za organe v monopolnih položajih	3,5	2,3	2	1,6	1,4 2
J a v n o naročanje	5	2,8	37	13	2,9 21
Skupaj	44,6	37,5	50,7	36	

*
* *

Vprašanje št. 49 predložil Justas Vincas Paleckis (H-1022/08)

Zadeva: Druga generacija schengenskega informacijskega sistema

21. decembra 2007 so se Češka republika, Estonija, Madžarska, Latvija, Litva, Malta, Poljska, Slovaška in Slovenija pridružile schengenskemu območju. Vendar se zaradi tehničnih težav in zamujenih rokov te države niso pridružile drugi generaciji schengenskega informacijskega sistema (SIS II), kakor je bilo prvotno načrtovano, temveč prvi generaciji schengenskega informacijskega sistema (SIS 1+). 6. decembra 2001 je

bila Komisija pooblaščenca za razvoj novega sistema, ki naj bi začel delovati marca 2007. Po številnih odlogih je bil objavljen nov časovni razpored, po katerem naj bi SIS II začel delovati do 17. decembra 2008.

Rad bi vedel, na kakšni stopnji je trenutno SIS II in ali njegova uporaba, predvsem v novih državah članicah, ne bo oslabil kontrolne meja schengenskih držav.

Odgovor

(SL) Druga generacija schengenskega informacijskega sistema (SIS II) naj bi pravočasno nadomestila sedanji sistem SIS I+, ki temelji na platformi, zasnovani v devetdesetih letih prejšnjega stoletja. SIS II bo uporabljal najnovejšo tehnologijo, nudil novo funkcionalnost in možnost vključevanja biometričnih podatkov. Zakonodajni instrumenti, povezani s SIS II, poleg tehničnih prednosti vključujejo določbe o okrepitvi varstva podatkov in preglednosti za Parlament.

Med novembrom in decembrom 2008 je glavni izvajalec Komisije za razvoj SIS II opravil vrsto preskusov, da bi preskusil interaktivno delovanje osrednjega sistema s poljubnim številom nacionalnih sistemov.

Končno poročilo o preskusu in analiza izvajalca Komisije za „kontrolno kakovosti“ v bistvu potrjujeta, da glavni izvajalec ni mogel pokazati pravilnega delovanja številnih funkcij, ki jih mora opravljati SIS II. Zato slednji ne more izpolniti vseh svojih pogodbenih obveznosti.

Ta zaostanek bo vplival tudi na časovni razpored projekta. Preučiti bo treba uresničljivost cilja, da naj bi SIS II začel delovati septembra 2009.

Vendar težave, s katerimi se sooča SIS II, ne otežujejo delovanja meja držav članic, saj SIS I+ trenutno še vedno opravlja svojo nalogo in zagotavlja visoko stopnjo varnosti na zunanjih mejah schengenskega območja.

Prednostna naloga Komisije v naslednjih mesecih bo narediti vse potrebno, da se odpravijo sedanje težave in vzpostavi delujoč sistem, ki je v skladu s pravnim okvirom in v celoti izpolnjuje zahteve uporabnikov.

*
* *

Vprašanje št. 50 predložil Athanasios Pafilis (H-1029/08)

Zadeva: Nasilje državnih in policijskih organov in umor petnajstletnega dijaka v Grčiji

Pred nekaj dnevi je policist v Atenah hladnokrvno ubil petnajstletnega dijaka Alexandrosa Grigoropoulosa, kar je sprožilo val protestov in množične demonstracije v Grčiji, saj je to le eden izmed podobnih primerov, ki so v desetletjih nasilja policijskih in državnih organov v Grčiji in drugih državah članicah EU, na primer Združenem kraljestvu, zahtevali življenja. Taki primeri so normalna in predvidljiva posledica vzdušja terorja in zatiranja, ki ga podpirajo nezaslišano avtoritarni zakoni, ki jih sprejemajo EU in države članice, s čimer so ustvarile velikansko pošast doslej neprimerljivih razsežnosti za zatiranje in zadušitev temeljnih človekovih pravic in demokratičnih svoboščin, ki ljudi in organizirana ljudska protestna gibanja obravnava kot „notranjega sovražnika“.

Ali Komisija meni, da ta pravni okvir podpira in goji nasilje državnih organov in samovoljno ravnanje policije? Ali priznava, da instrumenti državnega zatiranja ne smejo posegati v človekove pravice in demokratične svoboščine, in ali bo sprejela ukrepe za odpravo zakonskih določb, ki kratijo te pravice in svoboščine?

Odgovor

(SL) Komisijo žalosti novica o tragični smrti Alexandrosa Grigoropoulosa ter okoliščinah, v katerih se je to zgodilo.

Po razpoložljivih informacijah se je v Grčiji začel sodni postopek. O dejstvih, ki so pripeljala do tragične smrti tega dijaka, bodo po dokončani preiskavi s pravnega vidika presojala grška sodišča.

Komisija poudarja svojo zavezo do spoštovanja svobode izražanja in svobode zbiranja, ki vključuje pravico do demonstracij. Obenem lahko samo odločno obsodi nasilne izgrede na demonstracijah v Grčiji.

Unija temelji na načelih svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države, na načelih, ki so skupna vsem državam članicam.

Evropska unija pri vseh svojih ukrepi spoštuje in spodbuja temeljne pravice, kakršne zagotavljata Listina o temeljnih pravicah Evropske unije in Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Tako Komisija odločno zavrača obtožbe poslanca, da so izgreli v Grčiji posledica politik ali zakonodaje Unije.

*
* *

Vprašanje št. 54 predložil Brian Crowley (H-0974/08)

Zadeva: Regulatorna struktura EU

Ali Komisija meni, da lahko EU v naslednjih mesecih vzpostavi novo regulatorno strukturo za ureditev prihodnjega delovanja globalnih finančnih trgov, predvsem z izvoljenim predsednikom Barackom Obamo ter vladama Indije in Kitajske?

Odgovor

(SL) Finančna kriza je pokazala, kako močno so danes med seboj povezani globalni finančni trgi. Proces G 20 zaznamuje novo fazo v mednarodnem gospodarskem in finančnem sodelovanju, v katerem napredna gospodarstva tesneje sodelujejo z razvijajočimi se državami. To je ključnega pomena, če želimo zagotoviti stabilnejši globalni gospodarski in finančni sistem.

Na vrhunskem srečanju v Washingtonu 15. novembra 2008 so voditelji skupine držav G 20 odobrili akcijski načrt za reformo globalnih finančnih trgov v skladu s petimi skupnimi načeli: (i) okrepitev preglednosti in odgovornosti finančnih trgov in prilagoditev pobud, da se prepreči pretirano prevzemanje tveganj; (ii) okrepitev pravnih ureditev, nadzora varnega in skrbnega poslovanja ter obvladovanja tveganja in glede na zadevne okoliščine zagotavljanje bodisi urejenosti bodisi nadzora vseh finančnih trgov, proizvodov in udeležencev; (iii) spodbujanje neoporečnosti finančnih trgov z okrepitvijo varstva vlagateljev in potrošnikov, izogibanjem navzkrižju interesov, preprečevanjem nezakonite tržne manipulacije, goljufivih dejavnosti in zlorabe ter zaščito proti nedovoljenim finančnim tveganjem, ki izhajajo iz nesodelovanja sodnih oblasti; (iv) okrepitev globalnega sodelovanja na področju ureditve in preprečevanja, obvladovanja in reševanja kriznih razmer in (v) preoblikovanje mednarodnih finančnih institucij (tj. ustanov Bretton Woods), da se poveča njihova legitimnost in učinkovitost. Akcijski načrt obsega sklop najbolj prednostnih ukrepov, ki morajo biti izvedeni pred 31. marcem 2009, ter številne srednjeročne ukrepe. Evropa v celoti izpolnjuje svojo vlogo pri prenosu teh načel v praktično in usklajeno delovanje pred naslednjim vrhunskim srečanjem skupine držav G 20 2. aprila 2009 v Londonu.

Skupina držav G 20 priznava, da so za ureditev v prvi vrsti pristojni regionalni in nacionalni zakonodajalci, in se strinja, da so poglobljeno mednarodno sodelovanje, okrepitev mednarodnih standardov in dosledno izvajanje nujni za zaščito proti neugodnemu čezmejnemu, regionalnemu in globalnemu razvoju dogodkov, ki vplivajo na mednarodno finančno stabilnost. Komisija odločno pozdravlja in dejavno prispeva k mednarodnim prizadevanjem za reformo svetovnih finančnih sistemov. Najpomembnejše države, kot so Združene države, Brazilija, Indija in Kitajska, so del teh prizadevanj in Komisija je prepričana, da bo ta proces dejansko okrepil finančne trge in regulatorne ureditve, s čimer se bo zmanjšala možnost za nastanek podobnih kriznih razmer v prihodnosti. Ker Komisija zastopa EU na nekaterih ključnih političnih področjih ter pripravlja in izvaja bistvene dele zakonodaje na področju finančnih storitev, bo še naprej dejaven in zavzet partner v teh mednarodnih razpravah.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložil Eoin Ryan (H-0976/08)

Zadeva: Predlogi za spodbujanje rasti in podjetništva v sektorju MSP

V preteklih nekaj mesecih je Komisija s predstavitvijo predlogov o plačilnih bilancah držav članic, sistemih zajamčenih vlog, Direktivi o kapitalskih zahtevah (COM(2008)0602) in bonitetnih agencijah ukrepala, da bi ponovno vzpostavila stabilnost gospodarstev in trga ter odpravila nejasnosti v finančnem sistemu. Kakšni so predlogi Komisije za nadaljnjo pomoč pri oživljanju gospodarstva, ki bodo spodbujali rast, podjetništvo in konkurenčnost v realnem gospodarstvu, predvsem v sektorju MSP?

Odgovor

(SL) 26. novembra 2008 je Komisija predlagala evropski načrt za oživitev gospodarstva,⁽⁴³⁾ da bi zagotovila ustrezen vseevropski odziv politike na sedanje poslabšanje v gospodarstvu. Načrt predstavlja okvir za ukrepe, ki se sprejemajo tako na ravni EU kot na ravni držav članic. Evropski svet, ki je potekal 11. in 12. decembra 2008 v Bruslju, se je dogovoril o tem načrtu za oživitev gospodarstva in njegovem glavnem predlogu za takojšnji proračunski spodbujevalni sveženj v višini 200 milijard EUR (1,5 % BDP EU) skupaj s številnimi drugimi prednostnimi ukrepi, ki izhajajo iz strukturnih reform lizbonske strategije, namenjenih okrepitvi dolgoročne rasti in sposobnosti prilagajanja gospodarstva EU.

Načrt za oživitev gospodarstva obsega ukrepe na ravni Skupnosti in držav članic, katerih cilj sta ponovna rast in povečanje konkurenčnosti realnega gospodarstva, predvsem malih in srednje velikih podjetij (MSP). Države članice so bile naprošene, da predložijo nacionalne proračunske spodbujevalne ukrepe. Poleg tega so bile na ravni Skupnosti in držav članic predlagane številne pobude, vključno z:

Obsežna evropska pobuda za podporo zaposlenosti.

Izboljšanje dostopa do financiranja za podjetja, predvsem s paketom Evropske investicijske banke v višini 30 milijard EUR za posojila MSP.

Predlogi za povečanje in pospešitev naložb v evropsko infrastrukturo in spodbujanje hitrih internetnih povezav.

Predlogi za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb in povečanje sprejemanja zelenih proizvodov.

Ključni element načrta za oživitev gospodarstva je dosledno izvajanje akcijskega načrta za Zakon o malih podjetjih.⁽⁴⁴⁾ Skupnost in države članice so predvsem zato, da občutno zmanjšajo administrativne ovire za podjetja, spodbudijo njihov denarni tok in prispevajo k temu, da se bo več ljudi usmerilo v podjetništvo, pozvane, da:

Zagotovijo, da bo mogoče kjer koli v EU ustanoviti podjetje v treh dneh brez kakršnih koli stroškov in da bo formalnosti za zaposlitev prvega zaposlenega mogoče izpolniti na enotni dostopni točki.

Odpravijo zahtevo, da morajo mikro podjetja pripravljati letne računovodske izkaze, ter omejijo zahtevani minimalni začetni kapital evropske zasebne družbe na en euro.

Pospešijo sprejetje predloga statuta evropske zasebne družbe, tako da bo od začetka leta 2009 omogočeno lažje čezmejno poslovanje MSP in njihovo delovanje v okviru enotnega sklopa predpisov o gospodarskih družbah po celotni EU.

Zagotovijo, da bodo javni organi plačevali račune za dobave in storitve v roku enega meseca in tako zmanjšali likvidnostne omejitve ter sprejemali elektronsko izdajanje računov kot enakovredno izdajanju računov na papirju; treba je poravnati tudi morebitna zapadla plačila javnih organov.

Znižajo ceno patentnih prijav in vzdrževanja za do 75 % ter prepolovijo stroške blagovne znamke EU.

V načrtu za oživitev gospodarstva je poudarjena tudi potreba po povečanju naložb v raziskave in razvoj, inovacije in izobraževanje. Dejansko je zelo pomembno, da se industrija in predvsem MSP spodbudijo k ohranjanju in celo povečanju svojih dejavnosti na področju raziskav in razvoja ter inovacij. Poraba na področju raziskav in razvoja bi morala veljati za naložbo in ne za strošek, ki ga je treba zmanjšati. Sedanje naložbe v raziskave in razvoj predstavljajo temelje za močan konkurenčni položaj evropske industrije v bližnji in srednje oddaljeni prihodnosti. Komisija še naprej podpira dejavnosti na področju raziskav in razvoja za MSP z različnimi ukrepi v okviru 7. okvirnega programa za raziskave in razvoj. Na primer v okviru namenske sheme „Raziskave v korist MSP“ bo v letu 2009 dodeljenih dodatnih 25 milijonov EUR za financiranje več projektov, Komisija pa prav tako zagotavlja pomoč državam članicam za izboljšanje koordinacije njihovih programov pomoči za raziskave in razvoj v sektorju MSP.

Poleg tega je Komisija v načrtu za oživitev gospodarstva predložila številne pobude za povečanje konkurenčnosti svoje industrije, zlasti avtomobilске in gradbene industrije. Komisija bo uvedla tri obsežna

(43) COM(2008) 800 z dne 26. novembra 2008.

(44) Sprejet s strani Sveta za konkurenčnost 1. decembra 2008. Več o „Zakonu o malih podjetjih“ za Evropo na: http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm.

javno-zasebna partnerstva, ki bodo podprla inovacije ter pripravila javni in zasebni sektor na soočenje z velikimi izzivi pri prehodu v zeleno gospodarstvo.

V avtomobilskem sektorju bo evropska pobuda za zelene avtomobile spodbujala raziskave o energetske učinkovitih prevoznih tehnologijah in sprejemanje teh tehnologij na trgu.

V gradbeništvu bo evropska pobuda za energetske učinkovite stavbe spodbujala zelene tehnologije in razvoj energetske učinkovitih sistemov in materialov v novih in obnovljenih stavbah, ki naj bi močno znižali porabo energije in emisije CO₂ teh stavb.

Pobuda za tovarne prihodnosti bo podpirala proizvajalce v EU po sektorjih, zlasti MSP, pri prilagajanju na globalne konkurenčne pritiske in okrepitvi tehnoloških temeljev predelovalne industrije EU z razvojem in vključevanjem tehnologij prihodnosti, kot so inženirske tehnologije za prilagodljive stroje in industrijske procese, IKT in napredni materiali.

Prednostne naloge na ravni Skupnosti za načrt za oživitev gospodarstva so bile natančneje opredeljene v Poročilu o izvajanju lizbonskega programa Skupnosti,⁽⁴⁵⁾ objavljenem 16. decembra 2008, o teh nalogah pa se bo razpravljalo na spomladanskem Evropskem svetu 2009.

*
* *

Vprašanje št. 56 predložila Avril Doyle (H-0994/08)

Zadeva: Čezmejno zdravstveno varstvo in notranji trg

Ali Komisija po nedavni objavi predloga Komisije (COM(2008)0414) o pravicah pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva, ki je sledila nedavnim sodbam Sodišča Evropskih skupnosti, ki potrjujejo pravice pacientov do dostopa do bolnišnične oskrbe v drugi državi članici, pričakuje kakršne koli težave ali navzkrižje interesov pri izvajanju tega poročila v povezavi s pristojnostjo držav članic na področju zagotavljanja zdravstvenih storitev?

Odgovor

(SL) Predlog Komisije za Direktivo o pravicah pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva⁽⁴⁶⁾ na noben način ne vpliva na pristojnosti držav članic za organizacijo in izvajanje zdravstvenih storitev in zdravniške oskrbe. Države članice so v celoti odgovorne za določanje, kateri pacienti so upravičeni do zdravstvenega varstva v matični državi in kako se zdravstveno varstvo zagotavlja.

Zato Komisija pri izvajanju predlagane Direktive ne pričakuje nobenega navzkrižja interesov, povezanega s pristojnostjo držav članic za zagotavljanje zdravstvenih storitev. Ocena učinka Komisije kaže, da bo celotni učinek predloga na nacionalne sisteme zdravstvenega varstva omejen.

Namen predloga Komisije za Direktivo o pravicah pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva je zgolj izboljšati razmere za paciente v posebnih okoliščinah, za katere je čezmejno zdravstveno varstvo najboljše rešitev, in zagotoviti dodatno možnost pacientom, ki niso upravičeni do odobritve, da odidejo na načrtovano zdravljenje v tujino v skladu s pogoji iz Uredbe 1408/71.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0998/08)

Zadeva: Naložbe v prometno infrastrukturo

Gospodarska in finančna kriza vpliva na veliko držav članic in z vsakim tednom je več poročil o novih odpušcanjih, ki vplivajo na tisoče zaposlenih v različnih državah članicah. Naložbe v prometno infrastrukturo so eno od sredstev, s katerimi lahko Evropa rešuje gospodarsko krizo. Za izgradnjo infrastrukture za (železniški, cestni, zračni, pomorski) promet so potrebne velike naložbe, roki za izvedbo projektov pa so srednji ali dolgi. Za dovolj naložb v prometno infrastrukturo se bodo morale države članice dogovoriti o

⁽⁴⁵⁾ COM(2008) 881 z dne 16. decembra 2008

<http://www.ec.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881EN.pdf>.

⁽⁴⁶⁾ COM(2008) 414 konč.

ustreznem povečanju proračuna TEN-T ali pa dopustiti, da bodo njihovi proračunski primanjkljaji nekaj časa naraščali. Kakšne ukrepe načrtuje Komisija, da se državam članicam v sedanji gospodarski in finančni krizi omogoči bistveno povečanje naložb v prometno infrastrukturo?

Odgovor

(SL) Komisija pozdravlja poudarek poslanke, da imajo naložbe v prometno infrastrukturo vlogo sredstev za reševanje gospodarske krize. Dejansko take naložbe ne samo stabilizirajo makroekonomsko povpraševanje in tako neposredno kot posredno ustvarjajo delovna mesta, temveč obenem tlakujejo pot do trajnostne gospodarske rasti in povečane produktivnosti v prihodnosti. Za celotno Evropo je bistveno, da izziv, ki ga predstavlja sedanja kriza, spremenimo v priložnost.

Evropski načrt za oživitev gospodarstva, ki ga je nedavno podprl Svet, je neposredni odziv Komisije, ki poziva k pametnim naložbam, med drugim v infrastrukturo. Za povečanje naložb v prometno infrastrukturo načrt predvideva predvsem štiri posebne ukrepe:

1. povečanje kapitalske osnove Evropske investicijske banke in omogočanje banki, da v naslednjih dveh letih poveča financiranje za približno 15 milijard EUR;
2. uvedbo delniškega sklada za financiranje projektov na področju infrastrukture, energetike in podnebnih sprememb;
3. omogočanje širše vključenosti zasebnega sektorja v infrastrukturne naložbe z natančno pojasnitvijo pravnega okvira in odpravo administrativnih ovir za partnerstva med javnim in zasebnim sektorjem;
4. v letu 2009 objavo dodatnega razpisa za zbiranje predlogov v vrednosti 500 milijonov EUR za projekte vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T), pri katerih bi se gradnja z nepovratnimi sredstvi Skupnosti lahko začela pred koncem leta 2009.

Že samo zadnji ukrep naj bi po pričakovanjih pospešil predajo vseevropske infrastrukture in aktiviral nacionalne naložbe v višini več kot 3 milijard EUR. Vendar je očitno, da razpis v vrednosti 500 milijonov EUR ne bo zadovoljil obstoječega povpraševanja. Dela pri več projektih ne morejo napredovati zaradi omejenih sredstev, kar je še posebej resno v sedanjih gospodarskih razmerah. Veliko več konkretnih projektov TEN-T bi bilo mogoče takoj pospešiti, kar bi tudi koristno prispevalo k programom za oživitev gospodarstva posameznih držav članic, če bi bila na voljo dodatna proračunska sredstva.

*
* *

Vprašanje št. 58 predložil Saïd El Khadraoui (H-1001/08)

Zadeva: Prepoved kajenja v kavarnah in restavracijah

V skladu z evropsko zakonodajo so skoraj vse države članice Evropske unije sprejele prepoved kajenja v javnih in delovnih prostorih. Takšna prepoved že obstaja ali je načrtovana za bližnjo prihodnost na Švedskem, Irskem, Malti, Nizozemskem, Škotskem, v Angliji in Walesu, Belgiji, Španiji in Franciji.

Od julija 2008 je kajenje v kavarnah in restavracijah prepovedano tudi pri naših sosedih na Nizozemskem. Komisija je pred kratkim uvedla nejasne načrte za razširitev te prepovedi na celotno Evropo v prihodnosti.

Kakšen je predlog Komisije glede začetka veljavnosti te prepovedi in ali ima Komisija časovni razpored izvajanja?

Raziskave na Irskem so pokazale, da je število gostov v kavarnah le v zelo majhni meri upadlo zaradi prepovedi kajenja.

Ali so Komisiji na voljo kakršna koli poročila o pozitivnih ali negativnih vplivih prepovedi kajenja na število gostov v kavarnah?

Odgovor

(SL) Skupnost in 26 držav članic so kot pogodbenice Okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor nad tobakom zavezane, da skrbijo za zaščito pred izpostavljenostjo tobačnemu dimu v vseh zaprtih delovnih in javnih prostorih.

Med letoma 2006 in 2007 so službe Komisije sodelovale pri oblikovanju obsežnih smernic o načinu izvajanja te obveznosti. Julija 2007 so smernice sprejele vse pogodbenice. Smernice predstavljajo „zlato pravilo“, upoštevanje katerega naj bi si vsaka pogodbenica prizadevala doseči v petih letih od začetka veljavnosti Konvencije za zadevno pogodbenico – to je do leta 2010 za ES in večino držav članic.

Da bi podprla države članice pri sprejemanju celovitih protikadilskih zakonov, namerava Komisija v letu 2009 podati predlog za priporočilo Sveta o okolju brez kajenja.

Poleg tega se je Komisija odločila, da bo sprožila posvetovanja s socialnimi partnerji na ravni Skupnosti o potrebi po dodatnih ukrepih za varstvo delavcev pred tveganji za njihovo zdravje zaradi izpostavljenosti tobačnemu dimu v okolju na delovnem mestu.

Dokazi iz literature o učinku protikadilskih politik na prihodke in zaposlovanje v gostinstvu niso enoznačni. Na splošno se zdi, da je učinek v veliki meri nevtralen.

Omeniti je treba, da se je po mednarodnem pregledu študij o ekonomskih učinkih protikadilskih politik na gostinstvo izkazalo, da 47 od 49 najbolje pripravljenih študij ne poroča o negativnem učinku na objektivna merila, kot je obdavčljiva prodaja.

Pomembno je, da obstajajo zanesljiva poročila, da se je zdravje delavcev v barih in restavracijah znatno izboljšalo v nekaj mesecih od začetka izvajanja protikadilskih predpisov. Izkazalo se je, da so se težave gostinskega osebja pri dihanju zaradi protikadilskih politik zmanjšale za do 50 %.

Komisija bo podrobno obravnavala to zadevo v oceni učinka, ki bo priložena predlogu Komisije o okolju brez kajenja.

*
* *

Vprašanje št. 59 predložil Marco Pannella (H-1005/08)

Zadeva: ACTA

Evropska unija se z Japonsko, Združenimi državami Amerike in drugimi državami pogaja o pogodbi proti ponarejanju (ACTA). Ta pogajanja potekajo tajno, Evropski parlament, nacionalni parlamenti ali javnost pa o njih niso obveščeni. V različici pogodbe, ki je prišla v javnost, so predvideni sklop kazenskih in civilnih ukrepov v primeru kršitve avtorskih pravic ter zelo široka pooblastila osebja obmejnih in letaliških varnostnih organov. Predvsem se zdi, da bo dovoljeno potnikom pregledovati računalnike in digitalne predvajalnike glasbe ter jim odvzeti njihovo opremo in jim celo odvzeti prostost.

Ali Komisija lahko potrdi zgoraj navedeno in posreduje nadaljnje informacije o ACTA? Kakšna zagotovila so predvidena za potnike v povezavi s pregledi, ki zelo posegajo v zasebnost, ter varstvom pravice do domneve nedolžnosti in pravice do sodnega varstva? Kakšno navzkrižno preverjanje je bilo opravljeno med evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, Delovno skupino iz člena 29 in Agencijo EU za temeljne pravice? Ali Komisija ne meni, da ta pogodba lahko krši EKČP in Listino o temeljnih pravicah?

Odgovor

(SL) Cilj pogajanj o trgovinskem sporazumu proti ponarejanju (ACTA) je določiti izboljšane mednarodne standarde za ukrepanje proti obsežnim kršitvam pravic intelektualne lastnine.

Ponarejanje zdaj poteka v industrijskem merilu. Postal je izjemno donosna dejavnost, ki ustvarja dobiček, primerljiv s trgovanjem z drogami in orožjem, vendar s precej manjšim tveganjem. Ta vrsta dejavnosti, razumljivo, povzroča velikansko škodo gospodarstvu EU, katerega glavna primerjalna prednost so kakovost in inovacije. Ta trend je zaskrbljujoč predvsem z vidika varstva potrošnikov, saj je veliko ponarejenih proizvodov nedvomno nevarnih (ponarejena zdravila, rezervni deli, igrače, živila itd.).

EU zato sodeluje s partnerji, ki delijo njeno zaskrbljenost, kot so Združene države (ZDA) in Japonska, pa tudi Mehika, Koreja, Maroko in druge države, pri pogajanjih o trgovinskem sporazumu proti ponarejanju (ACTA).

ACTA obravnava predvsem odpravljanje dejavnosti, ki jo opravljajo kriminalne združbe in škoduje gospodarstvu ali potrošnikom. Namen ACTA ni omejevati državljanskih svoboščin ali negativno vplivati na potrošnike. Nedvomno bi zato na sedanjih pogajanjih o ACTA bila izoblikovana nova pooblastila, ki bi

osebju obmejnih in letaliških varnostnih organov dovoljevala, da potnikom pregledujejo računalnike ali digitalne predvajalnike glasbe.

Veljavna ureditev EU ima klavzulo de minimis, ki blago v osebni prtljagi potnikov izključuje s področja zakonodaje, če to blago ni del trgovinskega prometa. Namen ACTA ni negativno vplivati na potrošnike, temveč zagotoviti jasno podlago za ukrepanje carinskih organov proti komercialnemu uvozu ponarejenega blaga in zaščititi potrošnike pred potencialno nevarnimi proizvodi.

ACTA ne bo strožja od veljavnega pravnega reda Skupnosti o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine,⁽⁴⁷⁾ ki ne omejuje temeljnih pravic in svoboščin ter državljskih svoboščin, kakor so opredeljene v Listini o temeljnih pravicah. Poleg tega ta pravni red glede uveljavljanja pravic intelektualne lastnine ne posega v nacionalne predpise ali predpise Skupnosti na drugih področjih, predvsem ne na področju varstva osebnih podatkov (npr. Direktiva o varstvu podatkov⁽⁴⁸⁾ in Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah).⁽⁴⁹⁾

Kakor pri vseh trgovinskih pogajanjih morajo tudi pogajalci pri ACTA spoštovati določeno stopnjo zaupnosti. To ne pomeni, da so ta pogajanja tajna ali da je institucijam EU preprečeno izvajati njihove institucionalne pristojnosti. Cilji EU v pogajanjih so zelo jasni in tako Svet kot Parlament sta redno obveščena o trenutnem stanju pogajanj in vključena v posvetovanja o tem. Razprave so potekale tudi z zainteresiranimi stranmi civilne družbe.

Svet in države članice so se dejavno vključili v postopek zaradi morebitne vključitve zadev kazenske politike, ki še niso usklajene na ravni EU. Zato se bo o tej zadevi (in morebitnih drugih neusklajenih zadevah, kot je pravosodno in policijsko sodelovanje) pogajalo predsedstvo.

Komisija je in bo še naprej o tej zadevi redno razpravljala tudi z Evropskim parlamentom in predvsem v Odboru INTA.⁽⁵⁰⁾ Seveda je Komisija pripravljena nadaljnje informacije o teh pogajanjih na zahtevo predstaviti tudi drugim odborom.

*
* *

Vprašanje št. 60 predložil Göran Färm (H-1013/08)

Zadeva: Poenostavljena pravila za vloge za pridobitev sredstev EU za raziskovanje

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko Evropskega parlamenta se je nedavno sestal z razredom za fizikalne vede Švedske akademije znanosti, tj. skupino raziskovalcev, ki podeljujejo Nobelovo nagrado za fiziko. Na tem srečanju je bilo ostro kritizirano upravljanje sredstev EU za raziskovanje. Veliko evropskih raziskovalcev meni, da za vloge za pridobitev sredstev za raziskovanje, na primer v večjem delu 7. okvirnega programa, veljajo tako zapletena pravila, da evropski raziskovalci raje zaprosijo za zasebna ali nacionalna sredstva ali sredstva ZDA.

Kako namerava Komisija poenostaviti te postopke za vloge?

Odgovor

(SL) Okvirni program EU za raziskave in tehnološki razvoj je glavno orodje za raziskovalno politiko in financiranje raziskovanja, katerega namenski proračun se je sčasoma povečal. Zaradi evropske naravnosti programa, katerega večino projektov izvedejo večnacionalni in večsektorski konzorciji, ter pravnega in finančnega okvira, ki ureja vse izdatke EU, je program sam po sebi nekoliko bolj zapleten od nacionalnih shem za financiranje raziskovanja. Komisija mora zagotoviti tudi dobro finančno poslovanje javnih sredstev ter izpolnjevati obveznosti in zahteve glede poročanja iz pravne podlage programa.

⁽⁴⁷⁾ Direktiva 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine, UL L 157, 30.4.2004.

⁽⁴⁸⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 281, 23.11.1995.

⁽⁴⁹⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij, UL L 201, 31.7.2002.

⁽⁵⁰⁾ Odbor za mednarodno trgovino.

V tem smislu si Komisija prizadeva za nenehno izboljševanje in racionalizacijo postopkov, pravil, dokumentacije in sistemov informacijske tehnologije (IT), da bi omejila upravno breme udeležencev. Po uspešni začetni fazi Sedmega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj (2007–2013) (7. okvirni program) Komisija že lahko opredeli številne izboljšave pri poenostavitvi v primerjavi s prejšnjimi programi:

Namestitev sistema za enotno registracijo udeleženi pravnih subjektov, ne da bi bilo potrebno večkratno preverjanje obstoja in pravnega statusa udeležencev. Pravne dokumente je zdaj treba predložiti samo enkrat, vse informacije pa se shranjujejo v osrednji bazi podatkov, ki je dostopna vsem generalnim direktoratom, ki izvajajo 7. okvirni program.

Z uvedbo praga v višini 375 000 EUR se je število potrebnih potrdil o računovodskih izkazih pri 7. okvirnem programu zmanjšalo na desetino potrdil, potrebnih pri 6. okvirnem programu.

Zaradi uvedbe jamstvenega sklada v 7. okvirnem programu je potrebnih veliko manj naknadnih preverjanj finančne sposobnosti in zaščitnih ukrepov. Naknadna preverjanja so zdaj potrebna samo za koordinatorje in udeležence, ki zaprosijo za prispevek ES, ki presega 500 000 EUR. To je posebej koristno za udeležbo malih in srednje velikih podjetij (MSP) in novoustanovljenih podjetij.

Sklepanje sporazumov o dodelitvi sredstev in spremembe: do konca leta 2007 je bil uveden nov internetni elektronski sistem za sklepanje, ki ga uporabljajo vsi generalni direktorati. Sistem omogoča spletno sodelovanje udeležencev in projektnih uradnikov Komisije. Smernice za spremembe so racionalizirane. Veliko sprememb je zdaj mogoče opraviti s preprostimi informativnimi dopisi, tj. zanje ni potreben uradni postopek spreminjanja. Spletni elektronski sistem se bo uporabljal tudi za upravljanje vseh sprememb.

Odprava ovir pri poročanju o projektu in potrjevanju računskih izkazov: zgradba rednih in končnih tehničnih poročil je bila precej racionalizirana, Komisija pa se osredotoča na razširjeno poročanje in roke plačila (podaljšanje povprečnega roka z 12 na 18 mesecev), kar bo znatno zmanjšalo celotno število poročil in plačilnih transakcij.

Vse te pobude skupaj s poenostavitvijo pisnih navodil za udeležence prispevajo k poenostavitvi postopkov, povezanih s 7. okvirnim programom. Komisija se zavzema za nadaljevanje dela v tej smeri. Namen pobude za eFP7 je precej izboljšati sisteme IT za vse interakcije med Komisijo in udeleženci. Komisija bo kmalu tudi podala predloge za izvajanje naknadnega potrjevanja revizijskih metodologij, s čimer naj bi se razširila uporaba poročanja o povprečnih stroških določenih upravičencev. Za opredelitev nadaljnjih potencialnih področij za poenostavitev Komisija opravlja posvetovanja z veliko stranmi, vključno s posvetovalnim odborom manjših akterjev na področju raziskovanja.

*
* *

Vprašanje št. 61 predložil Zsolt László Becsey (H-1019/08)

Zadeva: Zanikanje Srbije, da je bil v letih 1944–1945 zagrešen genocid nad vojvodinskimi Madžari, Nemci in judi

Človekovo dostojanstvo in zato človečnost sta temeljni vrednoti Evropske unije (glej Pogodbo iz Nice in Lizbonsko pogodbo) in če Srbija stalno krši ti vrednoti z zanikanjem, da so titoistični partizani v letih 1944–1945 zagrešili genocid nad približno 40 000 vojvodinskimi Madžari ter 260 000 Nemci in judi pod pretvezo njihove „kolektivne krivde“, in s tem vsem žrtvam odreka rehabilitacijo, zakaj Komisija ne postavi tega vprašanja za ključni pogoj SPS in širitve v skladu s Kopenhavskimi merili v svojih pogajanjih in politiki do vsakokratne vlade v Beogradu? Brez priznanja zgodovinske krivde in brez prošnje za odpustanje ne bi bilo sprave med evropskimi narodi v Uniji – kako bi bila torej sprava možna med Srbi, Madžari, Nemci in judi?

Odgovor

(SL) Sedanja in prihodnje generacije Evropejcev ne smejo pozabiti strahot, ki so se zgodile med drugo svetovno vojno.

Sprava je počasen in boleč, vendar ključen proces, skozi katerega morajo države, da razčistijo s preteklostjo. Ta proces sprave je osnova za temeljno načelo, na katerem temelji EU.

Komisija se zaveda človeškega trpljenja, ki so ga prestali vojvodinski Madžari in Nemci v Vojvodini v letih 1944 in 1945 in ga omenja poslanec. Komisija ni neposredno posredovala v zvezi z dogodki, ki so se zgodili

med drugo svetovno vojno, temveč se je osredotočila na spodbujanje odprte in vključujoče razprave po vsej regiji.

Komisija je spodbujala podpiranje medetničnih odnosov v Srbiji s političnim dialogom in ukrepi za krepitev zaupanja. Poleg tega je Komisija podprla več projektov, ki podpirajo večetnično identiteto Vojvodine, človekove pravice in pravice manjšin ter državljanske svoboščine. Prav tako podpira skupne kulturne in izobraževalne dejavnosti med Srbijo in sosednjimi državami, vključno z Madžarsko.

Komisija pozorno spremlja razmere v Vojvodini prek svojega urada v Beogradu in poroča o političnih razmerah v svojih letnih poročilih o napredku. Komisija je v tesnih stikih z organizacijami civilne družbe v pokrajini, ki se ukvarjajo z dejavnostmi za doseg sprave in bojem proti nekaznovanju.

Vendar morajo proces razčiščevanja s preteklostjo voditi države same v duhu odprtega dialoga in medsebojnega razumevanja trpljenja, ki so ga prestale vse strani tako v bližnji kot v bolj oddaljeni preteklosti.

*
* *

Vprašanje št. 62 predložil Pedro Guerreiro (H-1023/08)

Zadeva: Uporaba pravila N+2 strukturnega sklada v finančnem okviru 2000–2006 – posodobitev

Ali Komisija v povezavi s svojim odgovorom na vprašanje za pisni odgovor E-4746/08 o uporabi pravila o avtomatični zapadlosti odobritev za prevzem obveznosti za strukturne sklade – imenovanega pravilo N+2 –, ki je bilo uvedeno kot del finančnega okvira 2000–2006 in v skladu s katerim odobreni zneski zapadejo, če niso porabljeni v dveh letih, lahko odgovori na naslednja vprašanja:

Kakšen je sedanji znesek odobrenih izdatkov, ki so zapadli v skladu s pravilom N+2, glede na posamezno leto in državo?

Kakšen je dejanski znesek odobrenih izdatkov v finančnem okviru 2000–2006, ki bi zapadli v posamezni državi, če bi se pravilo N+2 uporabljalo do konca leta 2008?

Komisija je navedla, da se bo za obdobje 2000–2006 izvedla ocena odobritev v letu 2006 in iz tega izhajajočih morebitnih zapadlosti, ko bodo programi končani. Kakšni so roki za posamezne programe v posameznih državah?

Je Komisija predlagala ali namerava predlagati ukrepe, da se v korist „ekonomske in socialne kohezije“ ter zaposlovanja zagotovi doseganje ciljnih izdatkov za strukturne sklade, predvsem odprava pravila N+2 za finančni okvir 2000–2006 ter pravil N+2 in N+3 za finančni okvir 2007–2013?

Odgovor

(SL) Poslanec naj si ogleda priloženo Excelovo datoteko, v kateri so po letih, po državah članicah in po skladih (ESRR – FIUR – ECUJS – ESS) navedeni sedanji zneski odobrenih izdatkov, ki jih je bila Komisija dolžna do zdaj razveljaviti v skladu s pravilom n+2.

Skupni znesek razveljavljenih sredstev v skladu s pravilom n+2 za programsko obdobje 2000–2006 bo dokončno oblikovan ob zaključitvi operativnih programov (člen 105(3) Uredbe

(ES) št. 1083/2006).

V zvezi z datumi zaključitev Komisija ne more dati natančnega odgovora za posamezni operativni program in posamezno državo članico, saj ima vsak operativni program svoj končni datum upravičenosti, ta datum pa je podlaga za določitev datuma zaključitve. Poleg tega je Komisija ob upoštevanju pritiskov zaradi sedanje gospodarske in finančne krize pripravljena konstruktivno preučiti zahteve držav članic glede podaljšanja končnega datuma upravičenosti izdatkov za operativne programe v obdobju 2000–2006. Po ocenah pa so na splošno datumi zaključitve naslednji:

Konec marca 2009 za programe brez državne pomoči, za katere je končni datum upravičenosti bil konec leta 2007.

Konec julija 2009 za programe z državno pomočjo, za katere je končni datum upravičenosti bil konec leta 2007.

Konec marca 2010 za programe s prevzemom obveznosti v letu 2006 in brez državne pomoči.

Konec julija 2010 za programe s prevzemom obveznosti v letu 2006 in z državno pomočjo.

Konec septembra 2010, če je za programe iz 4. ali 5. vložena zahteva za podaljšanje.

Konec marca 2011 za grške programe, za katere je bil datum upravičenosti že podaljšan.

Treba je opomniti, da sta pravili n+2 in n+3 sestavni del regulativnega okvira za programski obdobji 2000–2006 in 2007–2013, kakor sta ju odobrila Parlament in Svet. Pravili sta pomembna spodbuda za organe upravljanja, da pospešijo dejansko izvajanje operativnih programov in s tem povečajo učinek na ekonomsko in socialno kohezijo ter zaposlovanje. Skladno s tem Komisija ne namerava predlagati odprave pravila n+2 za obdobje 2000–2006 ali pravil n+2 in n+3 za obdobje 2007–2013.

Ob upoštevanju sedanje gospodarske in finančne krize je Komisija raje predlagala sveženj ukrepov za oživitev gospodarstva, s katerim naj bi se zagotovilo doseganje ciljnih izdatkov za strukturne sklade. To pomeni, da bodo opravljena dodatna predplačila državam članicam, čim bo sprejeta predlagana sprememba Uredbe (ES) št. 1083/2006, ki naj bi podprla izvajanje operativnih programov s povečanjem likvidnosti sistema.

Podobno je Svet za področje ribištva julija 2008 sprejel Uredbo (ES) št. 744/2008 o uvedbi začasnega posebnega ukrepa za spodbujanje prestrukturiranja ribiških flot Evropske skupnosti, ki jih je prizadela gospodarska kriza. Eden od sprejetih ukrepov je možnost, da države članice vložijo zahtevo za drugi znesek vnaprejšnjega financiranja za pospešitev izvajanja ukrepov v okviru operativnih programov ESR.

*
* *

Vprašanje št. 63 predložil Mihael Brejc (H-1025/08)

Zadeva: Uvoz izdelkov iz tujine

Evropska unija je sprejela številne dokumente o spoštovanju človekovih pravic in v tem okviru še posebej zahteva spoštovanje konvencij proti izkoriščanju otrok v delovnih procesih. Evropska unija uvaža veliko blaga iz Azije, Afrike in Južne Amerike, kjer je še vedno veliko izkoriščanja otrok pri delu.

Zato Komisijo sprašujem, ali pri uvozu izdelkov iz tujine preverja spoštovanje konvencij o prepovedi otroškega dela.

Odgovor

(SL) Komisija je zavezana cilju, da se delo otrok izkorenini na globalni ravni. To se odraža v sporočilu Komisije „Otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU“⁽⁵¹⁾ in v akcijskem načrtu EU za otrokove pravice v zunanjih odnosih. To sporočilo in akcijski načrt je Svet pozdravil dne 27. maja 2008.⁽⁵²⁾

EU učinkovito spodbuja izboljšanje delovnih standardov tretjih držav s spodbudami in sodelovanjem, tudi prek svojih dvostranskih trgovinskih pogajanj in sporazumov (npr. sporazumi o prosti trgovini) in splošnega sistema preferencialov (GSP).

Shema GSP Evropske unije je ključno orodje za spodbujanje trgovinskih partneric k izboljšanju njihove uspešnosti na tem področju. EU predvsem s posebnim spodbujevalnim režimom za trajnostni razvoj in dobro upravljanje (znanim kot GSP+) nudi dodatne tarifne preferenciale kot spodbudo ranljivim partnerskim državam v razvoju za ratifikacijo in dejansko izvajanje sklopa mednarodnih standardov, vključno z zadevnima konvencijama Mednarodne organizacije dela (MOD) o delu otrok (Konvencija št. 182 o prepovedi najhujših oblik dela otrok in Konvencija št. 138 o najmanjši starosti za zaposlitev) ter Konvencijo Združenih narodov (ZN) o otrokovih pravicah. Trenutno (od 1. januarja 2009) je 16 držav opravilo zadostne korake za uživanje ugodnosti dodatnih preferencialov v okviru GSP+. Obenem lahko Komisija začasno prekliče ugodnosti GSP vsaki državi upravičenki do GSP v primeru resnih in sistematičnih kršitev osnovnih konvencij ZN/MOD o človekovih pravicah in pravicah delavcev na podlagi ugotovitev ustreznih mednarodnih organov za spremljanje.

To se je dejansko zgodilo pri dveh državah, Belorusiji in Mjanmaru, pri katerih je Komisija ukrepala po natančnih preiskavah in ob upoštevanju nedvoumnih ugotovitev MOD.

⁽⁵¹⁾ Dok. COM(2008) 55 konč.

⁽⁵²⁾ SEC(2008) 136.

Delo otrok je v večini primerov strukturna in razvojna težava v revnejših državah, ki je tesno povezana s posameznimi razvojnimi izzivi, odsotnostjo družbenih struktur in nedostopnostjo izobraževanja v teh državah. Celostni pristop prek razvojne politike, političnega dialoga in sodelovanja na večstranski ravni – MOD in ZN – velja za najboljše orodje za obravnavanje dela otrok. Komisija podpira glavni program MOD za izkoreninjenje dela otrok (Mednarodni program za odpravo dela otrok – IPEC). Sredi leta 2008 je bil kot del prizadevanj za pospešitev boja proti revščini in doseganja razvojnih ciljev novega tisočletja v 11 afriških, karibskih in pacifiških državah uveden nov program v okviru IPEC (TACKLE – odpravljanje dela otrok z izobraževanjem) s finančno podporo Evropske skupnosti. Namen projekta je okrepiti pravne okvire na področju dela otrok in izobraževanja ter povečati institucionalno usposobljenost za izvajanje strategij za odpravo dela otrok.

Komisija redno načenja vprašanje kršitev pravic delavcev, predvsem pa dela otrok, z državami partnericami. Čeprav je bil do zdaj dosežen napredek, ostaja boj proti delu otrok globalni izziv, zato so potrebna nadaljnja prizadevanja.

*
* *

Vprašanje št. 64 predložila Kathy Sinnott (H-1026/08)

Zadeva: Posojilo Home Choice Loan

Posojilo irske vlade Home Choice Loan je bilo predvideno v proračunu iz oktobra 2008. Home Choice Loan prek številnih lokalnih organov oblasti zagotavlja hipotekarna posojila kupcem, ki prvič kupujejo nepremičnino in ne morejo dobiti dovolj finančnih sredstev od banke ali stanovanjske zadrage. Najvišji zagotovljeni znesek bo znašal 285 000 EUR, do 92 % „tržne vrednosti“. Veljal bo le za novogradnje.

Ali Komisija meni, da je ta program v nasprotju s pravom Skupnosti? Ali Komisija meni, da gre pri tem za izkrivljanje trga, zaščito cen ter dajanje prednosti gradbenim podjetjem, ki gradijo nove stanovanjske objekte na trgu, na katerem je že tako prevelika ponudba praznih novogradenj? Ali gre za dajanje prednosti novim kupcem pred tistimi, ki so iz kakršnega koli razloga bili že prej lastniki hiše? Ali se s tem ustvarja program drugorazrednih hipotekarnih posojil? Bodo novi kupci dolžni plačevati umetno zvišane cene na upadajočem trgu?

Odgovor

(SL) Komisija se v celoti zaveda ukrepa, ki ga omenja poslanka. Komisija je že bila obveščena o tem ukrepu s številnimi pritožbami. Komisija je pozvala irske oblasti, da podajo svoje pripombe na obtožbe, ki so jih izrekli nekateri pritožniki, službe Komisije pa trenutno preučujejo informacije, ki so jih v odgovor posredovale irske oblasti.

*
* *

Vprašanje št. 65 predložil Georgios Toussas (H-1032/08)

Zadeva: Deregulacija kabotaže zelo povečala dobičke ladjarjev

Pod pritiskom ladjarjev Komisija hiti s popolnim izvajanjem Uredbe (EGS) št. 3577/92⁽⁵³⁾ o pomorski kabotaži, medtem ko je bilo 36 plovil za obalno plovbo samovoljno izločenih iz prometa in več kot 2 000 pomorščakov odpuščenih brez plače, pravice delavcev poteptane, storitve obalne plovbe pa se ukinjajo in država je „ohromljena“. Ladjarji so se pritožili Komisiji zaradi kršitev Uredbe in zahtevali odpravo osnovne obveznosti, da je treba plovila upravljati deset mesecev s polnim številom posadke, omejitev obveznega znanja grščine na člane posadke, zadolžene za varnost, in deregulacijo prevoznin za ekonomski razred pri storitvah med otoki, ki so se od leta 2001 povišale za 376 %, ter pri subvencioniranih linijah.

Ali Komisija meni, da so pritožbe lastnikov plovil za priobalno plovbo legitimne? Bo pozvala grško vlado, da izpolni njihove zahteve? Ali bo odpravila deregulacijo kabotaže, zaradi katere so se poslabšale storitve in povišale prevoznine, s čimer so ladjarji ustvarili ogromne dobičke?

⁽⁵³⁾ UL L 364, 12.12.1992, str. 7.

Odgovor

(SL) Komisija je že storila vse potrebno za popolno izvajanje predpisov o kabotaži⁽⁵⁴⁾ v vseh državah članicah, vključno z Grčijo.

To izvajanje pomeni, da je kabotaža liberalizirana: Komisija ne predvideva odprave liberalizirane kabotaže, temveč prej njeno dokončno vzpostavitev. Podobno je Komisija vsako utemeljeno pritožbo vsakega tožnika glede nepravilne uporabe zadevne uredbe štela za veljavno in jo preučila.

Liberalizacija kabotaže bo Grčiji omogočila sprejetje vseh ukrepov, ki so potrebni za dolgoročno izboljšanje storitev in znižanje cen. Kljub temu pa cenovnih gibanj za pomorski promet ne določa samo regulativni sistem in to je treba upoštevati pri vsaki oceni učinkov liberalizacije.

*
* *

Vprašanje št. 66 predložil Proinsias De Rossa (H-1033/08)

Zadeva: Prenos načela enakosti spolov v direktivi o blagu in storitvah

Ali Komisija v povezavi s svojim pisnim odgovorom z dne 3. septembra 2008 na moje vprašanje za ustni odgovor H-0604/08 lahko navede, kakšno je sedanje stanje v zvezi s preiskavo Komisije o prenosu direktive, ki prepoveduje diskriminacijo na podlagi spola pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (Direktiva 2004/113/ES),⁽⁵⁵⁾ na Irskem, predvsem v zvezi z oceno Komisije o odgovoru Irske na dopis o uradnem obvestilu?

Odgovor

(SL) V svojem odgovoru na prejšnje vprašanje poslanca (H-0604/08) je Komisija razložila, da se odgovor irskih organov na dopis o uradnem obvestilu iz septembra 2008 pregleduje.

Ta pregled je pokazal, da so irski organi sprejeli uradno priglašene nacionalne ukrepe o prenosu Direktive 2004/113/ES⁽⁵⁶⁾ v nacionalno pravo, namreč Zakon o civilnem pravu (druge določbe) iz leta 2008, ki spreminja zakone o enakem položaju iz let od 2000 do 2004.

Komisija je ustrezno zaključila postopek za ugotavljanje kršitev proti Irski zaradi nepriglasitve ukrepov za prenos Direktive. Vendar bo Komisija še naprej spremljala izvajanje prava Skupnosti na nacionalni ravni in če bo katera koli država članica kršila pravo Skupnosti, bo Komisija v celoti uporabila pooblastila, ki so ji dodeljena v skladu s Pogodbo ES.

*
* *

⁽⁵⁴⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža), UL L 364, 12.12.1992.

⁽⁵⁵⁾ UL L 373, 21.12.2004, str. 37.

⁽⁵⁶⁾ Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi, UL L 373, 21.12.2004, str. 37–43.